

ରାଜାବଳୀର ଦ୍ଵିତୀୟ ପୁସ୍ତକ

ଅହସିୟଙ୍କ ପାଇଁ ଏକବାର୍ତ୍ତା

1 ଅନନ୍ତର ଆହାବଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁପରେ ମୋୟାବ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବରୁଣରେ ଦ୍ରୋହାଚରଣ କଲେ ।

ଏକଦା ଅହସିୟ ତାଙ୍କର ଗମରୟାସ୍ଥିତ ଗୃହର ଛାତ ଉପରୁ ଝରକା ଦେଇ ପଡ଼ି ଆହତ ହେଲେ । ସେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, “ଯାଅ, ମୁଁ ଏହି ଆଘାତରୁ ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭ କରିବି କି ନାହିଁ । ଏହା ଇକ୍ରୋଶର ଯାଜକ ବାଲ୍-ସବୁବଙ୍କୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ପରୁର ।”

୩ତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ତୀର୍ତ୍ତବୀୟ ଏଲୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯାଅ, ଗମରୟା ରାଜାଙ୍କର ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଭେଟି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ଇଗ୍ରାୟେଲରେ କ’ଣ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵର ନାହାଁନ୍ତି ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇକ୍ରୋଶର ଦେବତା ବାଲ୍-ସବୁବଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ କରିବାକୁ ଯାଉଛ? 4ପୁଣି ଅହସିୟଙ୍କୁ କୁହ, “ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ବାଲ୍-ସବୁବଙ୍କ ପରାମର୍ଶ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲ, ଏଥିପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହା କୁହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେ ଆଉ ତୁମ୍ଭର ଗମ୍ୟାରୁ ଉଠିବ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ନିର୍ଗୃହ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ ।’” ଏଲୟ ଅହସିୟଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଏହା କହି ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ।

5ବାର୍ତ୍ତାବହମାନେ ଅହସିୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସନ୍ତେ, ଅହସିୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଗାଢ଼ ଫେରି ଆସିଲ?”

6ତହିଁ ବାର୍ତ୍ତାବହମାନେ ଅହସିୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଜଣେ ଲୋକ ଆମକୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆସିଲେ ଓ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭ ରାଜାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଯାଅ ଓ ତାଙ୍କୁ କୁହ, ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି, ‘ଇଗ୍ରାୟେଲରେ କ’ଣ ପରମେଶ୍ଵର ନାହାଁନ୍ତି? ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ବାର୍ତ୍ତାବହମାନଙ୍କୁ ଇକ୍ରୋଶର ଦେବତା ବାଲ୍-ସବୁବଙ୍କୁ ପଚାରିବାକୁ ପଠାଇଅଛ? ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଆଉ ଗମ୍ୟାରୁ ଉଠିବ ନାହିଁ, ସେହଠାରେ ମରିବ ।’”

7ଅହସିୟ ବାର୍ତ୍ତାବହମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଯେଉଁ ଲୋକ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରି ଆସି ଏହିସବୁ କହିଲ, ସେ ଜଣେ କି ପ୍ରକାର ଲୋକ?”

8ବାର୍ତ୍ତାବହମାନେ ଅହସିୟଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କଲେ, “ସେ ଲୋକଟି ଲୋମଶ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିଲା* ଓ ତା’ର କଟିରେ ଏକ ଚମଡ଼ାର ପଟୁକା ବନ୍ଧା ଥିଲା ।”

ତା’ପରେ ଅହସିୟ କହିଲେ, “ସେ ପ୍ରକୃତରେ ତିର୍ତ୍ତବୀୟ ଏଲୟ ।”

ଅହସିୟଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସିଥିବା ଲୋକମାନେ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧିଭୂତ ହୁଅନ୍ତୁ

9ଅନନ୍ତର ଅହସିୟ ଜଣେ ଅଧିନାୟକ ଓ ପରୁଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଏଲୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ । ଅଧିନାୟକ ଉପରକୁ ଯାଇ ଏଲୟଙ୍କୁ ମିଶିଲେ ଯିଏ ପବିତ୍ର ଉପରେ ବସିଥିଲେ ଓ କହିଲେ, “ହେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ, ଦୟାକରି ‘ତଳକୁ ଆସ ।’” କାରଣ ରାଜା ଆପଣଙ୍କୁ ଗୃହାନ୍ତି ।

10ଏଲୟ ସେହି ପରୁଣ ଲୋକ ଅଧିନାୟକଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯଦି ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅଗ୍ନି ଆସି ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭର ପରୁଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରୁ ।” ତେଣୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅଗ୍ନି ଆସି ଅଧିନାୟକଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ପରୁଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଦଗ୍ଧିଭୂତ କଲା ।

11ପୁନର୍ବାର ଅହସିୟ ଆଉ ଜଣେ ଅଧିନାୟକ ଓ ପରୁଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଏଲୟ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ । ସେ ଅଧିନାୟକ ଏଲୟଙ୍କୁ ପୂର୍ବପରି କହିଲେ, “ହେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ, ରାଜା ତୁମ୍ଭକୁ ଗୃହାନ୍ତି, ‘ଦୟାକରି ତଳକୁ ଆସ ।’”

12ଏଲୟ ସେ ଅଧିନାୟକଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯେବେ ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ, ତେବେ ଆକାଶରୁ ଅଗ୍ନି ଆସୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭର ପରୁଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରୁ ।”

ତେଣୁ ଅଗ୍ନି ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଆସି ଅଧିନାୟକ ସହିତ ତା’ର ପରୁଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କଲା । 13ଏହାପରେ ଅହସିୟ ତୃତୀୟ ଥର ଅଧିନାୟକ ସହିତ ପରୁଣ ଲୋକଙ୍କୁ ପୁଣି ପଠାଇଲେ । ତୃତୀୟ ଅଧିନାୟକ ଏଲୟ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଏଲୟଙ୍କ ଆଗରେ ନମ୍ନ ଭାବରେ ମଥାନତ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ହେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ, ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି, ମୋର ଜୀବନ ସହିତ ମୋର ପରୁଣ ଲୋକଙ୍କ ଜୀବନ ଆପଣ ବଞ୍ଚାନ୍ତୁ ଓ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ । 14ଅଗ୍ନି ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଆସି ପୂର୍ବ ଦୁଇ ଅଧିପତି ଓ ସେମାନଙ୍କର ପରୁଣ ଲୋକଙ୍କୁ ପୋଡ଼ି ପକାଇଲା । ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ ଦୟାକରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାନ୍ତୁ ।”

15ତତ୍ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ଏଲୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଅଧିନାୟକଙ୍କ ସହିତ ଯାଅ, ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରନାହିଁ ।”

ତେଣୁ ଏଲୟ ଅହସିୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ ।

16ତହିଁ ଏଲୟ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଇଗ୍ରାୟେଲରେ କ’ଣ ପରମେଶ୍ଵର ନାହାଁନ୍ତି? ତୁମ୍ଭେ ଇକ୍ରୋଶ ଦେବତା ବାଲ୍-ସବୁବଠାରୁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାକୁ, କାହିଁକି ଦୂତ ପଠାଇଲ? ତୁମ୍ଭର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ତୁମ୍ଭେ ଗମ୍ୟାରୁ ଆଉ ଉଠିବ ନାହିଁ, ସେହଠାରେ ତୁମ୍ଭେ ମରିବ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିସବୁ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କହିଲେ ।”

ସେ ... କରିଥିଲା “ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଟି ଏକ ଲୋମଶ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା ।”

ଯିହୋରମ ଅହସିୟଙ୍କ ସ୍ଥାନ ନେଲେ 17ସଦାପ୍ରଭୁ ଏଲୟଙ୍କୁ ଦେଇ କହିଥିବା ଅନୁସାରେ

ଅହସିୟଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା । ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ନଥିବାରୁ ଅହସିୟଙ୍କ ପରେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହୋରାମର ଦ୍ଵିତୀୟ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ଵ କାଳରେ ଯିହୋରାମ ତାଙ୍କ ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

18 ଅହସିୟଙ୍କ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଇଗ୍ରାୟେଲ ରାଜାମାନଙ୍କର ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଛି ।

ସଦାପ୍ରଭୁ ଏଲୟଙ୍କୁ ନେବାକୁ ଯୋଜନା କରନ୍ତୁ

2 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ଏଲୟଙ୍କୁ ଘୂର୍ଣ୍ଣିବାୟୁରେ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଘେନିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ଥିଲେ, ଏଲୟ ଓ ଇଲୀଗାୟୁ ଗିଲ୍ଗଲଠାରୁ ସେମାନଙ୍କର ରାସ୍ତାରେ ଥିଲେ ।

2 ଏଲୟ ଇଲୀଗାୟୁକୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି ଏଠାରେ ରୁହନ୍ତୁ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ବୈଧେଲକୁ ଯିବାକୁ କହିଛନ୍ତି ।”

ମାତ୍ର ଇଲୀଗାୟୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଗପଥ କରୁଛି ସଦାପ୍ରଭୁ ନୀବତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ତୁମ୍ଭେ ନୀବତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ତୁମକୁ ଛାଡ଼ିବି ନାହିଁ ।” ତେଣୁ ଉଭୟେ ବୈଧେଲକୁ ଗଲେ ।

3 ବୈଧେଲର ଦଳେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଇଲୀଗାୟୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ଓ କହିଲେ, “ଆଜି ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ମହାଶୟଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ନେଇଯିବେ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ନାଶ ନାହିଁ?”

ଇଲୀଗାୟୁ କହିଲେ, “ହଁ, ମୁଁ ଏହା ନାଶେ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଦୁଃଖିଆ ।”

4 ଏଲୟ ଇଲୀଗାୟୁକୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି ତୁମ୍ଭେ ଏଠାରେ ଥାଅ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଯିରୀହୋକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି ।”

ମାତ୍ର ଇଲୀଗାୟୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଗପଥ କରୁଛି ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ନୀବତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ତୁମକୁ ଛାଡ଼ିବି ନାହିଁ ।” ତେଣୁ ଉଭୟେ ଯିରୀହୋକୁ ଗଲେ ।

5 ଯିରୀହୋର ଦଳେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଇଲୀଗାୟୁ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ନାଶନାହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ମହାଶୟଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଆଜିଠାରୁ ନେଇଯିବେ?”

ଇଲୀଗାୟୁ ଉତ୍ତର କଲେ, “ହଁ, ମୁଁ ଏହା ନାଶେ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନୀରବ ଦୁଃଖିଆ ।”

6 ଏଲୟ ଇଲୀଗାୟୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି, ତୁମ୍ଭେ ଏହଠାରେ ଥାଅ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି ।”

ଇଲୀଗାୟୁ ଉତ୍ତର କଲେ, “ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛି, ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ନୀବତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଛାଡ଼ିବି ନାହିଁ ।” ତେଣୁ ଉଭୟେ ଆଗକୁ ଶ୍ରବଣରେ ହେଲେ ।

7 ପୁନଶ୍ଚ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପରୁଶ ନାଶ ତାଙ୍କର ପଶୁଧାବନ କଲେ । ଏଲୟ ଓ ଇଲୀଗାୟୁ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଠିଆ ହେଲେ । ଆଉ ସେ ପରୁଶ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ଛଡ଼ା ହେଲେ ।

8 ଏଲୟ ଆପଣା କୋଟ ନେଇ ଏକତ୍ର ଗୁଡ଼ାଇ ଠିଆ ହୋଇ ପାଣିକୁ ଆଘାତ କଲେ । ତହିଁରେ ଜଳ ଦକ୍ଷିଣ ଓ ବାମକୁ ବୁଲିଗଲ ହୋଇଗଲା ଓ ସେ ଦୁହେଁ ଶୁଷ୍କ ଭୂମି ଦେଇ ନଦୀ ପାର ହେଲେ ।

9 ନଦୀ ପାର ହେଲାପରେ ଏଲୟ ଇଲୀଗାୟୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ଵର ମୋତେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ନେବା ପୂର୍ବରୁ, ମୋଠାରୁ ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଗୁହଁଛ ମାଗ ।”

ଇଲୀଗାୟୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ, ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମାର ଦୁଇଗୁଣ ଅଂଶ ମୋ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତୁ ।”

10 ଏଲୟ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଏକ କଷ୍ଟକର ବିଷୟ ମାଗିଲ । ତଥାପି ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରୁ ନେଇଯିବାବେଳେ, ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ମୋତେ ଦେଖିବ ତେବେ ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ତାହା ଘଟିବ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ମୋତେ ଦେଖିବ ନାହିଁ, ତାହାହେଲେ ସେପରି ଘଟିବ ନାହିଁ ।”

ପରମେଶ୍ଵର ଏଲୟଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ନେଲେ

11 ଏହପରି ସେ ଦୁହେଁ ଏକତ୍ର କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୋଇ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ହଠାତ୍ ଏକ ଅଗ୍ନିମୟ ରଥ ଓ ଅଗ୍ନିମୟ ଅଗ୍ରମାନ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଏବଂ ସେ ଦୁହେଁଙ୍କୁ ପୃଥକ କଲେ । ଡାହାଣପାରେ ଏଲୟ ଘୂର୍ଣ୍ଣିବାୟୁରେ ସ୍ଵର୍ଗାରୋହଣ କଲେ ।

12 ଇଲୀଗାୟୁ ତାହା ଦେଖି ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ରୋଦନ କରି କହିଲେ, “ହେ ମୋର ପିତା! ହେ ମୋର ପିତା! ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରଥ ଓ ତହିଁର ଅଗ୍ରାରୋହାଗଣ!”

ଡାହାଣପାରେ ଇଲୀଗାୟୁ ଏଲୟଙ୍କୁ ଆଉ ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏଣୁ ସେ ଦୁଃଖର ପ୍ରତୀକ ସ୍ଵରୂପ ନିଜର ବସ୍ତୁକୁ ଚିରି ଦୁଇଖଣ୍ଡ କରିଦେଲେ । 13 ଏଲୟଙ୍କ କୋଟ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଲାପରେ ଇଲୀଗାୟୁ ତାକୁ ଉଠାଇ ନେଲେ । ଡାହାଣପାରେ ସେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀ ତୀରରେ ଛଡ଼ା ହୋଇ ପାଣିକୁ ଆଘାତ କରି କହିଲେ, “ଏଲୟଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର, ସଦାପ୍ରଭୁ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି?”

14 ଇଲୀଗାୟୁ ଜଳକୁ ଆଘାତ କରନ୍ତେ, ଜଳ ଦକ୍ଷିଣ ଓ ବାମକୁ ବୁଲିଗଲ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ଇଲୀଗାୟୁ ନଦୀ ପାର ହେଲେ ।

ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ଏଲୟଙ୍କୁ ଅନେକ୍ଷଣ

15 ଯେତେବେଳେ ଯିରୀହୋ ନିବାସୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଳେ ଇଲୀଗାୟୁଙ୍କୁ ଦେଖି କହିଲେ, “ଏଲୟଙ୍କ ଆତ୍ମା ଇଲୀଗାୟୁଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିଲା ।” ତେଣୁ ଇଲୀଗାୟୁ ନିକଟକୁ ଆସି ତାଙ୍କୁ ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କଲେ ।

16 ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭ ସହତ ପରୁଶ ବଳବାନ୍ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭେ ବିନୟ କରୁଛୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ମହାଶୟଙ୍କୁ ଖୋଦିବାରେ ଯିବାକୁ ଦିଅ । ହୋଇପାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆତ୍ମା ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧୃତ୍ଵ ନେଇ କୌଣସି ପର୍ବତ କି ଉପତ୍ୟକା ଉପରେ ପକାଇ ଦେଇଥିବେ ।”

ମାତ୍ର ଇଲୀଗାୟୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଏଲୟଙ୍କୁ ଖୋଦିବାକୁ ଲୋକ ପଠାଅ ନାହିଁ ।”

17 ଡାହାଣପାରେ ସେ ବିହ୍ଵଳ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ସେମାନେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାନ୍ତେ, ସେ କହିଲେ, “ଭଲ କଥା, ଏଲୟଙ୍କୁ ଖୋଦିବାକୁ ଲୋକ ପଠାଅ ।”

ସେମାନେ ଦଳେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ପରୁଶ ନାଶ ଲୋକଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ସେମାନେ ତିନିଦିନ ଖୋଦିଲେ, ମାତ୍ର

ଏଲୟଙ୍କୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ। 18ପୁଣି ସେମାନେ ଯିରୀହୋରେ ଇଲୀଗାୟ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲେ, ସେମାନେ ଏଲୟଙ୍କୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ। ଏଥିରେ ଇଲୀଗାୟ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନ ଯିବା ପାଇଁ ମୁଁ କହିଥିଲି।”

ଇଲୀଗାୟ ନିକଟକୁ ନିର୍ମଳ କରନ୍ତୁ

19ନଗରର ଲୋକମାନେ ଇଲୀଗାୟ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲେ, “ମହାଶୟ ଭୁଲ୍ସେ ଦେଖିପାରିବ ଯେ, ଏହି ନଗରଟି ଅତି ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ଅବସ୍ଥିତ ଅଛି। ମାତ୍ର ଏହାର ନଳ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଗତ ହୋଇଯାଇଛି, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭ ଉତ୍ତମ ଶସ୍ୟ ଦେଉନାହିଁ।”

20ଇଲୀଗାୟ କହିଲେ, “ମୋତେ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ପାତ୍ର ଆଣି ଦିଅ ଓ ତହିଁରେ କିଛି ଲୁଣ ରଖ।”

ତତ୍ପରେ ଲୋକମାନେ ପାତ୍ରଟିଏ ଆଣି ଇଲୀଗାୟଙ୍କୁ ଦେଲେ। 21ତତ୍ପରେ ଇଲୀଗାୟ ନଳ ନିର୍ଦ୍ଦରର ଉତ୍ପତ୍ତି ସ୍ଥଳକୁ ଯାଇ ଲବଣକୁ ନଳରେ ପକାଇଲେ ଓ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତୁ, ‘ମୁଁ ଏହି ନଳକୁ ଗୁଞ୍ଜ କଲି। ଏଣିକି ଆଉ ତାହା ମୁତୁ୍ୟର କାରଣ ହେବ ନାହିଁ କିଅବା ନିମିତ୍ତେ ଅଙ୍ଗୁର ବଜାଇବାର ବାଧକ ହେବନାହିଁ।”

22ନଳ ନିର୍ମଳ ହେଲା। ଇଲୀଗାୟଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ତାହା ଆଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ମଳ ରହିଅଛି।

କେତେକ ବାଳକ ଇଲୀଗାୟଙ୍କୁ ପରିହାସ କରନ୍ତୁ

23ଅନନ୍ତର ଇଲୀଗାୟ ବୈଧେଲକୁ ଗଲେ। ସେ ବାଟରେ ଯାଉଥିଲା ବେଳେ କେତେକ କ୍ଷୁଦ୍ର ବାଳକ ନଗର ବାହାରକୁ ଆସି ତାଙ୍କୁ ପରିହାସ କରି ଚିତ୍କାର କଲେ, “ଆରେ ଚନ୍ଦ୍ରା ମୁଣ୍ଡିଆ! ଉପରକୁ ଯା, ଆରେ ଚନ୍ଦ୍ରା ମୁଣ୍ଡିଆ ଉପରକୁ ଯା!”

24ଇଲୀଗାୟ ପଛକୁ ଚାହିଁ ବାଳକମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ। ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଲେ। ତା’ପରେ ଦୁଇଟି ଭଲ୍ଲୁକ ନଙ୍ଗଲରୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବୟାଳିଶ ନିଶଙ୍କୁ ଧରି ଚିରି ପକାଇଲେ।

25ଏହାପରେ ଇଲୀଗାୟ ବୈଧେଲରୁ କର୍ମିଲ ପର୍ବତକୁ ଓ ସେଠାରୁ ଶମରୟାକୁ ଗଲେ।

ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଗଦା ହେଲେ

3 ଆହାବଙ୍କ ଅନ୍ତେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଶମରୟାରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ଗଦାତ୍ୱ କଲେ। ସେ ଯିହୁଦାର ଗଦା ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କର ଅଷ୍ଟାଦଶ ବର୍ଷ ଗଦାତ୍ୱ କାଳରେ ଗଦା ହେଲେ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲରେ ବାରବର୍ଷ ଗଦ୍ୟ କଲେ। 2ସେ ଏପରି କୁକର୍ମ କଲେ, ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା। ମାତ୍ର ସେ ତାଙ୍କର ପିତା ଓ ମାତାଙ୍କ ଭୂଲ୍ୟ ନଥିଲେ। କାରଣ ତାଙ୍କ ପିତା ନିର୍ମାଣ କରିଥିବା ବାଲ୍ଲର ସ୍ତମ୍ଭଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିଦେଲେ। 3ତଥାପି ନବାଟ୍‌ଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାରବୟାମ ଦ୍ୱାରା ଇଗ୍ରାୟେଲମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପାପରେ ଆସକ୍ତ କରାଗଲା ତେଣୁ ସେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ଆସକ୍ତ ହେଲେ। ଯାରବୟାମ ଏହି ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ବନ୍ଦ କଲେ ନାହିଁ।

ମୋୟାବ ଇଗ୍ରାୟେଲର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରନ୍ତୁ

4ମୋୟାବର ଗଦା ମୋଗା ମେଷାଧିକାରୀ ଥିଲେ। ସେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଗଦାତ୍ୱ କରିବାର 1,00,000 ମେଷବହର ଓ 1,00,000 ମେଷର ଲୋମ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଦେଉଥିଲେ। 5ମାତ୍ର ଆହାବଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁପରେ ମୋୟାବର ଗଦା ଇଗ୍ରାୟେଲର ଗଦାତ୍ୱ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କଲେ।

6ସେତେବେଳେ ଗଦା ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଶମରୟାରୁ ଯାଇ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ। 7ତତ୍ପରେ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଯିହୁଦାର ଗଦା ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୂତ ପଠାଇ କହିଲେ, “ମୋୟାବର ଗଦା ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦ୍ରୋହାଚରଣ କରିଛି, ତୁମ୍ଭେ ମୋ ସହତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ମୋୟାବ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବ କି?”

ଯିହୋଶାଫଟ୍ କହିଲେ, “ହଁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଯୋଗ ଦେବି। ଆମ୍ଭେ ଏକ ବୃହତ୍ ସେନା ସ୍ୱରୂପେ ଏକତ୍ରୀତ ଯୋଗ ଦେବି। ମୋର ଲୋକ ତୁମ୍ଭ ଲୋକପରି ଓ ମୋର ଅଶ୍ୱ ତୁମ୍ଭର ଅଶ୍ୱପରି।”

ତିନି ଗଦା ଇଲୀଗାୟଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଗ୍ରହଣ କଲେ

8ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଗ୍ରହଣ କଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ କେଉଁ ପଥରେ ଯିବା?”

ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଇଦୋମର ମରୁଭୂମି ପ୍ରାନ୍ତର ଦେଇ ଯିବା।”

9ତତ୍ପରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଗଦା, ଯିହୁଦାର ଗଦା ଓ ଇଦୋମର ଗଦା ଏକତ୍ର ସାତଦିନ ଧରି ଯାତ୍ରା କଲେ। ସେମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ନଳ ନଥିଲା। 10ଶେଷରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଗଦା ଯିହୋଶାଫଟ୍ କହିଲେ, “ହାୟ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋୟାବ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭ ତିନିଦିନ ଧରି ଏକତ୍ର ଡାକିଛନ୍ତି।”

11ମାତ୍ର ଯିହୋଶାଫଟ୍ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏପରି କେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା କ’ଣ ଏଠାରେ ନାହିଁ ଯାହାଙ୍କୁ ଦେଇ ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିପାରୁ?”

ଇଗ୍ରାୟେଲ ଗଦାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଶେ କହିଲେ, “ଗାଫଟ୍‌ର ପୁତ୍ର ଇଲୀଗାୟ ଯେ ଏଲୟ ହସ୍ତରେ ନଳ ଭାଙ୍ଗିଥିଲେ, ସେ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି।”

12ତତ୍ପରେ ଯିହୋଶାଫଟ୍ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି।”

ତେଣୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଗଦା, ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଓ ଇଦୋମର ଗଦା ଇଲୀଗାୟଙ୍କୁ ଭେଟ କରିବାକୁ ଗଲେ।

13ଏଥିରେ ଇଲୀଗାୟ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଗଦା ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋ ପାଖରେ ତୁମ୍ଭର କି କାମ ଅଛି? ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପିତା ମାତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ।”

ଇଗ୍ରାୟେଲର ଗଦା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ନାଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଆସିଲୁ, କାରଣ ମୋୟାବ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏ ତିନି ଗଦାଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ଡାକି ଅଛନ୍ତି।”

14ପୁଣି ଇଲୀଗାୟ କହିଲେ, “ମୁଁ ଯିହୁଦାର ଗଦା ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରେ ଓ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସର୍ବଶକ୍ତମୟଙ୍କର

ସେବା କରେ। ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନୀବିତ ପ୍ରମାଣେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛି, କେବଳ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କ ସକାଶେ ମୁଁ ଏଠାକୁ ଆସିଲି। ଯଦି ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ ଏଠି ନଥାନ୍ତେ ମୁଁ ତୁମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଜ୍ଞା କରିଥାନ୍ତି। ମୁଁ ତୁମ ଆଡ଼େ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟି ପକାଇ ନଥାନ୍ତି। 15ତଥାପି ଜଣେ ବୀଣାବାଦକକୁ ଆଣ।”

ଯେତେବେଳେ ସେହି ବାଦକ ଆସି ବୀଣା ବାଦନ କଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତ ଲଳୀଗାୟକ ଉପରେ ଅବସ୍ଥାନ କଲ। 16ତା’ପରେ ଲଳୀଗାୟକ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କୁହନ୍ତି, ଏହି ଉପତ୍ୟକାରେ ଗାତମାନ ଖୋଳ। 17ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାୟୁ ଦେଖିବ ନାହିଁ କି ବୃଷ୍ଟି ଦେଖିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଉପତ୍ୟକାଟି ଜଳରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ। ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଗୋମେଷାଦି ପଶୁମାନେ ଜଳପାନ କରିବେ। 18ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ କରିବା ଅତି ସହଜ। ସେ ମଧ୍ୟ ମୋୟାବୀୟମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପରାସ୍ତ କରାଇବେ। 19ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଚୀର ବେଷ୍ଟିତ ସ୍ତୂପ ଓ ଉତ୍ତମ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ବସ୍ତ କରିବ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉତ୍ତମ ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକୁ କାଟି ପକାଇବ। ନିର୍ଝରଗୁଡ଼ିକର ଜଳକୁ ଅଟକାଇ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉତ୍ତମ ଭୂମି ଖଣ୍ଡକୁ ପଥର ଫୋପାଡ଼ି ବିନାଶ କରିବ।”

20ଏହାପରେ ପ୍ରାତଃକାଳୀନ ବଳିଦାନ ଉତ୍ତରୀ କରିବା ସମୟରେ ଇଦୋମର ପଥ ଦେଇ ଜଳ ଆସିଲା ଏବଂ ଉପତ୍ୟକାକୁ ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା।

21ମୋୟାବୀୟମାନେ ଶୁଣିଲେ ଯେ ଗଦାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏପରିକି ଅତ୍ୟଧିକ ବୃଦ୍ଧମାନେ ମଧ୍ୟ ସାଞ୍ଜୁ ପରିଧାନ କରି ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ ଓ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ସୀମାନ୍ତରେ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଲେ। 22ମୋୟାବୀୟମାନେ ପ୍ରଭାତରେ ଉଠିଲାବେଳେ ସେହି ସମୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଜଳ ଉପରେ ଚମ୍ପୁକୁ ଥିଲା। ସେମାନେ ଏହାକୁ ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ତୁଲ୍ୟ ରଙ୍ଗିପରି ଦେଖିଲେ। 23ମୋୟାବୀୟମାନେ କହିଲେ, “ରକ୍ତକୁ ଦେଖ, ଗଦାମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧକରି ସେମାନଙ୍କର ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିଛନ୍ତି। ଗୁଲ ଏବଂ ସେହି ମୃତ ଗରୀରରୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ଦିନିଷମାନ ଲୁଟିବା।”

24ଯେତେବେଳେ ମୋୟାବୀୟମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ଶିବିରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ। ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରୁ ପଳାୟନ କଲେ। ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘଉଡ଼ାଇ ଦେଇ ମୋୟାବ ଭିତରୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ। 25ଇଗ୍ରାୟେଲର ସେନା ନଗରଟିକୁ ଧ୍ବସ୍ତ କରିଦେଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉତ୍ତମ ଭୂମିଖଣ୍ଡରେ ପ୍ରସ୍ତରପ୍ତାପ ପୁଣି କଲେ। ସେମାନେ ଜଳ ନିର୍ଝରଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଦି ଦେଲେ। ଉତ୍ତମ ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକୁ କାଟି ପକାଇଲେ, ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ କୀହେରସରୁର ସମସ୍ତ ପଥରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ସେମାନେ ଏହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଘେରିଗଲେ ଓ ଏହା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଆକ୍ରମଣ କଲେ।

26ପୁଣି ମୋୟାବର ଗଦା ଦେଖିଲେ ଯେ ଯୁଦ୍ଧ ତାଙ୍କ

ପାଇଁ ଅତି ଅସହ୍ୟ ହେଲା। ତେଣୁ ସେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କଲେ, ଇଦୋମର ଗଦାଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକରି ସେମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଭାଙ୍ଗିଯିବା, ସେ ତାଙ୍କର 700 ଖତୁଧାରୀ ସୈନ୍ୟ ସହତ ଏହା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ତାହା ଭାଙ୍ଗିପାରିଲେ ନାହିଁ। 27ତତ୍ପୂର୍ବ ସେ ଆପଣାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁତ୍ରଙ୍କୁ ନେଇ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ହୋମବଳି ରୂପେ ଉତ୍ତରୀ କଲେ। ଯିଏକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଗଦା ହୋଇଥାନ୍ତେ, ତାଙ୍କୁ ନେଇ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ହୋମବଳି ରୂପେ ଉତ୍ତରୀ କଲେ। ଏଥିରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ବଢ଼ିଲା। ତେଣୁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ମୋୟାବ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନିଜ ଦେଶକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ।

ଜଣେ ଉଦ୍‌ବିଷୟକଙ୍କ ବିଧବା ଲଳୀଗାୟକ ସାହାଯ୍ୟ ଗିରା କରନ୍ତି

4 ଉଦ୍‌ବିଷୟକଙ୍କାଗଣ ଦଳର ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକର ଭ୍ରାତୃ୍ୟା ଲଳୀଗାୟକ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସି କ୍ରମନ କରି କହିଲା, “ଆପଣଙ୍କର ଦାସ ଯିଏ ମୋର ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ, ସେ ମରିଅଛନ୍ତି। ଆପଣ ନାଶନ୍ତି ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ। ମାତ୍ର ସେ ଟଙ୍କା ଏକ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ କରଜ କରିଥିଲେ ଓ ସେହି ମହାନ ମୋର ଦୁଇପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାସ କରିନେବାକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି।”

2ତତ୍ପୂର୍ବ ଲଳୀଗାୟକ କହିଲେ, “ମୁଁ କିପରି ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ପାରିବି? ଏବେ କୁହ, ତୁମ ଘରେ କ’ଣ ଅଛି?”

ତତ୍ପୂର୍ବ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି କହିଲା, “ଏକ ତୈଳ ପାତ୍ର ଛଡ଼ା ମୋର ଘରେ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ।”

3ତା’ପରେ ଲଳୀଗାୟକ କହିଲେ, “ଯାଅ, ତୁମର ପଡ଼ୋଶୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଖାଲ ପାତ୍ରଗୁଡ଼ିଏ ଧାର ଆଣ। ସେମାନଙ୍କର ଅନେକ ଶୂନ୍ୟ ପାତ୍ର ଥିବ। ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସବୁ ଆଣ। 4ତା’ପରେ ତୁମ ଘରକୁ ଯାଇ ପୁର ବନ୍ଦ କରି। କେବଳ ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମର ପୁତ୍ରମାନେ ହିଁ ସେହି ଘରେ ରହିବ। ତା’ପରେ ସେହି ପାତ୍ରମାନଙ୍କରେ ତୈଳ ଭାଳିବ। ଯେଉଁ ପାତ୍ରଟି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି, ତାକୁ ଅଲଗା ରଖିବ।”

5ଲଳୀଗାୟକ ନିକଟରୁ ସେ ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ନିଜ ଘରକୁ ଆସି ଘରର ପୁର ବନ୍ଦ କଲା। ସେ ଘର ଭିତରେ ସେ ଓ ତା’ର ଦୁଇପୁତ୍ର ମାତ୍ର ରହିଲେ। ତା’ର ପୁତ୍ରମାନେ ପାତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଆଣିଲେ ଓ ସେ ସେଥିରେ ତୈଳ ଭାଳିଲେ। 6ସେ ଅନେକ ପାତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା। ଗେଷରେ ତା’ର ପୁଅମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୋତେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ର ଦିଅ।”

ମାତ୍ର ପୁଅମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ପୁଅ କହିଲା ସମସ୍ତ ପାତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, “ଆଉ କୌଣସି ପାତ୍ର ନାହିଁ।” ସେହି ସମୟରେ ସେ ପାତ୍ରରୁ ତୈଳ ବନ୍ଦ ହେଲା।

7ତା’ପରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ଲଳୀଗାୟକଙ୍କୁ ଯାହାସବୁ ଘଟିଥିଲା କହିଲେ। ତତ୍ପୂର୍ବ ଲଳୀଗାୟକ କହିଲେ, “ଏବେ ଯାଅ, ସେ ସମସ୍ତ ତୈଳକୁ ବିକି ଋଣ ପରିଗୋଧ କରି ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅର୍ଥରେ ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମର ପୁତ୍ରମାନେ କାଳାତିପାତ କର।”

ଶୁନେମର ଦଶେ ସ୍ଵାଲୋକ ଇଲୀଗାୟଙ୍କୁ ଏକ କୋଠରୀ ଦିଅନ୍ତୁ

୧୧କଦା ଇଲୀଗାୟ ଶୁନେମକୁ ଗଲେ । ସେଠାରେ ଏକ ମହତ୍ତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଧନୀ ସ୍ଵାଲୋକ ତାଙ୍କୁ ଅନୁଭୋଜନ ଦେବାକୁ ବୁଲାଇଲା । ଏହାପରେ ଇଲୀଗାୟ ଯେତେଥର ସେହି ବାଟ ଦେଇ ଗଲେ ସେତେଥର ସେଠାରେ ଅନୁଭୋଜନ କଲେ ।

୧୨ସ୍ଵାଲୋକଟି ଶୁନେମ ଶୁଣିବାକୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଏହି ଯେଉଁ ଲୋକଟି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଘର ନିକଟ ଦେଇ ସର୍ବଦା ଯାତାୟତ କରୁଛି, ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଲୋକ ବୋଲି ମୁଁ ଅନୁଭବ କରୁଛି । ୧୦ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ବିନୟ କରୁଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଛାତ୍ର ଉପରେ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ କୋଠରୀ ନିର୍ମାଣ କର ଓ ସେଥିରେ ଗୋଟିଏ ଖଟ, ମେଜ, ଆସନ ଓ ଦୀପଗୁଣା ରଖିବ, ତେଣୁ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲବେଳେ ସେଠାରେ ରହିବ ।”

୧୧ଶୁଣି ଇଲୀଗାୟ ସେହି ସ୍ଵାଲୋକର ଗୃହକୁ ଆସିଲେ ଓ ସେହି କୋଠରୀରେ ଯାଇ ଗୟନ କଲେ । ୧୨ପୁଣି ସେ ନିଜର ଦାସ ଗିହେନୀକୁ କହିଲେ, “ସେହି ଶୁନେମୀୟା ସ୍ଵାଲୋକ ଡାକ ।”

୧୩ତହିଁର ଦାସ ତାକୁ ଡାକିଲେ ଓ ସେ ଇଲୀଗାୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଛଡ଼ା ହେଲେ । ୧୪ପୁଣି ଇଲୀଗାୟ ତାଙ୍କ ଦାସକୁ କହିଲେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ସ୍ଵାଲୋକକୁ ଏହା କୁହ, ‘ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବହୁ ଯତ୍ନ ନେଇ ସେବା କରୁଛ । ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ କ’ଣ କରି ପାରୁଛୁ? ଶୁଣା କିମ୍ବା ସେନାପତିଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭ ସପକ୍ଷରେ କିଛି କହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛ କି?’”

୧୫ତହିଁ ସ୍ଵାଲୋକଟି ଉତ୍ତର କଲେ, “ମୁଁ ନିଜ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭଲରେ ବାସ କରୁଛି ।”

୧୬ଇଲୀଗାୟ ଗିହେନୀକୁ କହିଲେ, “ତେବେ ତା’ପାଇଁ କ’ଣ କରାଯିବ?”

୧୭ଗିହେନୀ ଉତ୍ତର କଲେ, “ମୁଁ ଜାଣେ ତା’ର ପୁତ୍ର ନାହିଁ ଓ ତା’ର ସ୍ଵାମୀ ବୃଦ୍ଧ ।”

୧୮ତା’ପରେ ଇଲୀଗାୟ କହିଲେ, “ତାକୁ ଡାକ ।”

୧୯ତେଣୁ ଗିହେନୀ ତାକୁ ଡାକିଲେ ଓ ସେ ଆସି ପୁର ନିକଟରେ ଛଡ଼ା ହେଲା । ୨୦ଇଲୀଗାୟ ସେହି ସ୍ଵାଲୋକକୁ କହିଲେ, “ଏହି ସମୟର ପରବର୍ତ୍ତୀ ବସନ୍ତ ଋତୁ ହେଲବେଳକୁ ତୁମ୍ଭେ ଏକ ପୁତ୍ର ସମ୍ଭାନ କୋଳ କରିବ ।”

୨୧ସ୍ଵାଲୋକଟି ଉତ୍ତର କଲେ, “ନା, ମହାଶୟ ହେ ମୋର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଲୋକ, ମୋତେ ମିଥ୍ୟା କୁହନ୍ତୁ ନାହିଁ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଦାସୀ ।”

ଶୁନେମୀୟର ଏକ ପୁତ୍ର ଲଭ

୨୨ସ୍ଵାଲୋକଟି ଗର୍ଭବତୀ ହେଲା । ଇଲୀଗାୟ ତାଙ୍କୁ କହିଲପରି, ପର ବସନ୍ତ ଋତୁରେ ସେ ଏକ ପୁତ୍ରକୁ ଜନ୍ମ କଲା ।

୨୩ପିଲାଟି ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଶୁନେମ ସେ କ୍ଷେତକୁ ଯାଇ ଲୋକମାନେ ଓ ତା’ର ପିତା ଗଣ୍ୟ କାଟୁଥିଲ ବେଳେ ତାଙ୍କୁ

ନିକଟକୁ ଗଲା । ୨୪ପିଲାଟି ତା’ର ପିତାକୁ କହିଲା, “ଓଃ, ମୋ ପୁଣି, ମୋ ପୁଣି ।”

୨୫ତା’ର ପିତା ଗୋଟିଏ ଦାସକୁ କହିଲା, “ପିଲାଟିକୁ ତା’ର ମାତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇଯାଅ ।”

୨୬ଦାସ ପିଲାଟିକୁ ତା’ର ମାତା ନିକଟକୁ ନେଇଗଲା । ପିଲାଟି ତା’ର ମାତା କୋଳରେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହି ମରିଗଲା ।

ସ୍ଵାଲୋକଟି ଇଲୀଗାୟଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଯାଆନ୍ତୁ

୨୭ଏହାପରେ ସ୍ଵାଲୋକଟି ଉପର କୋଠରୀକୁ ଯାଇ ପରମେଶ୍ଵର ଲୋକଙ୍କ ଖଟ ଉପରେ ପୁଅକୁ ଶୁଆଇ ଦେଇ ପୁର ବନ୍ଦ କରି ବାହାରକୁ ଆସିଲା ।

୨୮ସେ ସ୍ଵାଲୋକଟି ତା’ର ସ୍ଵାମୀକୁ ଡାକ କହିଲା, “ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି, ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଓ ଗୋଟିଏ ଗର୍ଦ୍ଧଭକୁ ମୋ ନିକଟକୁ ପଠାନ୍ତୁ । ହେଲେ ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ଇଲୀଗାୟଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର ଆଣି ଫେରି ଆସିବି ।”

୨୯ଏଥିରେ ତା’ର ସ୍ଵାମୀ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଆଜି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ଇଲୀଗାୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବ? ଆଜିତ ଅମାବାସ୍ୟା ନୁହେଁ କି ବିଗ୍ରାମବାର ନୁହେଁ ।”

୩୦ତହିଁ ତାଙ୍କୁ ସ୍ଵାଲୋକ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ, ସବୁ ଠିକ୍ ହେବ ।”

୩୧ତା’ପରେ ସେ ଗର୍ଦ୍ଧଭ ସଜାଇ ତାଙ୍କର ସେବକକୁ କହିଲେ, “ପୁତ୍ରଗତିରେ ଗର୍ଦ୍ଧଭକୁ ରଖା ଓ ମୋର ଆଦେଶ ନ ପାଲଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗତି ଧୀର କରନାହିଁ ।”

୩୨ଏହାରୁପେ ସେ କର୍ମିଲ ପର୍ବତରେ ପହଞ୍ଚି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ଇଲୀଗାୟଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ।

୩୩ଇଲୀଗାୟ ମଧ୍ୟ ଦୂରରୁ ତାଙ୍କୁ ଆସୁଥିବାର ଦେଖି ନିଜର ଦାସ ଗିହେନୀକୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଏହି ଶୁନେମୀୟା ସ୍ଵାଲୋକ ଆସୁଛ । ୩୪ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି, ଦୌଡ଼ିଯାଇ ତାକୁ ଭେଟି ପରୁର, ‘ସବୁ ଠିକ୍ ଅଛି କି? ତୁମ୍ଭ ସ୍ଵାମୀର ଓ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରର ମଙ୍ଗଳ କି?’”

୩୫ଗିହେନୀ ଯେତେବେଳେ ସ୍ଵାଲୋକକୁ ଏହିସବୁ ପଚାରିଲେ ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, “ସମସ୍ତେ ମଙ୍ଗଳ ।”

୩୬ଅନନ୍ତର ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ନିକଟକୁ ଆସି ତାଙ୍କର ଚରଣ ତଳେ ପଡ଼ିଲା । ଏଥିରେ ଗିହେନୀ ତାକୁ ଟାଣିବାରୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ କହିଲେ, “ତାହାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ । କାରଣ ତା’ର ପ୍ରାଣ ଶୋକାକୁଳ । ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଜଣାଇଲେ ନାହିଁ କ’ଣ ବାଳକ ପ୍ରତି ଘଟିଅଛି । ସେ ଏହା ମୋଠାରୁ ଗୋପନ ରଖିଲେ ।”

୩୭ତା’ପରେ ସ୍ଵାଲୋକଟି କହିଲା, “ଶୁଣ, ମୁଁ କ’ଣ ପୁତ୍ର ମାଗିଥିଲି? ମୁଁ କି କହିନଥିଲି, ‘ମୋତେ ପ୍ରତାରଣା କରନାହିଁ ।’”

୩୮ଏହାପରେ ଇଲୀଗାୟ ଗିହେନୀକୁ କହିଲେ, “ଯିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ । ମୋର ଯଷ୍ଟିକୁ ସଙ୍ଗରେ ନିଅ । ଗଲାବେଳେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଟିକିଏ ହେଲେ ଅଟକିବ ନାହିଁ । ଏପରିକି କାହାରିକୁ ଦେଖିଲେ ନମସ୍କାର କରନାହିଁ ଓ କେହି ନମସ୍କାର

କଲେ ତାକୁ ଉତ୍ତର କରନାହିଁ । ମୋର ଯଷ୍ଟି ନେଇ ସେହି ବାଳକର ମୁଖ ଉପରେ ରଖି ଦିଅ ।”

30 ଏଥିରେ ବାଳକର ମାଆ କହିଲା, “ମୁଁ ଗପଥ କରୁଛି, ସଦାପ୍ରଭୁ ନୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ଓ ଆପଣ ନୀବିତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିବି ନାହିଁ ।”

ତତ୍ପୁଁ ଇଲୀଗାୟ ଉଠି ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଚାଲିଲେ ।

31 ରିହେନୀ ଇଲୀଗାୟ ଓ ଗୁନେମାୟା ସ୍ତ୍ରୀ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିର ଘରେ ପହଞ୍ଚିଲା । ସେ ଆଗାବାଡ଼କୁ ବାଳକର ମୁଖ ଉପରେ ରଖିଲା । ମାତ୍ର ପିଲାଟିର କୌଣସି ରବ କି ଶବ୍ଦ ହେଲା ନାହିଁ । ତା’ପରେ ରିହେନୀ ଫେରିଆସି ଇଲୀଗାୟଙ୍କୁ ଭେଟି ନିଶ୍ଚିତ କଲେ, “ବାଳକଟି ଉଠିଲା ନାହିଁ ।”

ଗୁନେମାୟାର ପୁତ୍ର ପୁନର୍ବାସନ ଲାଭ କରେ

32 ଅନନ୍ତର ଇଲୀଗାୟ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଦେଖିଲେ ବାଳକଟି ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ଶଯ୍ୟା ଉପରେ ଶୋଇଛି ।

33 ତତ୍ପରେ ଇଲୀଗାୟ ଗୃହର ଦ୍ଵାର ବନ୍ଦ କଲେ ଓ ଏକୁଟିଆ ବାଳକ ସହତ ସେ ଘର ମଧ୍ୟରେ ରହିଲେ । ତା’ପରେ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । 34 ଇଲୀଗାୟ ଶଯ୍ୟା ଉପରକୁ ଯାଇ ବାଳକଟିର ଉପରେ ଶୟନ କଲେ । ପୁଣି ତାହାର ମୁଖ ଉପରେ ଆପଣା ମୁଖ, ତାହାର ଚକ୍ଷୁ ଉପରେ ଆପଣା ଚକ୍ଷୁ ଓ ତାହାର ହାତ ଉପରେ ଆପଣା ହାତ ରଖିଲେ । ବାଳକର ଶରୀରଟି ଉଷ୍ଣ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ତାହା ଉପରେ ନିଦକୁ ଲମ୍ବେଇ ରଖିଲେ ।

35 ତା’ପରେ ଇଲୀଗାୟ ଉଠିପଡ଼ି ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ଏଣେ ତେଣେ ବିଚରଣ କଲେ । ସେ ପୁଣି ବାଳକଟି ଉପରେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ଏଥିରେ ବାଳକଟି ସାତଥର ଛଙ୍କିଲା ଓ ଚକ୍ଷୁ ଖୋଲିଲା ।

36 ଇଲୀଗାୟ ତାଙ୍କର ଦାସ ରିହେନୀକୁ ଡାକି କହିଲେ, “ଗୁନେମାୟାକୁ ଡାକ ।”

ରିହେନୀ ଗୁନେମାୟାକୁ ଡାକିବାରୁ ସେ ଇଲୀଗାୟ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ତତ୍ପୁଁ ଇଲୀଗାୟ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରକୁ ନିଅ ।”

37 ତତ୍ପରେ ଗୁନେମାୟା ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଇଲୀଗାୟଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ପଡ଼ିଲେ ଓ ତା’ପରେ ପୁଅକୁ ଧରି ବାହାରକୁ ଆସିଲେ ।

ଇଲୀଗାୟ ଓ ବନ୍ଧାଳ ପାକ

38 ଅନନ୍ତର ଇଲୀଗାୟ ପୁନର୍ବାର ଗିଲଗଲକୁ ଫେରିଗଲେ । ସେହି ସମୟରେ ସେଠାରେ ସେହି ଭୂମିରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସୁଥିବେଳେ ଇଲୀଗାୟ ନିଜର ଦାସକୁ କହିଲେ, “ହଣ୍ଡା ରୁଲିରେ ବସାଅ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କର ସନ୍ଧାନଗଣଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ପାକ କର ।”

39 ତତ୍ପୁଁ ନିଜେ ଲୋକ ଶାକ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଷ୍ଟେଡକୁ ଗଲା । ମାତ୍ର ସେ ଏକ ବନ୍ୟଲତା ପାଇ ତାହାର ଫଳରେ ଅଣ୍ଟି ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା । ସେହି ଫଳକୁ ଆଣି କାଟି ପାତ୍ରରେ ଭରିଲା । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କି ଫଳ ବୋଲି ଜାଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

40 ତତ୍ପୁଁ ସେମାନେ ପାକ ପରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଭୋଜନ ନିମନ୍ତେ ତାହା ଭାଳିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେମାନେ ଇଲୀଗାୟଙ୍କୁ ଚିତ୍କାର କରି ଡାକିଲେ, “ହେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ, ହଣ୍ଡାରେ ବନ୍ଧା ଅଛି ।” ତେଣୁ ସେମାନେ ସେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

41 ମାତ୍ର ଇଲୀଗାୟ କହିଲେ, “କିଛି ମଇଦା ଆଣ ।” ସେମାନେ କିଛି ମଇଦା ଆଣିଲେ ଓ ଇଲୀଗାୟ ସେହି ପାତ୍ରରେ ପକାଇଲେ । ତା’ପରେ ସେ କହିଲେ, “ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରସ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ଖାଇପାରନ୍ତି ।”

ବାସ୍ତବରେ ହଣ୍ଡାରେ ଏହି ସମୟରେ କିଛି ମୟ ରହିଲା ନାହିଁ । ଇଲୀଗାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ସମୂହକୁ ଗୁଆଇଲେ ।

ଇଲୀଗାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣଙ୍କୁ ଖୁଆଇଲେ

42 ଅନନ୍ତର ନିଜେ ଲୋକ ବାଲ-ଶାଲଗାରୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରଥମ ଫଳରେ ରୋଟି ଅର୍ପାତ୍ କୋଡ଼ିଏ ଯବ ରୋଟି ଓ ନୂତନ ଶସ୍ୟର ଶୀଷା ଆପଣା ଝୁଲିରେ ନେଇ ଆସିଲା । ତହିଁରେ ଇଲୀଗାୟ କହିଲେ, “ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦିଅ, ସେମାନେ ଭୋଜନ କରନ୍ତୁ ।”

43 ତତ୍ପୁଁ ଇଲୀଗାୟଙ୍କ ସେବକ କହିଲା, “ଏଠାରେ ତ 100 ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ଏତିକି ରୋଟି କିପରି ଏତେ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେବ?”

ମାତ୍ର ଇଲୀଗାୟ କହିଲେ, “ଏହି ଖାଦ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଅ । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ‘ସେମାନେ ଭୋଜନ କରିବେ, ତଥାପି ଖାଦ୍ୟ ବଳିବ ।’”

44 ତା’ପରେ ଇଲୀଗାୟଙ୍କ ସେବକ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଖାଦ୍ୟ ରଖିଲେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଲାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ଉତ୍ତମ ରଖିଲେ ।

ନାମାନଙ୍କ ସମସ୍ୟା

5 ଅରାମୀୟ ରାଜାଙ୍କର ନାମାନ ନାମରେ ନିଜେ ସେନାପତି ଥିଲେ । ସେ ତା’ର ମୁନବ ପ୍ରତି ମହତ୍ତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟରେ ଅରାମୀୟମାନଙ୍କୁ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଯଦିଓ ନାମାନ ଅତି ମହାନ ଓ ପବ୍ଵକମଶାଳୀ ଥିଲେ, ସେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଚର୍ମ ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ଥିଲେ ।

2 ଅରାମୀୟମାନେ ସୈନ୍ୟଦଳ ଦ୍ଵାରା ଇଗ୍ରାୟେଲ ବରୁଦ୍‌ରେ ଲଢ଼ୁଥିଲେ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦାସ କରିବାକୁ ଇଗ୍ରାୟେଲରୁ ଘେନି ଆସୁଥିଲେ । ଏକ ସମୟରେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ବାଳକା ନେଇ ଆସିଥିଲେ । ସେହି ବାଳକାଟି ନାମାନ ଦ୍ଵାର୍ଯ୍ୟାଦ ଦାସୀ ହେଲା । 3 ଅନନ୍ତର ସେହି ବାଳକା ନିଜର କର୍ତ୍ତାକୁ କହିଲା, “ମୁଁ ଆଗା କରୁଛି ମୋର ମହାଶୟ ନାମାନ ଯଦି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଇଲୀଗାୟଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରନ୍ତି, ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗମରୟାରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି । ସେ ନିଶ୍ଚୟ ତାଙ୍କୁ ଏହି କୁଷ୍ଠରୋଗରୁ ଆରୋଗ୍ୟ କରିବେ ।”

4 ନାମାନ ନିଜର ପ୍ରଭୁ ଅରାମୀୟ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ବାଳକା ଯାହା କହିଥିଲେ ସବୁ କହିଲେ ।

5ତା'ପରେ ଅଗ୍ନିର ଗଦା କହିଲେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେ ଯାଅ, ଆଉ ମୁଁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଗଦାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ପତ୍ର ପଠାଇବି।”

ତତ୍ପୂର୍ବେ ସେ ଗଲବେଳେ ଦଶ ଡାଲନ୍ତ ରୂପା 6,000 ସ୍ତମ୍ଭା ଖଣ୍ଡ ଓ ଦଶ ସାଦ ପୋଷାକ ଉପହାର ସ୍ୱରୂପ ସଙ୍ଗରେ ନେଲେ। 6ନାମାନ୍ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଗଦାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅଗ୍ନି ଗଦାଙ୍କଠାରୁ ଖଣ୍ଡେ ପତ୍ର ଦେଲେ। ଚିଠିରେ ଲେଖାଥିଲା, “ମୁଁ ମୋର ଦାସ ନାମାନ୍‌କୁ ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ ପଠାଇଲି। ଦୟାକରି ତାକୁ ଚର୍ମରୋଗରୁ ଡାକ୍ତରୀ ଆରୋଗ୍ୟ କର।”

7ଇଗ୍ରାୟେଲର ଗଦା ଯେତେବେଳେ ଚିଠି ପାଠ କଲେ ସେ ଦୁଃଖରେ ନିଦର ବସ୍ତୁ ଚିର କହିଲେ, “ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିଏ ମୃତ ଓ ଜନ୍ମ ଦେବା ମୋର ଅଧିନରେ ଅଛନ୍ତି କି? କାହିଁକି ଚର୍ମ ରୋଗରୁ ଆରୋଗ୍ୟ ହେବ ବୋଲି ଅଗ୍ନି ଗଦା ମୋ ପାଖକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକ ପଠାଇଛନ୍ତି? ତେଣୁ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଚାର କର। ସେ କିପରି ଆତ୍ମନାଶକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ତୁଟି ପାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛନ୍ତି।”

8ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଇଲୀଶାୟ ଗୁଣିଲେ ଯେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଗଦା ନିଦର ବସ୍ତୁ ଚିରକ୍ଷ୍ମ, ସେ ଗୋଟିଏ ବାଉଁଶ ଗଦାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ନିଦର ବସ୍ତୁ ଚିରକ୍ଷ୍ମ। ନାମାନ୍ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସୁ, ତାହା ହେଲେ ଇଗ୍ରାୟେଲରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଅଛନ୍ତି, ସେ ଜାଣିବ।”

9ତେଣୁ ନାମାନ୍ ନିଦର ଅଗ୍ନି ଓ ରଥାଦି ସହତ ଇଲୀଶାୟଙ୍କ ଗୃହକୁ ଆସିଲେ। ସେ ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଠିଆ ହେଲେ। 10ଇଲୀଶାୟ ଏକ ଦୂତ ନାମାନ୍ ନିକଟକୁ ପଠାଇ କହିଲେ, “ଯାଅ, ଯଦ୍ଦି ନଦୀରେ ସାତଥର ସ୍ନାନ କର। ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭର ନୂତନ ମାଂସ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଶୁଚି ହେବ।”

11ମାତ୍ର ନାମାନ୍ କୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଚାଲିଗଲେ। ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ଭବିଷ୍ୟତ ସେ ବାହାର ଆସି ଆଆନ୍ତା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଡାକି ଆଆନ୍ତା ଏବଂ ଆକ୍ରମିତ ଚର୍ମ ଉପରେ ତାଙ୍କ ହାତ ରଖି ମୋତେ ଆରୋଗ୍ୟ କରିଆନ୍ତା।

12ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଜଳ ଅପେକ୍ଷା ଦମ୍ଭେଗକର ଓ ପର୍ପର ନଦୀଗଣର ଜଳ ଅଧିକ ଭଲ ନୁହେଁ କି? ମୁଁ ଦମ୍ଭେଗକର ସେ ନଦୀରେ ସ୍ନାନ କରି କାହିଁକି ଶୁଚି ନ ହେବି?” ତେଣୁ ସେ ଚାଲି ଚାଲିଗଲେ।

13କିନ୍ତୁ ନାମାନ୍‌ର ଦାସମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, “ହେ ପିତା, ଯଦି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା କିଛି ବସ୍ତୁ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ତାହା କରି ନଥାନ୍ତି? ତେଣୁ ଦୟାକରି ତାଙ୍କ କଥାମାନ ଯଦି ଓ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏକ ସହଜ ଦିନିଷ କରିବାକୁ କହୁଛି। ତାଙ୍କର ଉପଦେଶ ଅନୁସାରେ ‘ସ୍ନାନ କର ଏବଂ ଶୁଚି ହୁଅ।’”

14ତେଣୁ ନାମାନ୍ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକର ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ଗଲେ ଓ ଯଦ୍ଦି ନଦୀରେ ନିଜକୁ ସାତଥର ବୁଡ଼ାଇଲେ। ଏଥିରେ ତାଙ୍କର ଗରୀର ଶୁଚି ହେଲା ଓ ତାଙ୍କର ମାଂସ ବାଳକର ମାଂସ ଭୂଲ୍ୟ କୋମଳ ହେଲା।

15ଏହାପରେ ନାମାନ୍ ଓ ତା'ର ସମସ୍ତ ସାଥୀ ଲୋକମାନେ

ଫେରିଆସି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଇଲୀଶାୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସି ଛଡ଼ା ହେଲେ ଓ କହିଲେ, “ଦେଖନ୍ତୁ, ମୁଁ ଏବେ ବୁଝିଲି ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଛଡ଼ା ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର କେହି ନାହାଁନ୍ତି। ତେଣୁ ମୁଁ ବିନୟ କରି କହୁଛି, ଆପଣ ଏ ଦାସଠାରୁ ଉପହାର ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ।”

16ମାତ୍ର ଇଲୀଶାୟ କହିଲେ, “ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବା କରୁଛି। ମୁଁ ଗପଥ କରି କହୁଛି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ମୁଁ କୌଣସି ଉପହାର ଗ୍ରହଣ କରିବି ନାହିଁ।”

ନାମାନ୍ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଅନୁରୋଧ କଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ମନା କରିଦେଲେ। 17ଏଥିରେ ନାମାନ୍ କହିଲେ, “ଆପଣ ଏହା ଯଦି ସ୍ୱୀକାର ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି, ମୋ ପାଇଁ ଏହା କର। ଆପଣଙ୍କ ଏ ଦାସକୁ ଦୁଇ ଖଚରର ଭାରମାଟି ଦିଆଯାଉ। କାରଣ ଆଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣଙ୍କ ଏ ଦାସ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କୌଣସି ଦେବତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କି ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବି ନାହିଁ।

18ଏହା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କ୍ଷମା କରି ପାରନ୍ତୁ: ମୋର ପ୍ରଭୁ ଶମ୍ଭୋଷ ମନ୍ଦିରରେ ପୂଜା କରିବା ପାଇଁ ଯିବା ବେଳେ ମୋ ଉପରେ ନିତ ହେବେ, ତେଣୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଶମ୍ଭୋଷ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରଣାମ କରିବି, ଯେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତି। ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କ୍ଷମା କରିପାରନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଘଟେ।”

19ତା'ପରେ ଇଲୀଶାୟ ନାମାନ୍‌କୁ କହିଲେ, “ଗାନ୍ଧରେ ଯାଅ।”

ତେଣୁ ନାମାନ୍ ଇଲୀଶାୟଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅଲୁଦୁର ଗଲେ। 20କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଇଲୀଶାୟଙ୍କ ଦାସ ଗିହେଦୀ କହିଲେ, “ଦେଖ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଇଲୀଶାୟ ଏହି ଅଗ୍ନିଶାୟ ନାମାନ୍‌ଠାରୁ କୌଣସି ଉପହାର ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଜୀବିତ ପ୍ରମାଣେ ମୁଁ ଗପଥ କରୁଛି, ଏହା ପଛେ ପଛେ ଯାଇ ତାହାଠାରୁ କିଛି ନେବି।” 21ତେଣୁ ଗିହେଦୀ ନାମାନ୍‌ଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ।

ନାମାନ୍ ଦେଖିଲେ କେହି ନିଶ୍ଚୟ ତାଙ୍କର ପଛରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେ ରଥରୁ ଓହ୍ଲାଇ ତାଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ କଲେ ଓ ପଚାରିଲେ, “ସମସ୍ତ କୁଶଳତ?”

22ଏହାପରେ ଗିହେଦୀ କହିଲେ, “ହଁ, ସବୁ କୁଶଳ। ମୋର ମହାଶୟ ଇଲୀଶାୟ ମୋତେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିବାକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି, ‘ଦେଖ, ଏହିକ୍ଷଣି ଇଫ୍ରେୟିମର ପବିତ୍ରମୟ ଦେଶରୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଜଣ ଯୁବକ ଆସିଲେ, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଡାଲନ୍ତ ରୂପା ଓ ଦୁଇ ସାଦ ପୋଷାକ ଦିଅ।’”

23ଏଥିରେ ନାମାନ୍ କହିଲେ, “ଅନୁଗ୍ରହପୂର୍ବକ ଦୁଇ ଡାଲନ୍ତ ରୂପା ନିଅ।” ଆଉ ସେ ଗିହେଦୀକୁ ବହୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ରୂପା ନେବାକୁ। ସେ ଦୁଇଟି ଥଳୀରେ ଦୁଇ ଡାଲନ୍ତ ରୂପା ରହିଥିବା ନେଲା ଏବଂ ଦୁଇ ଗହ ସାଦ ପୋଷାକ ନେଲେ। ନାମାନ୍ ଏସବୁ ଦିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଗିହେଦୀର ଦୁଇ ଯୁବକ ସାହାଯ୍ୟକାରୀଗଣଙ୍କୁ ଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଏହିସବୁ ଗିହେଦୀ ଆଗକୁ ବହନ କରିନେଲେ। 24ଗିହେଦୀ ଉପପବିତ୍ର ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ନେଇ ଗୃହ

ଭିତରେ ଲୁଚାଇ ରଖିଲେ ଓ ସେହି ଦୁଇଦଣ ଦାସଙ୍କୁ ବଦାୟ ଦେବାରୁ ସେମାନେ ଗୁଲିଗଲେ ।

25 ଏହାପରେ ସେ ଭିତରକୁ ଯାଇ ଆପଣା ମହାଗୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଛୁଡ଼ା ହେଲେ । ତତ୍ତ୍ୱ ଲଳୀଗାୟ ଗିହେନୀକୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲ?”

ଗିହେନୀ କହିଲେ, “ଆପଣଙ୍କ ଦାସ କେଉଁଠାକୁ ଯାଇନାହିଁ ।”

26 ଏଥିରେ ଲଳୀଗାୟ ତାକୁ କହିଲେ, “ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ କି? ସେ ଲୋକ ତୁମ୍ଭକୁ ଭେଟିବାକୁ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ରଥରୁ ଫେରି ଆସିଲ, ସେତେବେଳେ ମୋର ଅନ୍ଧକରଣ ତୁମ୍ଭ ସାଥୀରେ ଥିଲା? ଅର୍ଥା, ବସ୍ତ୍ର, ଡେଇଁ, ଦ୍ରାଘା, ମେଷ, ଗୋରୁ ଓ ଦାସ-ଦାସୀ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ତାହା କ’ଣ ସମୟ ନୁହେଁ? 27 ଏଣୁ ନାମାନୁର ଚର୍ମ ରୋଗ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ବଂଶଠାରେ ଶରକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଗି ରହିବ ।”

ତୁରନ୍ତ ଗିହେନୀର ଗରୀର ବରଫ ଚର୍ମ ରୋଗ ସହତ ଧବଳ ପାଲଟିଗଲା ଓ ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଗୁଲିଗଲା ।

ଲଳୀଗାୟ ଓ କୁବି କୁସା

6 ଅନନ୍ତର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ଲଳୀଗାୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରୁଛୁ, ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ । 2 ଆମ୍ଭେମାନେ ବିନୟ କରି କହୁଅଛୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯଦ୍‌ନି ନଦୀ କୂଳକୁ ଯାଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଣ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ କଡ଼କାଠ ଆଣି ନିଜ ନିଜ ବସତିପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ ନିର୍ମାଣ କରୁ ।”

ଲଳୀଗାୟ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଏହା ଉତ୍ତମ, ଯାଇ ତାହା କର ।”

3 ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଦଣେ କହିଲା, “ବିନୟ କରୁଛ, ଆପଣ ଆମ୍ଭ ସହତ ଆସନ୍ତୁ ।”

ଲଳୀଗାୟ କହିଲେ, “ଭଲ କଥା, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ଯିବି ।”

4 ତତ୍ତ୍ୱ ଲଳୀଗାୟ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ଯଦ୍‌ନି ନଦୀକୁ ଗଲେ । ସେମାନେ କାଠ କାଟିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । 5 ମାତ୍ର ଦଣେ କଡ଼କାଠ କାଟୁ କାଟୁ କୁରୁଦିଟିର ଲୁହା ବେଶରୁ ଖସି ପାଣିରେ ପଡ଼ିଗଲା । ଲୋକଟି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଚକ୍ରା କରି କହିଲା, “ହାୟ, ମୋର ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ କୁରୁଦିକୁ ମାଗି ଆଣିଥିଲି ।”

6 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ କହିଲେ, “କେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ତାହା ପଡ଼ିଲା?”

ଲୋକଟି ସ୍ଥାନଟିକୁ ଚିହ୍ନି କଲେ । ତା’ପରେ ଲଳୀଗାୟ ଖଣ୍ଡେ କାଠ ପାଣି ଭିତରକୁ ପକାଇଲେ, କାଠ ଲୁହା କୁରୁଦିକୁ ଧରି ଭସିଲା । 7 ତା’ପରେ ସେ କହିଲେ, “ତାହା ଉଠାଇ ନିଅ ।” ତା’ପରେ ସେ ହାତ ବଢାଇ ତାହା ନେଲା ।

ଅରାମ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ

8 ଥରେ ଅରାମର ରାଜା ଇଗ୍ରାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ । ସେ ନିଜର ସେନାର ଉଚ୍ଚକର୍ମଚାରୀ ସହତ ଏକ ସତ୍ତା ଥିଲା ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, “ଏମିତି

ସ୍ଥାନରେ ଲୁଚିରୁହ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆସିବେ । ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କର ।”

9 ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଲଳୀଗାୟ ଇଗ୍ରାୟେଲ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇ କହିଲେ, “ସାବଧାନ, ତୁମ୍ଭେ ସେ ସ୍ଥାନ ଦେଇ ଯିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଅରାମୀୟମାନେ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଗୋପନରେ ଅଛନ୍ତି ।”

10 ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ସାବଧାନ କରାଇଥିଲେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ଜଣାଇ ସତର୍କ କରାଇଲେ । ଏହପରି ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ବହୁତ କମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲେ ।

11 ଏଥିରେ ଅରାମର ରାଜା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ସେ ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଡାକ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କୁହ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ଇଗ୍ରାୟେଲ ପାଇଁ ଗୋପନରେ ସନ୍ଧାନ କରୁଛ ।”

12 ଅରାମ ରାଜାଙ୍କ ଅଧିକାରୀଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଦଣେ କହିଲା, “ନା, ସଦାପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଗୁପ୍ତଚର କାମ କରୁନାହାନ୍ତି । ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଲଳୀଗାୟ ବହୁତ ଗୋପନୀୟ କଥା ଇଗ୍ରାୟେଲ ରାଜାଙ୍କୁ ଜଣାନ୍ତି, ଏପରିକି ଗୟନ ଗୃହରେ ଯେଉଁ କଥା କୁହନ୍ତି, ତାହା ମଧ୍ୟ ସେ ରାଜାଙ୍କୁ ଜଣାଏ ।”

13 ତତ୍ତ୍ୱ ଅରାମର ରାଜା କହିଲେ, “ଯାଇ ଦେଖ, ସେ କେଉଁଠାରେ ଅଛି? ମୁଁ ଲୋକ ପଠାଇ ତାକୁ ଆଣିବି ।”

ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ କହିଲେ, “ଲଳୀଗାୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୋଧନରେ ଅଛି ।”

14 ତା’ପରେ ଅରାମର ରାଜା ଅଗ୍ନାରୋହୀ, ରଥାରୋହୀ ଓ ଏକ ବିରାଟ ସୈନ୍ୟବାହନୀକୁ ଦୋଧନ ପଠାଇଲେ । ସେମାନେ ସକ୍ରିତେ ନଗରଟିକୁ ଚତୁର୍ଦିଗରୁ ବେଷ୍ଟନ କଲେ । 15 ଲଳୀଗାୟର ଦାସ ପ୍ରଭୁଙ୍କରୁ ଉଠି ବାହାରକୁ ଗଲା ଓ ନଗରର ଚତୁର୍ଦିଗରେ ଅଗ୍ନାରୋହୀ ଓ ରଥାରୋହୀମାନଙ୍କୁ ବେଢି ରହିଥିବାର ଦେଖିଲା ।

ତତ୍ତ୍ୱ ସେ ଯାଇ ଲଳୀଗାୟଙ୍କୁ କହିଲା, “ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ କରିବା?” 16 ଲଳୀଗାୟ କହିଲେ, “ଭୟ କରନାହିଁ, କାରଣ ଯୋଦ୍ଧା ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ଯିଏ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ।”

17 ତା’ପରେ ଲଳୀଗାୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, “ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି, ମୋର ସେବକର ଆଖି ଖୋଲି ଦିଅ, ଯେପରି ସେ ଦେଖିପାରିବ ।”

ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ସେବକ ଯୁବକର ଆଖି ଖୋଲି ଦେଲେ ଓ ସେ ଦେଖିଲା ପର୍ବତଟି ଅଗ୍ନିମୟ ଅଗ୍ନି ଓ ରଥରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ସେମାନେ ଲଳୀଗାୟକୁ ଘେରିଗଲେ ।

18 ତା’ପରେ ଅରାମର ସୈନ୍ୟଗଣ ଇଗ୍ରାୟେଲରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ଲଳୀଗାୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, “ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧ କରି ଦିଅନ୍ତୁ ।”

ଲଳୀଗାୟର ପ୍ରାର୍ଥନା ଅନୁସାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅରାମର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧ କରିଦେଲେ । 19 ଲଳୀଗାୟ ଅରାମର ସୈନ୍ୟଗଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହା ଠିକ୍ ପଥ ନୁହେଁ କି ଏହା ଠିକ୍ ନଗର ନୁହେଁ । ମୋତେ ଅନୁସରଣ କର, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଲୋକକୁ ଖୋଜୁଛ, ତା’ ନିକଟକୁ ମୁଁ ନେଇଯିବି ।”

ତା'ପରେ ସେ ଅଗ୍ରମର ସେନା ଗମରୟାକୁ ପରଗୁଳିତ କଲେ ।

20 ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଗମରୟାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ଇଲୀଶାୟା କହିଲେ, “ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଏମାନେ ଯେପରି ଦେଖି ପାରିବେ ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଖୋଲିଦିଅ ।”

ତା'ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଖୋଲି ଦେବାରୁ, ସେମାନେ ଗମରୟାରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଦେଖିଲେ । 21 ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଅଗ୍ରମୀୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଇଲୀଶାୟାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ମୋର ପିତା! ମୁଁ କ'ଣ ଏମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବି? ମୁଁ କ'ଣ ଏମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବି?”

22 ଇଲୀଶାୟା ଉତ୍ତର କଲେ, “ନା, ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରନାହିଁ । ତୁମ୍ଭର ଖଡ୍ଗ ଦ୍ଵାରା ବନ୍ଦୀ କରିଥିବା ଏହି ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭର ବନ୍ଦୀ କି? ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରୋଟି ଓ ଦଳ ରଖ । ସେମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ ଓ ପାନ କରାଇ ଆପଣା ପ୍ରଭୁ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦିଅ ।”

23 ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଚୁର ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ଅଗ୍ରମୀୟମାନେ ପାନ ଓ ଭୋଜନ କଲପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜ ଘରକୁ ଫେରି ଯିବାକୁ ବଦାୟ ଦେଲେ । ଅଗ୍ରମର ସୈନ୍ୟମାନେ ନିଜ ନିଜ ସହାୟତାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲେ । ଏହାପରେ ଅଗ୍ରମର ସୈନ୍ୟଦଳ ଆଉ କେବେ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଆସିଲେ ନାହିଁ ।

ଏକ ଭୟଙ୍କର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଗମରୟାକୁ ଆଘାତ କରେ

24 ଏହାପରେ ଅଗ୍ରମର ରାଜା ବିନହଦଦ୍ ନିଜର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଏକତ୍ର କରି ଗମରୟାକୁ ଯାଇ ଘେରିଗଲେ ଓ ଆକ୍ରମଣ କଲେ । 25 ନଗର ଅବରୋଧ ଥିଲା । ଲୋକେ ନଗର ଭିତରକୁ ଖାଦ୍ୟ ଆଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଫଳରେ ସେଠାରେ ମହାଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଦେଖା ଦେଲା । ଏପରି ଗୋଟନୀୟ ହେଲା ଗମରୟାର ଗୋଟିଏ ଗର୍ଦ୍ଧି ମୁଣ୍ଡ ଅର୍ଗା ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରାରେ ଓ କପୋତମଳର ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ପାଞ୍ଚ ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରାରେ ବିକ୍ରୟ ହେଲା ।

26 ଥରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ନଗରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଚାଲିଗଲେବେଳେ ନିଶ୍ଚୟ ଚାଲିକ ଚକ୍ରାର କର କହିଲା, “ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ମହାରାଜା! ବିନୟ କରୁଛି ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ।”

27 ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା କହିଲେ, “ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ସାହାଯ୍ୟ ନ କରନ୍ତି ତେବେ ମୁଁ କିପରି ତୁମ୍ଭକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ପାରିବି? ମୋ ପାଖରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବାକୁ କିଛି ନାହିଁ । ଶସ୍ୟ ଖଳାରେ ଶସ୍ୟ ନାହିଁକି ପ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରାକ୍ଷାରସ ନାହିଁ ।” 28 ଆଉ ରାଜା ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ଦୁଃଖ କ'ଣ?”

ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଉତ୍ତର କଲା, “ଏହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ମୋତେ କହିଲା, ‘ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରଟିକୁ ଦିଅ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାକୁ ଆଦି ମାରି ଖାଇବା । ଆସନ୍ତା କାଲି ମୋର ପୁଅକୁ ଖାଇବା ।’ 29 ତେଣୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ମୋର ପୁଅକୁ ସିଦ୍ଧ କରି ଖାଇଲୁ । ପରଦିନ ମୁଁ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକକୁ କହିଲି, ‘ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରକୁ ଦିଅ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାକୁ ମାରି ଖାଇବା ।’ କିନ୍ତୁ ସେ ତା' ପୁଅକୁ ଲୁଚାଇ ଅଛି ।”

30 ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକର କଥା ଶୁଣି ରାଜା ତାଙ୍କର ଲୁଗା ଚରିଦେଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଯାଉଥିଲେ, ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅଣା ପିନ୍ଧିଥିବାର ଦେଖିଲେ । ଏଥିରୁ ସେ ଦୁଃଖିତ ଓ ବ୍ୟସ୍ତ ବୋଲି ନିଶ୍ଚୟ ଯାଉଥିଲେ ।

31 ରାଜା କହିଲେ, “ଯଦି ଇଲୀଶାୟାର ମସ୍ତକ ତାହା ଦେହରେ ରହେ, ଆଦି ବିନଠାରୁ ଶେଷ ଯାଏ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ପାରନ୍ତା ।”

32 ରାଜା ଗୋଟିଏ ଦୂତ ଇଲୀଶାୟାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ । ଇଲୀଶାୟା ସେତେବେଳେ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କ ଘରେ ବସିଥିଲେ । ଦୂତ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ଇଲୀଶାୟା ସେହି ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏଠାକୁ ଦେଖ, ଏହି ନରହତ୍ୟାକାରୀର ପୁତ୍ର ମୋର ମୁଣ୍ଡ ଛେଦନ କରିବାକୁ ଲୋକ ପଠାଇଛି । ଦେଖ, ସେ ଦୂତ ପହଞ୍ଚିଲା ବେଳେ ଦ୍ଵାର ବନ୍ଦ କର ଓ ତାକୁ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ ନ କରାଇ ଦେବାପାଇଁ ଦ୍ଵାରକୁ ଦୂର ଭାବରେ ଧର । ମୁଁ ଶୁଣେ ତା' ପ୍ରଭୁର ପଦଗନ୍ଧ ତା'ର ପଛରେ?”

33 ଇଲୀଶାୟା ଏହିପରି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବା ବେଳେ, ସେ ଦୂତ ତାହା ପାଖକୁ ଆସିଲା, ଆଉ ସେ କହିଲା, “ଏହି ଅସ୍ତବଧା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ, ମୁଁ କାହିଁକି ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବି?”

7 ଇଲୀଶାୟା କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, ‘କାଲି ପ୍ରାୟ ଏହି ସମୟକୁ ପ୍ରଚୁର ଖାଦ୍ୟ ଆସିବ ଏବଂ ଏହା ପୁଣି ଅତି ଗସ୍ତା ହେବ । ନିଶ୍ଚୟ ବ୍ୟକ୍ତ ଗମରୟାର ନଗର ଦ୍ଵାରରେ ଏକ ଗେକଲରେ ଏକ ଝୁଡ଼ର ସ୍ଵୟର ମଇଦା ଓ ସେହି ମୂଲ୍ୟରେ ଦୁଇ ଝୁଡ଼ ଯବ କଣିବ ।”

2 ସେନାପତି ଯିଏ ରାଜା*ଙ୍କର ନିକଟର ଥିଲେ ପରମେଶ୍ଵର ଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ । “ଦେଖ, ଯେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଦ୍ଵାର ଖୋଲନ୍ତି ତେବେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ?”

ତହିଁରେ ଇଲୀଶାୟା କହିଲେ, “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଵପ୍ନରେ ତାହା ଦେଖିବ । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ସେଥିରୁ କିଛି ଖାଇବ ନାହିଁ ।”

କୁଷ୍ଠ ରୋଗୀମାନେ ଅଗ୍ରମୀୟମାନଙ୍କ ଚମ୍ପୁଶୂନ୍ୟ ଥିବାର ଦେଖନ୍ତି

3 ସେହି ସମୟରେ ନଗରଦ୍ଵାର ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନରେ ଚାରିଦିଗ କୁଷ୍ଠୀ ଥିଲେ । ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ଏଠାରେ କାହିଁକି ବସିଅଛୁ? 4 ଗମରୟାରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ନଗର ଭିତରକୁ ଯିବା ତେବେ ମରିବା । ଯଦି ଏହି ସ୍ଥାନରେ ରହିବା, ତେବେ ବି ମରିବା । ତେଣୁ ଚାଲି ଅଗ୍ରମୀୟା ସୈନ୍ୟ ଗିରିକୁ ଯିବା । ଯଦି ସେମାନେ ବଞ୍ଚାଇବେ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ବଞ୍ଚିବା । ଯେବେ ଆମ୍ଭକୁ ମାରିବେ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ମରିବା ।”

5 ତେଣୁ ସେହିଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସେ ଚାରିଦିଗ କୁଷ୍ଠୀ ଅଗ୍ରମୀୟା ଗିରିକୁ ଗଲେ । ସେମାନେ ଅଗ୍ରମୀୟା ଗିରିର

ଗଦା ଆକ୍ଷରକ ଭାବରେ ଯାହାର ବାହୁରେ ତେର ହୋଇଥିଲେ ।

ବାହାର ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚି ଦେଖିଲେ, ସେଠାରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ନାହିଁ । 6କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅରାମୀୟ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରଥ ଗଦ, ଅଶ୍ୱ ଗଦ ଓ ବସ୍ତ୍ର ସୈନ୍ୟବାହନର ଗଦ ଗୁଣାଉବାକୁ କାରଣ ହେଲେ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ହତୀୟ ଓ ମିଶରୀୟ ରାଜଗଣଙ୍କୁ ଆମ୍ଭ ବରୁଦରେ ବେତନ ଦେଇ ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛ ।”

7ତେଣୁ ଅରାମୀୟ ସୈନ୍ୟମାନେ ଗୋଧୂଳ ସମୟରେ ଶିବିର ଛାଡ଼ି ପଳାୟନ କଲେ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ତମ୍ବୁ, ଅଶ୍ୱ ଗଦଓ ଆଦି ସମସ୍ତ ଦିନିଷ ଛାଡ଼ି ଦୀବନ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଳାୟନ କଲେ ।

କୁଷ୍ଟୀମାନେ ଶବ୍ଦ ଶିବିରରେ

8ଏହାପରେ କୁଷ୍ଟୀମାନେ ଗୋଟିଏ ଶିବିର ଭିତରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଭୋଜନ ଓ ପାନ କଲେ । ଅଧିକନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେହି ତମ୍ବୁରୁ ରୂପା, ସୁନା ଓ ବସ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ପଳାଇଲେ ଏବଂ ସେହି ଦିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଲୁଗୁଇ ରଖିଲେ । ତା’ପରେ ଶିବିରକୁ ଫେରିଆସିଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ଏକ ତମ୍ବୁ ଲୁଣ୍ଠନ କଲେ । ସେ ଦ୍ରବ୍ୟ ନେଇଯାଇ ତାକୁ ଲୁଗୁଇ ରଖିଲେ । 9ତା’ପରେ ଏହି କୁଷ୍ଟୀମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଭଲ କରୁନାହିଁ, ଆଦି ସୁସମ୍ପାଦର ଦିନ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେମାନେ ନୀରବ ରହୁଛୁ । ଯଦି ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଭୃତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଳମ୍ବ କରିବା ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବା । ତେବେ ଆସ ଏ ସମ୍ପାଦ ରାଜଗୃହରେ ଦେବା ।”

କୁଷ୍ଟୀମାନେ ସୁସମ୍ପାଦ ବିଅନ

10ତେଣୁ ଏହି କୁଷ୍ଟୀମାନେ ଆସି ନଗରର ଦ୍ୱାରକୁ ଡାକ କହିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଦଶାଇ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଅରାମୀୟ ଛାଉଣୀକୁ ଯାଇଥିଲୁ ଏବଂ ସେଠାରେ କାହାକୁ ପାଇଲୁ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଷୟରେ ଶୁଣିଲୁ ନାହିଁ । କୌଣସି ମଣିଷ ନଥିଲେ, କାହାର ଗଦ ଶୁଣିଲୁ ନାହିଁ । ଅଶ୍ୱ ଗଦଓ ସେଠାରେ ବନ୍ଧା ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି ଓ ତମ୍ବୁଗୁଡ଼ିକ ସେହିପରି ଅଛ ।”

11ତା’ପରେ ଦ୍ୱାରୀମାନେ ଚକାର କରି ଏସମ୍ପାଦ ରାଜଗୃହର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ । 12ସେହି ରାତ୍ରି ସମୟରେ ରାଜା ଉଠି ନିଜର ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଅରାମୀୟ ସୈନ୍ୟମାନେ ଯାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରିଛନ୍ତି ତାହା ମୁଁ ଏବେ କହିବି । ସେମାନେ ନାଶନୀ ଆମ୍ଭେମାନେ କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଶିବିରରୁ ବାହାର କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚି ରହିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟତ ‘ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ନଗରରୁ ବାହାରିବା ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୀବନ୍ତ ଧରି ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ।”

13ରାଜାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ଅଧିକାରୀ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କହିଲା, “ନଗର ବାହାରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବା ପାଞ୍ଚଟି ଅଶ୍ୱରେ କେତେକ ଲୋକ ଯାଇ ଦେଖନ୍ତୁ । ନଗରରେ ସେହି ଅଶ୍ୱଗୁଡ଼ିକ ପଳାଇଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ

ସେଉଁମାନେ ନଗରରୁ ପଳାଇଛନ୍ତି ସେହିପରି ସେମାନେ ମରିବେ ।”

14ତେଣୁ ସେମାନେ ଅଶ୍ୱ ସହତ ଦୁଇଟି ରଥ ନେଲେ । ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ଅରାମୀୟ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ପଛେ ପଠାଇଲେ । ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯା ଏବଂ ଦେଖ କ’ଣ ଘଟିଛି?”

15ଅରାମୀୟ ସୈନ୍ୟମାନେ ଯାଇଥିବା ପଥରେ ସେମାନେ ଯଦର୍ଦ୍ଦିନ ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲେ । ସମଗ୍ର ପଥଟି ଅରାମୀୟମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଭ ପଳାୟନରେ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା ବସ୍ତୁ ଓ ଅସ୍ତ୍ର ଆଦି ପାତ୍ରମାନଙ୍କରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ସେମାନେ ଫେରିଆସି ରାଜାଙ୍କୁ ଏହା ଦଶାଇଲେ ।

16ତା’ପରେ ଲୋକମାନେ ନଗର ବାହାରକୁ ଗଲେ ଓ ଅରାମୀୟମାନଙ୍କ ଛାଉଣୀରେ ପଶି ସମସ୍ତ ଲୁଣ୍ଠନ କଲେ । ସେଥିରେ ପ୍ରଚୁର ସାମଗ୍ରୀମାନ ଥିଲା । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ଏକ ଝୁଡ଼ି ସରୁ ମଇଦା ଏକ ଶେକଲରେ ଓ ଦୁଇ ଝୁଡ଼ି ଯଦି ଏକ ଶେକଲରେ ବକ୍ରି କରାଗଲା ।

17ରାଜା ତାଙ୍କ ଅତି ନିକଟ ସେନାପତିଙ୍କୁ ନଗରଦ୍ୱାର ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ମାତ୍ର ଲୋକମାନେ ଖାଦ୍ୟ ଆଣିବାକୁ ଗଲବେଳେ ସେମାନେ ସେନାପତିଙ୍କ ଲୋକକୁ ଦଳି ଦେଲେ ତହିଁରେ ସେ ମରିଗଲା । ରାଜା ଯେତେବେଳେ ଇଲୀଗାୟ ଗୃହକୁ ଯାଇଥିଲେ ଇଲୀଗାୟ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହାହିଁ ସବୁ ଘଟିଲା । 18ଇଲୀଗାୟ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “କାଲି ପ୍ରାୟ ଏହି ସମୟରେ ଶମଶରୀୟ ନଗର ଦ୍ୱାରରେ ଜଣେ ଲୋକ ଏକ ଝୁଡ଼ି ମଇଦା ଏକ ଶେକଲରେ ଓ ଦୁଇ ଝୁଡ଼ି ଯଦି ଏକ ଶେକଲରେ ବକ୍ରି କରିବ ।”

19ମାତ୍ର ସେହି ସେନାପତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକକୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଥିଲା, “ଦେଖ, ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଦ୍ୱାର ଖୋଲନ୍ତି, ଏପରି ଘଟିବ ନାହିଁ?” ସେତେବେଳେ ଇଲୀଗାୟ ସେନାପତିକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ନିଜେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରେ ଏହା ଦେଖିବ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ସେଥିରୁ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ ।” 20ସେହିପରି ତାହା ପ୍ରତି ଘଟିଲା । କାରଣ ଲୋକମାନେ ନଗରଦ୍ୱାରରେ ତାକୁ ଦଳି ଦେବାରୁ ସେ ମଲା ।

ରାଜା ଓ ଶୁନମୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ

8 ଇଲୀଗାୟ ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ ମୃତ ପୁତ୍ର ପୁନର୍ଦୀବିତ କରିଥିଲେ, ସେହି ସ୍ତ୍ରୀକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭର ପରିବାର ଯାଇ ଅନ୍ୟ ଦେଶରେ ବାସ କରିବା ଉଚିତ୍ । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ଏହି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସାତବର୍ଷ ପାଇଁ ଏହି ଦେଶରେ ରହିବ ।”

2ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କର ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଆପଣା ପରିବାର ସହତ ଯାଇ ପ୍ରବାସ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ସାତବର୍ଷ ବାସ କଲା । 3ପୁଣି ସାତବର୍ଷ ସମାପ୍ତି ପରେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ ଫେରି ଆସିଲା ।

ଆଉ ସେ ନିଜ ଗୃହ ଓ ନିମି ଫେରି ପାଇବାକୁ ଗୁହାରି କରିବା ପାଇଁ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲା ।

4ସେହି ସମୟରେ ଗଦା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କର ଦାସ ରିହେନୀ ସହତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ । ସେ ରିହେନୀକୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି, ଇଲୀଗାୟ ଯେଉଁ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରୁଛନ୍ତି ମୋତେ ଦଶାଅ ।”

5ଇଲୀଗାୟ କପର ମୃତ ଲୋକକୁ ପୁନଃଜୀବିତ କରିଥିଲେ, ଏହା ରିହେନୀ ଗଦାଙ୍କୁ କହିବାବେଳେ, ଦେଖ! ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁତ୍ରକୁ ଇଲୀଗାୟ ପୁନଃଜୀବିତ କରିଥିଲେ, ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଗଦାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆପଣା ଘର ଓ ନିମି ଫେରି ପାଇବାକୁ ଗୁହାରି ନିମନ୍ତେ ପହଞ୍ଚିଲା । ରିହେନୀ କହିଲେ, “ହେ ମୋର ମହାଶୟ ମହାରାଜ! ଏ ହେଉଛି ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଯାହାର ପୁତ୍ରକୁ ଇଲୀଗାୟ ପୁନଃଜୀବିତ କରିଥିଲେ ।”

6ଗଦା ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିକୁ ଆସିବାର କାରଣ ପଚାରିବାରୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ସମସ୍ତ କଥା କହିଲା,

ଗଦା ତାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଏକ କର୍ମଗୁରୀକୁ ନିଯୁକ୍ତ କରି କହିଲେ, “ତା’ର ଯେଉଁ ସର୍ବସ୍ୱ ଥିଲା ଓ ଏ ଯେଉଁଦିନ ଦେଶ ଛାଡ଼ିଲା ସେହି ଦିନଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାର ନିମିର ଉତ୍ପନ୍ନ ଶସ୍ୟର ଫଳ ସେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଫେରାଇ ଦିଅ ।” ସେ ସମସ୍ତ ଫେରି ପାଇଛି ବୋଲି ନିଶ୍ଚିତ ହେଉ ।

ବିନୟଦତ୍ତଙ୍କ ହସାୟେଲକୁ ଇଲୀଗାୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ

7ଇଲୀଗାୟ ଦମ୍ଭେଗକରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଅଗ୍ରମର ଗଦା ବିନୟଦତ୍ତ ପୀଡ଼ିତ ଥିଲେ । ଜଣେ ଲୋକ ବିନୟଦତ୍ତକୁ କହିଲା, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଛନ୍ତି” ବୋଲି ତାଙ୍କୁ ସମ୍ବାଦ ଦିଆଗଲା ।

8ତତ୍ପରେ ଗଦା ବିନୟଦତ୍ତ ହସାୟେଲକୁ କହିଲେ, “ଏହି ଉପହାର ନେଇ ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କର ଓ ମୁଁ ଏହି ପୀଡ଼ାରୁ ମୁକ୍ତ ହେବି କି ନାହିଁ, ଏହି କଥା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଚାର ।”

9ତେଣୁ ହସାୟେଲ ଇଲୀଗାୟଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଗଲେ । ଦମ୍ଭେଗକର ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ପଦାର୍ଥ ଉପହାର ସ୍ୱରୂପ ଗୁଲିଗିଟି ଓଟ ଦ୍ୱାରା ନେଇ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଦ୍ଧା ହୋଇ କହିଲେ, “ଆପଣଙ୍କ ପୁତ୍ର ବିନୟଦତ୍ତ ଅଗ୍ରମର ଗଦା ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି, ସେ ଜାଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି, ମୁଁ କ’ଣ ଅସ୍ତ୍ରସ୍ତ୍ରୀଠାରୁ ଆରୋଗ୍ୟଲାଭ ହେବି କି?”

10ତହିଁରେ ଇଲୀଗାୟ କହିଲେ, “ଯାଅ, ବିନୟଦତ୍ତକୁ କୁହ, ‘ତୁମ୍ଭେ ଅବଶ୍ୟ ବଞ୍ଚିବ ।’ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ‘ସେ ଅବଶ୍ୟ ମରିବ ।’”

ଇଲୀଗାୟ ହସାୟେଲ ସମ୍ମୁଖରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଗୁଣାନ୍ତି

11ସେତେବେଳେ ଇଲୀଗାୟ ହସାୟେଲ ପଢ଼ି ଏପରିଶ୍ଚିର ଦୃଷ୍ଟି କଲେ ଯେ, ସେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିହ୍ୱଳ ହେଲେ । ପୁଣି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ରୋଦନ କଲେ ।

12ତହିଁ ହସାୟେଲ ପଚାରିଲେ, “ହେ ମୋର ମହାଶୟ, କାହିଁକି ରୋଦନ କଲେ?”

ଇଲୀଗାୟ ଉତ୍ତର କଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟଙ୍କ ସମ୍ମାନଗଣଙ୍କ ପାଇଁ ଅନିଷ୍ଟର କାରଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣେ । ମୁଁ ଏହି ନିମନ୍ତେ ରୋଦନ କରୁଛି କାରଣ ତୁମ୍ଭେ

ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧିଭୂତ କରିବ, ସେମାନଙ୍କର ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ଖତ୍ୱରେ ହତ୍ୟା କରିବ, ସେମାନଙ୍କର ଶିଶୁସନ୍ତାନକୁ ଭୂମିରେ କରୁଡ଼ି ମାରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଗର୍ଭବତୀ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଉଦର ବିଦାର୍ଣ୍ଣ କରିବ ।”

13ହସାୟେଲ କହିଲେ, “ମୁଁ ତ ସେପରି ଶକ୍ତଶାଳୀ* ନୁହେଁ, ମୁଁ ସେହି ସାମଗ୍ରିକ କୃତ୍ରିବ ପାରିବି ନାହିଁ?”

ଇଲୀଗାୟ ଉତ୍ତର କଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଦଶାଇଛନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ଅଗ୍ରମର ଗଦା ହେବ ।”

14ତା’ପରେ ହସାୟେଲ ଇଲୀଗାୟଙ୍କଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଇ ଗଦାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ । ବିନୟଦତ୍ତ ହସାୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଇଲୀଗାୟ ତୁମ୍ଭକୁ କ’ଣ କହିଛନ୍ତି ?”

ହସାୟେଲ ଉତ୍ତର କଲେ, “ଇଲୀଗାୟ କହିଲେ ଯେ, ଆପଣ ନିଶ୍ଚୟ ବଞ୍ଚିବେ ।”

ହସାୟେଲ ବିନୟଦତ୍ତଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ

15ମାତ୍ର ପରଦିନ ହସାୟେଲ ଏକ ପତଳା ବସ୍ତ୍ର ନେଇ ନିକଟରେ ବୁଡ଼ାଇଲେ ଓ ଗଦା ବିନୟଦତ୍ତର ମୁଖ ଉପରେ ଆବୃତ କଲେ । ତହିଁରେ ତାଙ୍କର ଶ୍ୱାସରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ସେ ମଲେ ଓ ହସାୟେଲ ତାଙ୍କ ପଦରେ ଗଦଭୁ କଲେ ।

ଯିହୋରାମଙ୍କ ଶାସନ ଆରମ୍ଭ

16ଆହାବଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋରାମଙ୍କ ଶାସକ ଇଗ୍ରାୟେଲରେ ଗଦଭୁ କରିବାର ପଞ୍ଚମ ବର୍ଷରେ ଯିହୋରାମଟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହୋରାମ ଯିହୁଦାର ଗଦା ହେଲେ । 17ଯିହୋରାମଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ବଡ଼ିଗ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲେ, ସେ ଗଦ୍ୟ ଉପରେ ଶାସନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ୩୦ବର୍ଷ ଗଦଭୁ କଲେ । 18ଯିହୋରାମ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଗଦାଗଣ ପରି ବାସ କଲେ ଏନା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କଲେ । ସେ ଆହାବ ବଂଶାନୁସାରେ ଚଳିଲେ କାରଣ ସେ ଆହାବଙ୍କ କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । 19ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୁଦାକୁ ବିନାଶ କଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଆପଣା ଦାସ ଦାଉଦଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି କହିଥିଲେ ତାଙ୍କର ପରିବାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସର୍ବଦା ଗଦା ହେବ ।

20ତାଙ୍କ ସମୟରେ ଯିହୁଦାର ଶାସନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଇଦୋମୀୟମାନେ ବିଦ୍ରୋହ କଲେ ଓ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଗଦା ବାଛଲେ ।

21ତା’ପରେ ଯିହୋରାମ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ରଥ ସାୟାରକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ଇଦୋମୀୟ ସୈନ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ ଘେରିଲେ । ଯିହୋରାମ ଓ ତାଙ୍କର ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ । ସେଥିରେ ଗତୁମାନେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗରେ ଦୌଡ଼ି ପଳାୟନ କଲେ । ମାତ୍ର ଯିହୋରାମଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ନିଜ ନିଜ ତମ୍ଭୁକୁ ଫେରି ଆସିଲେ । 22ତେଣୁ ଇଦୋମୀୟ ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲେ । ସେମାନେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିହୁଦାର ଗଦଭୁରୁ ମୁକ୍ତ ଅଛନ୍ତି ।

ମୁଁ ... ଶକ୍ତଶାଳୀ ଲୋକ ସାହିତ୍ୟିକ ଅର୍ଥ “ତୁମ୍ଭର ସେବକ କେବଳ ଗୋଟିଏ କୁକୁର!” ଗଦା ସାହିତ୍ୟିକ ଅର୍ଥ “ପ୍ରଭୁ” ।

ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ଲବ୍ଧି ମଧ୍ୟ ଯିହୁଦୀର ନୟମ ଭଙ୍ଗ କଲେ ।

23 ଯିହୋରାମଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ଯିହୁଦୀ ରାଜବଂଶର ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି ।

24 ଯିହୋରାମଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ଓ ସେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରପୁରୁଷଙ୍କ ସହତ ଦାଉଦ ନଗରରେ କବର ନେଲେ । ତା’ପରେ ଯିହୋରାମଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅହସିୟା ତାଙ୍କ ପଦରେ ରାଜା ହେଲେ ।

ଅହସିୟା ତାଙ୍କର ଗାସନ ଆରମ୍ଭ କଲେ

25 ଆହାବଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋରାମ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଭୃତ୍ୟଶୂର ରାଜା ଦ୍ଵାଦଶ ବର୍ଷରେ ଯିହୋରାମଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅହସିୟା ଯିହୁଦୀର ରାଜା ହେଲେ । 26 ଅହସିୟାଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ବାଜଗି ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା, ସେ ଯିହୁଦୀର ରାଜା ହେଲେ । ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏକବର୍ଷ ରାଜତ୍ଵ କଲେ । ତାଙ୍କର ମାତାଙ୍କର ନାମ ଅଥଲିୟା, ସେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଅଗ୍ନିଙ୍କର କନ୍ୟା ଥିଲେ । 27 ଅହସିୟା ମଧ୍ୟ ଆହାବର ବଂଶଧର ପରି ବାସ କଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କଲେ । ସେ ଏହପରି ବାସ କଲେ, କାରଣ ସେ ଆହାବ ବଂଶର ନୀତିଗତ ଥିଲେ ।

ହସାୟେଲଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧ ବରୁଦ୍ଧରେ ଯୋରାମ ଆହତ

28 ଯୋରାମ ଆହାବ ବଂଶର ଥିଲେ । ଏ ନମନ୍ତେ ସେ ଅହସିୟାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମିଶି ଅରାମର ରାଜା ହସାୟେଲଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ ରାମୋତ୍-ଗିଲୟଦରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲେ । ଏଥିରେ ଅରାମୀୟମାନେ ଯୋରାମଙ୍କୁ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ କଲେ । ରାଜା ଯୋରାମ, ସେ ତା’ର କ୍ଷତରୁ ସ୍ତମ୍ଭ ହେବା ପାଇଁ ଯିଷ୍ଟିୟେଲକୁ ଫେରିଗଲେ । ଯୋରାମ ପୀଡ଼ିତ ହେବା ଯୋଗୁଁ, ଯିହୁଦୀର ରାଜା ଅହସିୟା ଯିହୋରାମଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଯିଷ୍ଟିୟେଲକୁ ଗଲେ ।

ଇଲୀଗାୟ ଯେହୁଙ୍କୁ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିବାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଯୁଦ୍ଧ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତାଙ୍କୁ କହିଲେ

9 ଇଲୀଗାୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଜକୁ ଡାକ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କଟିରେ ବସ୍ତ୍ର ବାନ୍ଧି ଏହି ତୈଳଗିରି ହାତରେ ଧରି ରାମୋତ୍-ଗିଲୟଦକୁ ଯାଅ । 2 ତୁମ୍ଭେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ନମ୍ଗିଙ୍କର ପୌତ୍ର, ଯିହୋଶାଫଟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯେହୁଙ୍କର ଅନୁକ୍ଷଣ କର । ତା’ପରେ କୋଠରୀ ଭିତରକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତାଙ୍କୁ ଉଠାଇ ଏକ ଭିତର କୋଠରୀକୁ ନେଇଯାଅ । 3 ଏହି ଛୋଟ ତୈଳ ଗିରି ନେଇ ତାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ତୈଳ ଭାଳ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଛନ୍ତି; ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ରାଜାଭିଷିକ୍ତ କଲୁ ।’ ତା’ପରେ ତୁମ୍ଭେ ଦ୍ଵାର ଫିଟାଇ ଦୌଡ଼ି ଯାଅ, ଆଉ ବିଳମ୍ବ କରନାହିଁ ।”

4 ତେଣୁ ସେହି ଯୁଦ୍ଧ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତା ରାମୋତ୍-ଗିଲୟଦକୁ ଗଲେ । 5 ସେହି ଯୁଦ୍ଧ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ସେନାପତିମାନେ ବସିଥିବାର ଦେଖିଲେ । ତହିଁ ଯୁଦ୍ଧ କହିଲେ, “ହେ ସେନାପତି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ଆଣିଛି ।”

ତହିଁ ଯେହୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭର କାହାଠାରେ କାମ ଅଛି?”

ତହିଁରେ ଯୁଦ୍ଧକ ନିଶ୍ଚୟ କହିଲେ, “ହେ ସେନାପତି, ମୋର ପାଖରେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ଅଛି ।”

6 ଏଥିରେ ଯେହୁ ଉଠି ଘର ଭିତରକୁ ଗଲେ । ତା’ପରେ ଯୁଦ୍ଧ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତା ଯେହୁଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ସେହି ତୈଳ ଭାଳ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵର ଏହିକଥା କୁହନ୍ତି, ‘ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୋକ ଅର୍ଥାତ୍ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ରାଜାଭିଷିକ୍ତ କଲୁ ।’ 7 ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ଆହାବର ବଂଶକୁ ବିନାଶ କରିବ । ଏହି ରୂପେ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ସେବକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତାଗଣଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସ ସମୂହର ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଇଷେବଲ ଉପରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବୁ । 8 ତେଣୁ ଆହାବ ବଂଶର ସମସ୍ତେ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ, ଏପରିକି ଆହାବ ବଂଶର ସମସ୍ତ ପୁଂସନ୍ତାନକୁ ବନ୍ଧ ହେଉ କି ମୃତ୍ତ ହେଉ ଇଗ୍ରାୟେଲରେ ବିନାଶ ହେବେ, କେହି ପଳାୟନ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । 9 ଆଉ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ଆହାବର ବଂଶକୁ ନିବାଚନ ପୁତ୍ର ଯାରବୟାମର ବଂଶ ଭୂଲ୍ୟ ଓ ଅହସିୟର ପୁତ୍ର ବାଗାଲ ବଂଶ ଭୂଲ୍ୟ କରିବା । 10 ଯଦି କୁକୁରମାନେ ଇଷେବଲର ଗରୀରକୁ ଯିଷ୍ଟିୟେଲ ଭୂମିରେ ଖାଇବେ ପୁଣି ସେ କବର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ।”

ତା’ପରେ ସେହି ଯୁଦ୍ଧ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତା ଦ୍ଵାର ଫିଟାଇ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲେ ।

ଦାସମାନେ ଯେହୁଙ୍କୁ ରାଜା ରୂପେ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି

11 ଅନନ୍ତର ଯେହୁ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଭୁର ରାଜା ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଜେ ଯେହୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ସବୁ ମଙ୍ଗଳ ତ? ସେହି ପାଗଳ ଲୋକ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭକୁ ମିଶିବାକୁ ଆସିଲେ?” ଯେହୁ ସେବକକୁ କହିଲେ, “ସେ ଲୋକକୁ ଓ ତା’ର ବାଭୁଳ ସବୁ ତୁମ୍ଭେ ଦାଣ୍ଡ, ସେ କହିଲେ ।”

12 ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚ ଅଧିକାରୀମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ, “ନା! ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟକଥା କୁହ, ସେ ଲୋକ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କ’ଣ କହିଲେ?” ଯେହୁ ସେହି ଦାସମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତା ଯାହା ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା ସବୁ କହିଲା । ଯେହୁ କହୁଲା, “ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି, ‘ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ନୂଆ ରାଜା ଭାବେ ଅଭିଷିକ୍ତ କଲୁ ।’”

13 ତା’ପରେ ସମସ୍ତ ଉଚ୍ଚ ଅଧିକାରୀମାନେ ଶିଘ୍ର ଆପଣା ଆପଣା କୋଟ ନେଇ ସୋପାନ ଉପରେ ଯେହୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଲେ । ତା’ପରେ ସେମାନେ ତୁରୀ ବଜାଇ ଘୋଷଣା କଲେ, “ଯେହୁ ରାଜା ହେଲେ ।”

ଯେହୁ ଯିଷ୍ଟିୟେଲକୁ ଗଲେ

14 ଅନନ୍ତର ନମ୍ଗିଙ୍କର ପୌତ୍ର, ଯିହୋଶାଫଟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯେହୁ ଯୋରାମଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କଲେ । ସେ ସମୟରେ ଯୋରାମ ଓ ସମସ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଅରାମର ରାଜା ହସାୟେଲଠାରୁ ରାମୋତ୍-ଗିଲୟଦକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । 15 ରାଜା ଯୋରାମ ଅରାମର ରାଜା

ହସାୟେଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲବେଳେ ଅରାମୀୟମାନେ ତାଙ୍କୁ ଶତ ବନ୍ଧନ କରିଦେଲେ । ସେ ସେହି ଶତରୁ ସ୍ତମ୍ଭ ହେବା ପାଇଁ ଯିଷ୍ଟିୟେଲକୁ ଗଲେ ।

ତେଣୁ ଯେହୁ ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯଦି ମୁଁ ରାଜା ବୋଲି ଭୁଲେମାନେ ଏକମତ ତେବେ କାହାରିକୁ ଯିଷ୍ଟିୟେଲରେ ନିଶାନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନଗର ବାହାରକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅନାହିଁ ।”

16 ଯୋରାମ ଯିଷ୍ଟିୟେଲରେ ବିଗ୍ରାମ ନେଉଥିଲେ । ତେଣୁ ଯେହୁ ଆପଣା ରଥରେ ଚଢ଼ି ଯିଷ୍ଟିୟେଲ ଯାତ୍ରା କଲେ । ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅହସିୟ ମଧ୍ୟ ଯୋରାମକୁ ଦେଖିବାକୁ ଯିଷ୍ଟିୟେଲ ଆସିଥିଲେ ।

17 ନିଶାନ୍ତ ବିଗ୍ରାହ ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରହରୀ ଯିଷ୍ଟିୟେଲର ଦୁର୍ଗ ଉପରେ ଛଡ଼ା ହୋଇ ଦେଖିଲା, ଯେହୁର ବଡ଼ ଦଳ ଆସୁଅଛନ୍ତି । ସେ ଯୋରାମ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲେ, “ମୁଁ ଏକ ବଡ଼ ଦଳ ଲୋକ ଆସିବାର ଦେଖୁଛି ।”

ଯୋରାମ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ନିଶାନ୍ତ ଅଗ୍ରାହାରୀକୁ ପଠାଅ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରୁ, ଯଦି ତାଙ୍କର ପରିତ୍ରମଣ ଶାନ୍ତରେ ତ?”

18 ତେଣୁ ଦୁତ ଅଗ୍ର ପୁଷ୍ପରେ ଯାଇ ଯେହୁଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରି ପଚାରିଲେ, “ରାଜା ଯୋରାମ ନିଶାନ୍ତକୁ ଗୁହାନ୍ତି, ‘ଭୁଲେ ଶାନ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆସିଛୁ ତ?’”

ତେଣୁ ଯେହୁ କହିଲେ, “ଭୁଲେ କୁଶଳରେ କିଛି ଯାଏ ଆସେ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭ ପଛେ ପଛେ ଆସ ।”

ପ୍ରହରୀ ନିଶାନ୍ତ ଯୋରାମକୁ କହିଲେ, “ଦୁତ ସେ ଦଳଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫେରିଲା ନାହିଁ ।”

19 ତା’ପରେ ଯୋରାମ ଦ୍ଵିତୀୟ ଦୁତକୁ ଅଗ୍ର ପୁଷ୍ପରେ ପଠାଇଲେ । ଦୁତ ସେମାନଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ରାଜା ପଚାରିଛନ୍ତି, ‘କୁଶଳ କି?’”

ଯେହୁ କହିଲେ, “କୁଶଳରେ ଭୁଲେ ଯାଏ ଆସେ ନାହିଁ, ଭୁଲେ ଆମ୍ଭ ପଛେ ପଛେ ଆସ ।”

20 ପ୍ରହରୀ ଯୋରାମଙ୍କୁ କହିଲା, “ଦ୍ଵିତୀୟ ଦୁତ ସେହି ଦଳ ନିକଟକୁ ଗଲେ କିନ୍ତୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫେରିଲେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଦେଖେ ନିଶାନ୍ତ ଲୋକ ଯେହୁପରି ନିମଗିରି ନାତି ଗୋଟିଏ ରଥରେ ଦୁତଗୁଡ଼ିକୁ ଚଳାଉଛନ୍ତି । ସେ ପାଗଳ ମନୁଷ୍ୟ ପରି ଅତି ପ୍ରବଣ ବେଗରେ ରଥ ଚଳାଉଛନ୍ତି ।”

21 ଏଥିରେ ଯୋରାମ କହିଲେ, “ମୋର ରଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ।”

ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ରଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ଉଭୟେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଯୋରାମ ଓ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅହସିୟ ଆପଣା ଆପଣା ରଥରେ ବସି ଯିହୁଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଗଲେ । ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଯିଷ୍ଟିୟେଲୀୟ ନାବୋତ ଭୂମିରେ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ ।

22 ଯୋରାମ ଯେହୁଙ୍କୁ ଦେଖି ପଚାରିଲେ, “ହେ ଯେହୁ, ଭୁଲେ ଶାନ୍ତର ସହିତ ଆସିଛୁ ତ?”

ଯେହୁ ଉତ୍ତର କଲେ, “ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୁଲେ ମାତା ଇଷେବଲ ନାନା ବ୍ୟଭିଚାର ଓ ମାୟାବତୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛନ୍ତି, କି ଶାନ୍ତ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି?”

23 ଏଥିରେ ଯୋରାମ ଆପଣା ରଥ ବୁଲାଇ ପଳାୟନ

କଲେ । ଯୋରାମ ଅହସିୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ଅହସିୟ, ଶଠତା ହେଲା ।”

24 ମାତ୍ର ଯେହୁ ଆପଣା ସସମ୍ପତ୍ତି ଶତ ଖଟାଇ ତୀର ନିକ୍ଷେପ କଲେ ଓ ଏହା ଯୋରାମଙ୍କ ପୁଷ୍ପ ଦେଗରେ ବନ୍ଧ କଲା । ତୀରଟି ପୁଷ୍ପ ଦେଗରୁ ହୁଦୟକୁ ବନ୍ଧ କରି ବାହାରଗଲା । ତହିଁରେ ଯୋରାମ ରଥ ଉପରେ ନିଜ ପଡ଼ିଗଲେ ।

25 ଯେହୁ ତାଙ୍କର ସାରଥୀ ବିଦକରକୁ କହିଲେ, “ତାକୁ ଉଠାଇ ନେଇ ଯିଷ୍ଟିୟେଲୀୟ ନାବୋତ କ୍ଷେତ୍ର ଭୂମିରେ ପକାଇ ଦିଅ । କାରଣ ଆରୋହଣ କରି ଏକତ୍ର ତାହାର ପିତା ଆହାବର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରାବେଳେ, ସଦାପ୍ରଭୁ କି ପ୍ରକାରେ ମୁଁ ଓ ଭୁଲେ ତାହା ଉପରେ ଏହି ଭାରକ୍ଷି ଥୋଇଥିଲେ ତାହା ସ୍ମରଣ କର । 26 ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଥିଲେ, ‘ଆମ୍ଭେ ଗତକାଳ ନାବୋତର ରକ୍ଷ ଓ ତା’ର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ରକ୍ଷ ଦେଖିଲୁ । ତେଣୁ ମୁଁ ଆହାବକୁ ଏହି ଭୂମିରେ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବି ।’ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଥିଲେ । ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ଯୋରାମଙ୍କୁ ନେଇ ସେହି କ୍ଷେତ୍ର ଭୂମିରେ ପକାଅ ।”

27 ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅହସିୟ ଏହା ଦେଖି ପଳାୟନ କଲେ । ସେ ଉଦ୍ୟାନ ଗୃହ ଦେଇ ପଳାୟନ କରୁଥିବା ବେଳେ ଯେହୁ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯାଇ କହିଲେ, “ଅହସିୟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହି ରଥରେ ଆଘାତ କର ।”

ତେଣୁ ସେମାନେ ଯିବଲୟମ ନିକଟସ୍ଥ ଗୁର ନାମକ ଉଠାଣି ନିକଟରେ ତାଙ୍କୁ ଆଘାତ କଲେ ଓ ସେ ମରିଦୋକୁ ପଳାଇ ସେଠାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । 28 ଅହସିୟଙ୍କ ଦାସମାନେ ତାଙ୍କ ମୃତ ଶରୀରକୁ ରଥରେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ନେଇଗଲେ ଓ ଦାଉଦ ନଗରରେ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ କବରରେ ତାଙ୍କୁ କବର ଦେଲେ ।

29 ଆହାବଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋରାମଙ୍କର ରାଜତ୍ଵର ଏକାଦଶ ବର୍ଷରେ ଅହସିୟ ଯିହୁଦା ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ।

ଇଷେବଲଙ୍କ ଦୁଃଖଦାୟକ ମୃତ୍ୟୁ

30 ତା’ପରେ ଯେହୁ ଯିଷ୍ଟିୟେଲର ପଥରେ ଗଲେ । ଇଷେବଲ ଏବଂ ସୟରେ ଯାଣିବାକୁ ପାଇଲେ । ତେଣୁ ସେ ନିଜକୁ ସଜାଇ ଓ ଆପଣା କେଶ ବିନ୍ୟାସ କରି ଝରକା ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ବାହାରକୁ ଚାହିଁଲେ । 31 ଯେତେବେଳେ ଯେହୁ ନଗର ଫାଟକରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଇଷେବଲ କହିଲେ, “ହେ ଆପଣା ମହାଶୟର ହତ୍ୟାକାରୀ ସିମ୍ରି*, ଭୁଲେ ଶାନ୍ତରେ ଅଛୁ କି?”

32 ଯେହୁ ଝରକା ଆଡ଼େ ମୁଖ ଉଠାଇ କହିଲେ, “କିଏ ମୋ ପକ୍ଷରେ ଅଛନ୍ତି?”

ଦୁଇ ତିନିଦଶ ନପୁଂସକ ଯେହୁଙ୍କ ଆଡ଼େ ଚାହିଁଲେ ।

33 ଯେହୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଇଷେବଲକୁ ତଳକୁ ପକାଇ ଦିଅ ।”

ତା’ପରେ ସେହି ନପୁଂସକମାନେ ଇଷେବଲକୁ ତଳକୁ

ସିମ୍ରି ସିମ୍ରି ନିଶାନ୍ତ ଲୋକ ଯିଏ ଇଲହାକୁ ଏବଂ ବହୁବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ବାସୀର ପରିବାରକୁ ମାରିଲେ ।

ପକାଇ ଦେଲେ। କିଛି ରକ୍ତ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଓ କିଛି ଅଗ୍ର ଉପରେ ପଡ଼ିଲା। ଅଗ୍ରମୁଖକ ଲକ୍ଷେବଳଙ୍କୁ ଦଳ ଦେଲେ। 34 ଯେହୁ ଭିତରକୁ ଯାଇ ଭୋଜନ ପାନ କଲେ। ତା'ପରେ ସେ କହିଲେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଅଭିଶପ୍ତା ନାରୀ କଥା ବୁଝ ଓ ତାକୁ କବର ଦିଅ, କାରଣ ସେ ଗୁଜାବଳୀ।”

35 ଲୋକମାନେ ଲକ୍ଷେବଳକୁ କବର ଦେବାକୁ ଗଲେ। ମାତ୍ର ସେମାନେ ତା'ର ମୁଣ୍ଡର ଖପୁର, ପାଦ ଓ ହାତର ପାପୁଲ ଛଡ଼ା କିଛି ପାଇଲେ ନାହିଁ। 36 ତେଣୁ ସେମାନେ ଯେହୁ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସି ସବୁକଥା କହିଲେ। ଯେହୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଦାସ ତିଶ୍ଟାୟାକୁ ଏଲୟ ଏହି ବାଉଁଶ ଦେଇଥିଲେ। ଏଲୟ କହିଥିଲେ, ‘କୁକୁରମାନେ ଯିଷ୍ଟିୟେଲୀୟ ଭୂମିରେ ଲକ୍ଷେବଳର ଶରୀରକୁ ଗୁଚି ଖାଇବେ। 37 ପୁଣି ଲକ୍ଷେବଳଙ୍କ ଶରୀର ଯିଷ୍ଟିୟେଲୀୟ ଭୂମି ଉପରେ ଖତପରି ହେବ। ତହିଁରେ କେହି ଏହି ଶରୀରକୁ ନାଶିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ, ଏହା ଲକ୍ଷେବଳ।’”

ଯେହୁ ଗମରିୟାର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କୁ ଲେଖନ୍ତି

10 ଆହାବଙ୍କର ସତ୍ତ୍ୱର ପୁତ୍ର ଗମରିୟାରେ ଥିଲେ। ଯେହୁ ଗମରିୟାରେ ଯିଷ୍ଟିୟେଲର ଅଧକ୍ଷ ଅର୍ଥାତ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗମାନଙ୍କୁ ଓ ଆହାବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତିପାଳକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହିପରି ପତ୍ରମାନ ଲେଖି ପଠାଇଲେ। ଯଥା: 2-3 “ଏହି ଚିଠି ପାଇବା ମାତ୍ରେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପିତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅତି ଉତ୍ତମ ଓ ଯୋଗ୍ୟତମ ସନ୍ତାନଟିକୁ ବାଛ। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ରଥମାନ ଅଛ, ଅଗ୍ରମାନ ଅଛନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକ ସ୍ୱଦୃଢ଼ ନଗରରେ ବାସ କରୁଛ, ଆଉମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ର ଶସ୍ତ୍ର ଅଛି। ତେଣୁ ସେହି ଯୋଗ୍ୟତମ ସନ୍ତାନକୁ ତୁମ୍ଭ ପିତାର ସଂହାସନ ପାଇଁ ବାଛଅଛ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ପ୍ରଭୁର ପରିବାର ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ କର।”

4 ମାତ୍ର ଯିଷ୍ଟିୟେଲର ଅଧକ୍ଷ ଓ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଣ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ, “ଯେତେବେଳେ ସେ ଦୁଇ ଗୁଜାବଳୀ ଯେହୁଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ଆମ୍ଭେ କିପରି ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କରିବା?”

5 ତେଣୁ ଗୁଜାଧକ୍ଷ, ନଗର ଗୁଜାପାଳ, ପ୍ରାଚୀନଗଣ, ଆହାବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତିପାଳକମାନେ ଯେହୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହିକଥା କହି ପଠାଇଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣଙ୍କର ଦାସ, ଆପଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହା ସବୁ ପାଳନ କରିବୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ଲୋକକୁ ଗୁଜାବଳୀ ନାହିଁ, ଯାହା ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭଲ ତାହା ଆପଣ କରନ୍ତୁ।”

ଗମରିୟାରେ ପ୍ରାଚୀନଗଣ ଆହାବଙ୍କ

ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରନ୍ତି।

6 ତା'ପରେ ଯେହୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଚିଠି ନେତୁବର୍ଗ ଓ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହା କହି ଲେଖିଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ ସପକ୍ଷରେ ଓ ମୋ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବ, ତେବେ ଆହାବଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ କଟାମୁଣ୍ଡ ଧରି ଆସନ୍ତାକାଳି ଏହି ସମୟରେ ଯିଷ୍ଟିୟେଲକୁ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସ।”

ଆହାବଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱର ପୁତ୍ର ନଗରର ଅଧିକାରୀ ସହତ ଥିଲେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଉଠାଇଲା। 7 ଯେତେବେଳେ ନେତୁବର୍ଗ ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗମାନେ ଏହି ଚିଠି ପାଇଲେ, ସେମାନେ ସେହି ସତ୍ତ୍ୱର ଗୁଜାବଳୀର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ନେଇ ବଧ କଲେ, ସେମାନେ ସେହି କଟାମୁଣ୍ଡକୁ ତାଳରେ ରଖି ଯିଷ୍ଟିୟେଲକୁ ଯେହୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ। 8 ତା'ପରେ ଦୂତ ଆସି ଯେହୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସେମାନେ ଗୁଜାବଳୀମାନଙ୍କର କଟାମୁଣ୍ଡ ଆଣିଛନ୍ତି।”

ତା'ପରେ ଯେହୁ କହିଲେ, “ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନଗରର ଦ୍ୱାର ଦେଗରେ ଦୁଇଟି ଗଦାକରି ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଖ।”

9 ପ୍ରକୃତରେ ଯେହୁ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଛତାହୋଇ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକ, ମୁଁ ଆପଣା ମହାଶୟଙ୍କୁ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରି ବଧ କଲି, ମାତ୍ର ଏହି ଆହାବଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ କିଏ ବଧ କଲି? ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲ। 10 ଏବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାଶ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହା ଆହାବ ବଂଶ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ, ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଦାସ ଏଲୟ ଦ୍ୱାରା ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା ଆଦି ସଫଳ କରାଇଛନ୍ତି।”

11 ତେଣୁ ଯେହୁ ଯିଷ୍ଟିୟେଲରେ ବାସ କରୁଥିବା ଆହାବଙ୍କର ବଂଶର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ଆତ୍ମୀୟ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ଓ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ। ଆହାବଙ୍କ ଲୋକରୁ କେହି ଦଣ୍ଡେ ହେଲେ ନାହିଁ ଓ ଛତାଗଲା ନାହିଁ।

ଯେହୁ ଅହସିୟଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରନ୍ତି

12 ଯେହୁ ଯିଷ୍ଟିୟେଲ ତ୍ୟାଗ କରି ଗମରିୟାକୁ ଗଲେ। ସେ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ମେଷପାଳକମାନଙ୍କ ଛାଉଣୀ ନିକଟରେ ଅଟକି ଗଲେ। ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମେଷଠାରୁ ଲୋମ କାଟିଥିଲେ। 13 ଯେହୁ ଯିହୁଦାର ଗୁଜାବଳୀ ଅହସିୟଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଏ?”

ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଅହସିୟ ଗୁଜାବଳୀର ସମ୍ପର୍କୀୟ। ଆମ୍ଭେମାନେ ଗୁଜାବଳୀର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଓ ଗୁଣୀଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ କାମନା କରିବାକୁ ଯାଉଅଛୁ।”

14 ତା'ପରେ ଯେହୁ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, “ଏମାନଙ୍କୁ ନିବନ୍ଧ ଧର।”

ଯେହୁଙ୍କର ଦାସମାନେ ଅହସିୟଙ୍କର ସମ୍ପର୍କୀୟମାନଙ୍କୁ ନିବନ୍ଧ ଧରଲେ ଓ ମେଷଛେଦନ ଗୃହର ବର୍ତ୍ତ ବକଟରେ ସେହି ବୟାଳିଗଣ ଦଣ୍ଡଙ୍କୁ ବଧ କଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଣ୍ଡଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଛାଡ଼ିଲେ ନାହିଁ।

ଯିହୋନାଦବଙ୍କ ସହତ ଯେହୁଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ

15 ଏହାପରେ ଯେହୁ ସେଠାରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲାବେଳେ ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆସୁଥିବା ରେଖବର ପୁତ୍ର ଯିହୋନାଦବଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ। ସେ ଯିହୋନାଦବଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରି ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମୋର ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ର ବନ୍ଧୁ କି? ମୁଁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ସରଳ ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ର?”

ଯିହୋନାଦବ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହଁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ନଣେ ବସ୍ତ୍ର ବନ୍ଧୁ ।”

ତେଣୁ ଯେହୁ କହଲେ, “ତେବେ ମୋତେ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତ ଦିଅ ।”

ଯେତେବେଳେ ସେ ହସ୍ତ ବଢାଇଲେ ଯେହୁ ତାଙ୍କୁ ଆପଣା ରଥ ଉପରକୁ ଟାଣି ଆଣିଲେ ।

16ଯେହୁ କହଲେ, “ମୋ ସହତ ଆସ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋର କପର ଦୃଢ଼ ଆତ୍ମା ତାହା ଦେଖି ପାରିବ ।”

ତେଣୁ ସେ ଯେହୁଙ୍କର ରଥରେ ଆରୋହଣ କଲେ । 17ଯେହୁ ଗମରୟାକୁ ଆସି ଆହାବଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ବଂଶଧରଙ୍କୁ ବଧ କଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଏଲିୟୁଙ୍କୁ କହବାନୁସାରେ ଯେହୁ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ ।

ଯେହୁ ବାଲ୍ ଉପାସକମାନଙ୍କୁ ଡାକନ୍ତି

18ପୁଣି ଯେହୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକ କହଲେ, “ଆହାବ୍ ବାଲ୍‌ର ଅଳ୍ପ ସେବା କଲ, ମାତ୍ର ଯେହୁ ତା’ର ବହୁତ ସେବା କରିବ । 19ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଲ୍‌ର ସମସ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟତାକୁ, ତା’ର ସମସ୍ତ ପୁନକଙ୍କୁ ଓ ତା’ର ସମସ୍ତ ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ମୋ ନିକଟକୁ ଡାକ । ଦେଖ ଯେ କେହି ଅନୁପସ୍ଥିତ ନ ରହନ୍ତି, କାରଣ ବାଲ୍ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୋର ଏକ ବଡ଼ ବଳିଦାନ କରିବାର ଇଚ୍ଛା ଏବଂ ଆଉ ଯେଉଁ ଲୋକ ଅନୁପସ୍ଥିତ ରହିବ ନିଶ୍ଚୟ ହତ୍ୟା କରାଯିବ ।”

ଯେହୁ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ଛଳନା କଲେ, ତାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଅଭିପ୍ରାୟ ବାଲ୍‌ର ସମସ୍ତ ଯାଦକ ଓ ପୁନକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ଥିଲା । 20ପୁଣି ଯେହୁ କହଲେ, “ବାଲ୍ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ପବିତ୍ର ମହାସଭା ଆୟୋଜନ କର ।” ଆଉ ଯାଦକମାନେ ତାହା ଘୋଷଣା କଲେ । 21ତା’ପରେ ଯେହୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମଗ୍ର ଅଞ୍ଚଳକୁ ବାଉଁ ପଠାଇଲେ । ବାଲ୍‌ର ସମସ୍ତ ପୁନକ ଓ ଯାଦକ ଆସିଲେ ଓ କେହି ନଣେ ହେଲେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ରହିଲେ ନାହିଁ । ସମସ୍ତ ବାଲ୍‌ପୁନକ ବାଲ୍ ମନ୍ଦିରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଓ ମନ୍ଦିରଟି ଲୋକରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ।

22ଯେହୁ ବସ୍ତ୍ରାଗାରରେ ଅଧକ୍ଷକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, “ସମସ୍ତ ବାଲ୍ ପୁନକଙ୍କ ପାଇଁ ବସ୍ତ୍ର ବାହାର କରି ଦିଅ ।” ତେଣୁ ସେ ବସ୍ତ୍ର ବାହାର କରି ଆଣିଲା ।

23ତା’ପରେ ଯେହୁ ଓ ରେଖବର ପୁତ୍ର ଯିହୋନାଦବ ବାଲ୍ ମନ୍ଦିରକୁ ଗଲେ । ଯେହୁ ବାଲ୍ ମନ୍ଦିରର ଉପାସକମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ତତ୍ତ୍ଵପାର୍ଶ୍ଵକୁ ଦେଖ! ଏଠାରେ ବାଲ୍ ପୂଜାରୀମାନଙ୍କ ଛତା ଯେପରି ଏଠାରେ ଆଉ କେହି ନ ଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ଖୋଦି ନିଶ୍ଚିତ ହୁଅ ଯେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସ ଏଠାରେ ନାହାନ୍ତି ।” 24ଏହାପରେ ବାଲ୍‌ପୁନକମାନେ ବଳିଦାନ ଓ ହୋମବଳି କରିବାକୁ ଭିତରକୁ ଗଲେ । ଯେହୁ ନିନ୍ଦର ଅର୍ଗୀ ନଣଙ୍କୁ ବାହାରେ ନିୟୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେପରି ନଣେ କେହି ପଳାଇ ନ ଯାଆନ୍ତି । ଯଦି

ନଣେ କେହି ପଳାଇ ଯାଏ, ଯେଉଁ ଲୋକ ତାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇ ଥିବ, ସେ ତା’ର ଜୀବନ ତା’ର ବଦଳରେ ଦେବ ।”

25ଯେହୁ ନୈବେଦ୍ୟ ହୋମବଳି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ କରିବାର ସମାପ୍ତି

ପରେ ସେ ପ୍ରହରୀ ଓ ସେନାପତିମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ଭିତରକୁ ଯାଅ ଓ ସମସ୍ତ ବାଲ୍ ପୂଜାରୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର । କାହାରକୁ ମନ୍ଦିର ବାହାରକୁ ଆସିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ ।”

ତେଣୁ ସେମାନେ ଖତ୍ତ୍ଵା ଘାଟି ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ । ଆଉ ପ୍ରହରୀ ଓ ସେନାପତିମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଗର୍ଭରକୁ ବାହାରେ ପକାଇ ଦେଲେ ଓ ବାଲ୍ ମନ୍ଦିରର ଗୃହକୁ ଗଲେ ।

26ପୁଣି ସେମାନେ ବାଲ୍ ମନ୍ଦିରରୁ ସ୍ଵତିସ୍ଵମ୍ଭମାନ ବାହାର କରି ଆଣି ପୋଡ଼ି ପକାଇଲେ । 27ସେମାନେ ବାଲ୍‌ର ସ୍ଵରାଶାଧିକ ପ୍ରସ୍ତରଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ ଓ ବାଲ୍ ମନ୍ଦିରକୁ ଧୂଳିସାତ କଲେ ଓ ଏହାକୁ ଗୌରୁଳୟ କଲେ । ସେଗୁଡ଼ିକ ଆଦିଯାଏ ବ୍ୟବହାର ହେଉଛି । 28ଏହରୁପେ ଯେହୁ ଇଗ୍ରାୟେଲରୁ ବାଲ୍ ପୂଜା ଦୂର କଲେ । 29ନବାଟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାରବୟାମଙ୍କର ପାପକୁ ଯେହୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ନାହିଁ, ଯିଏ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପାପ କରିବାର କାରଣ ହୋଇଥିଲା । ଯେହୁ ମଧ୍ୟ ବୈଧେଲ ଓ ଦାନରେ ଥିବା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବାଛୁରୀ ଧ୍ଵସ୍ତ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

ଇଗ୍ରାୟେଲରେ ଯେହୁଙ୍କ ଶାସନ

30ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେହୁଙ୍କୁ କହଲେ, “କାରଣ ମୋ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଯଥାର୍ଥ, ତୁମ୍ଭେ ଠିକ୍ କରିଅଛ । ଯାହା ମୋର ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେ ଆହାବ୍‌ର ବଂଶକୁ ବନାଗ କରିଅଛ । ଏଣୁ ରୁଗ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଫିହାସନରେ ରାଜତ୍ଵ କରିବେ ।”

31ତଥାପି ତା’ପରେ ଯେହୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ଣ୍ଣଦୟାରେ ଅନୁକରଣ କଲେ ନାହିଁ । ନବାଟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାରବୟାମଙ୍କର ପାପକୁ ଯେହୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ, ଯିଏ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପାପ କରିବାର କାରଣ ହୋଇଥିଲା ।

ହସାୟେଲଙ୍କ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଧ୍ଵସ୍ତ

32ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ଭାଗ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ପୁଣି ଅଗମର ରାଜା ହସାୟେଲ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ସୀମାରେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ । 33ହସାୟେଲ ଯଦ୍‌ନ ପୂର୍ବ ଦିଗରୁ ସମସ୍ତ ଗିଲୟଦ ଦେଶ ଅର୍ଶ୍ଵୋନ ଉପତ୍ୟକା ନିକଟସ୍ଥ ଅରୋୟେରଠାରୁ ଗାଢ଼, ରୁବେନ୍ ଓ ମନଶ୍ଵି ପରିବାରବର୍ଗର ଲୋକମାନଙ୍କ ଦେଶ ନୟୁକଲେ । ସେ ବାଗନ ଓ ଗିଲୟଦର ଅର୍ଶ୍ଵୋନ ଉପତ୍ୟକା ଘାଟି ଆରୋୟେରଠାରୁ ସମସ୍ତ ଦେଶ ନୟୁକଲ କଲା ।

ଯେହୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ

34ଯେହୁଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା ପରାକ୍ରମ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶ ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି । 35ଯେହୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଅନ୍ତେ ସେ ନିଜ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କ ସହତ ଗମରୟାରେ ସମାଧିସ୍ଥ ହେଲେ । ତାଙ୍କ ପରେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହୋୟାହସ ଇଗ୍ରାୟେଲରେ ରାଜା ହେଲେ । 36ଗମରୟାରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ଯେହୁ ଅଠାଳଗ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ଵ କଲେ ।

ଅଥଲୟା ଗଦପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଯିହୁଦାରେ ହତ୍ୟା କରନ୍ତି ।

11 ଅନନ୍ତର ଅହସିୟଙ୍କର ମାତା ଅଥଲୟା ନିଜ ପୁତ୍ରର ମୃତ୍ୟୁ ଦେଖି, ସମସ୍ତ ଗଦବଂଶକୁ ବିନାଶ କଲେ ।

2ମାତ୍ର ଯୋରାମ ଗଦକନ୍ୟା, ଅହସିୟଙ୍କର ଭଗିନୀ ଯିହୋଶେବା ଯେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ ଗଦପୁତ୍ରମାନେ ନିହତ ହେଲେ, ସେ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯୋୟାଶକୁ ନେଇଗଲେ । ସେ ଶିଶୁ ଓ ତାହାର ଧାତ୍ରୀକୁ ନେଇ ଶୟନାଗାରରେ ଲୁଚାଇ ରଖିଲା । ତାକୁ ଲୁଚାଇ ରଖିବାରୁ ସେ ଅଥଲୟାଠାରୁ ହତ ହେଲା ନାହିଁ ।

3ତା’ପରେ ଯୋୟାଶ ଓ ଯିହୋଶେବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଛଅବର୍ଷ ଗୋପନରେ ରହଲେ ଓ ସେତେବେଳେ ଅଥଲୟା ଯିହୁଦାରେ ଗୃହତ୍ୱ କଲେ ।

4ଏହାପରେ ସପ୍ତମ ବର୍ଷରେ ଯିହୋୟାଦା ଲୋକ ପଠାଇ କରୀୟମାନଙ୍କର ଓ ପ୍ରହରୀବର୍ଗର ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଅଣାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ନେଲା, ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ଏକ ଚୁକ୍ତ କରାଇଲା ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗପଥ କରାଇ ଗଦପୁତ୍ର ଯୋୟାଶକୁ ଦେଖାଇଲା ।

5ତା’ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ କରିବ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ତୁତୀୟାଂଶ ବିଗ୍ରାମ ଦିନ ଆରମ୍ଭରେ ଏହି ପ୍ରାସାଦକୁ ପ୍ରହରୀ ଦେବାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ । **6**ଅନ୍ୟ ଏକତୁତୀୟାଂଶ ସୁର ଫାଟକରେ ରହିବେ ଓ ଆଉ ଏକତୁତୀୟାଂଶ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କର ପଛ ଫାଟକରେ ରହିବେ । ଏହାରୁପେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁର ଦମ୍ଭରେ ପ୍ରାସାଦକୁ ନିର୍ମାଣ କର । **7**ପୁଣି ବିଗ୍ରାମ ବାରର ଭୁଲ ଭାଗର ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରହରୀ ରହିବେ ଓ ଗଦା ଯୋୟାଶକୁ ରକ୍ଷା କରିବେ । **8**ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗଦା ଯୋୟାଶକୁ ବେଷ୍ଟନ କରି ରହିବ । ସେ ଯେତେବେଳେ ଯିବେ, ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କ ସହତ ନିଶ୍ଚୟ ରହିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସର୍ବଦା ଅସ୍ତରେ ସଜ୍ଜିତ ହୋଇ ରହିବ । ଯେ କୈଣସି ଲୋକ ତୁମ୍ଭର ଅତି ନିକଟକୁ ଆସେ ତାକୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ ।”

9ଯିହୋୟାଦା ଯାଦକ ଯାହାସବୁ ଆଦେଶ କଲେ, ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ତଦନୁସାରେ ପାଳନ କଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ତାଙ୍କର ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଆଣିଲେ, ଉଭୟ ଯେଉଁମାନେ ବିଗ୍ରାମ ଦିନରେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯାଉଥିଲେ ଓ ଯେଉଁମାନେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ଏହି ଲୋକମାନେ ଯିହୋୟାଦା ଯାଦକ ନିକଟକୁ ଗଲେ । **10**ଦାଉଦ ଗଦା ଯେଉଁସବୁ ବର୍ଜା ଓ ଢାଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ରଖିଥିଲେ, ଯାଦକ ସେସବୁ କାଢି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଦେଲେ । **11**ଏହି ପ୍ରହରୀମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ବାମପାର୍ଶ୍ୱ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଓ ଗଦାଙ୍କ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ହସ୍ତରେ ଅସ୍ତ୍ର ଧରି ଠିଆହୋଇ ରହିଲେ । **12**ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଗଦପୁତ୍ରକୁ ବାହାରକୁ ଆଣି ତାହା ମସ୍ତକରେ ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧାଇଲେ ଓ ତାହାକୁ ସାକ୍ଷ ପୁସ୍ତକ ଦେଲେ । ପୁଣି ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଗଦାକରି ଅଭିଷେକ କଲେ । ଆଉ କରତାଳି ଦେଇ କହିଲେ, “ଗଦା ଚିରଦୀବ ହୁଅନ୍ତୁ ।”

13ଏଥିରେ ଅଥଲୟା ପ୍ରହରୀବର୍ଗର ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର କୋଳାହଳ ଶୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା । **14**ଅଥଲୟା ଦେଖିଲେ ଗଦା ବିଧି ଅନୁସାରେ ଯେଉଁଠି ଛତା ହେବା କଥା ସେଠି ଛତା ହୋଇଛନ୍ତି । ଗଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ସେନାପତିମାନେ ଥିଲେ, ଲୋକମାନେ ତୁରୀ ବଜାଉଥିଲେ । ଦେଶର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଆନନ୍ଦ କରୁଥିଲେ । ଏଥିରେ ଅଥଲୟା ନିଜର ବସ୍ତ୍ର ଚିରି “ଗଦଦ୍ରୋହ! ଗଦଦ୍ରୋହ!” ବୋଲି ଚିତ୍କାର କଲା ।

15ଏଥିରେ ଯାଦକ ଯିହୋୟାଦା ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, “ଅଥଲୟାକୁ ମନ୍ଦିର ବାହାରକୁ ନେଇଯାଅ । ଯିଏ ତା’ର ପଶ୍ଚାତ ଧ୍ୟାନ କରୁଛି, ନିଶ୍ଚୟ ହତ୍ୟା କରାଯିବ । ତାକୁ କିମ୍ପା ତା’ର ଅନୁସରଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ମନ୍ଦିର ଭିତରେ ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ ।”

16ତତ୍ପରେ ଅଥଲୟା ଅଗ୍ନିପୁରୀର ପଥଦେଇ ଗଦଗୃହକୁ ଗଲବେଳେ ସେମାନେ ତାକୁ ଧରି ବଧ କଲେ ।

17ତା’ପରେ ଯିହୋୟାଦା ସଦାପ୍ରଭୁ, ଗଦା ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଚୁକ୍ତ କଲେ । ଏହି ଚୁକ୍ତ ଅନୁସାରେ ଗଦା ଓ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଲୋକ ହେଲେ । ପୁଣି ଯିହୋୟାଦା ଗଦା ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଚୁକ୍ତ କରି କହିଲେ ଯେ, ଗଦା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା କରିବେ ଓ ଲୋକମାନେ ଗଦାଙ୍କୁ ମାନିବେ ଓ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ହେବେ ।

18ଏଥି ଉତ୍ତରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ବାଲ୍ ମନ୍ଦିରକୁ ଗଲେ ଓ ସେଠାରେ ମନ୍ଦିର, ଯଜ୍ଞବେଦୀଗୁଡ଼ିକ ଓ ବାଲ୍ ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକୁ ଭଙ୍ଗି ରୁଣ୍ଡ କରିଦେଲେ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବାଲ୍ ମନ୍ଦିର ଯାଦକ ମଠନକୁ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ସମ୍ମୁଖରେ ବଧ କଲେ ।

ତା’ପରେ ଯାଦକ ଯିହୋୟାଦା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ମରାମତି କାର୍ଯ୍ୟ ତଦାରଖ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ । **19**ପୁଣି ସେ ଯାଦକ ସେନାପତିମାନଙ୍କୁ, କରୀୟମାନଙ୍କୁ, ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରୁ ଗଦଗୃହକୁ ଚାଲିଲେ । ସେମାନେ ପ୍ରହରୀବର୍ଗର ଦ୍ୱାର ଦେଇ ଗଦଗୃହକୁ ଆସିଲେ । ତା’ପରେ ଯୋୟାଶ ସିଂହାସନ ଉପରେ ଉପବିଷ୍ଣୁ ହେଲେ । **20**ସମସ୍ତ ଲୋକ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ ଓ ନଗର ସୁସ୍ଥିର ହେଲା । ଆଉ ଗଦଗୃହ ନିକଟରେ ଅଥଲୟା ଖତ୍ୱରେ ନିହତ ହେଲା ।

21ଯୋୟାଶ ସାତବର୍ଷ ବୟସରେ ଗଦତ୍ୱ କଲେ ।

ଯୋୟାଶଙ୍କ ଶାସନ ଆରମ୍ଭ

12 ଇଗ୍ରାୟେଲରେ ଯେହୁଙ୍କ ଗଦତ୍ୱର ସପ୍ତମ ବର୍ଷରେ ଯୋୟାଶଙ୍କ ଶାସନ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ସେ ଯିହୁଶାଳମରେ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଗଦତ୍ୱ କଲେ । ତାଙ୍କର ମାତା ବେରଶେବା ନିବାସିନୀ ସିବୟା ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଥିଲେ । **2**ଯୋୟାଶ ତାଙ୍କର ସମଗ୍ର ଦୀବନ କାଳରେ ଯାଦକ ଯିହୋୟାଦାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାନୁସାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କଲେ ଏବଂ ସେ ଯାହା କଲେ ତାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ତମ ଥିଲା । **3**ତଥାପି ସେ, ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୱଂସ କଲେ ନାହିଁ । ଲୋକମାନେ ତଥାପି ବଳିଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ଓ ସେହି ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଧୂପ ଦଳାଇଲେ ।

ଯୋୟାଗ୍ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପୁନଃନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଆଦେଶ କରନ୍ତୁ

4-5 ଅନନ୍ତର ଯୋୟାଗ୍ ଯାଦକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ରହିଛି, ଯାହାକୁ ଲୋକମାନେ ଆଣିଲେ। ସେମାନେ ଜନ ଗଣନା ସମୟରେ ବର ଦେଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁସାରେ ମୁଦ୍ରା ଦେଲେ। ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିରୁପିତ ମୁଦ୍ରା ପ୍ରାପ୍ତ କରି, ଯିଏ ସେବା କରିଛି। ମନ୍ଦିରର ଭଗ୍ନସ୍ଥଳର ମରାମତିରେ ଯାଦକମାନେ ମୁଦ୍ରା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ।”

6 ମାତ୍ର ଯାଦକମାନେ ଯୋୟାଗ୍ଙ୍କ ଗଦଭର ତେଜଗି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୃହର କ୍ଷତିସ୍ଥାନ ମରାମତି କରି ନ ଥିଲେ। 7 ତେଣୁ ଗଦା ଯୋୟାଗ୍ ଯାଦକ ଯିହୋୟାଦା ଓ ଅନ୍ୟ ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ଡକାଇଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମନ୍ଦିରର ଭଗ୍ନସ୍ଥାନମାନ କାହିଁକି ମରାମତି କରୁ ନାହିଁ? ତୁମ୍ଭେ ସେବା କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଆଉ ମୁଦ୍ରା ନିଅ ନାହିଁ। ସେହି ମୁଦ୍ରାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଭଗ୍ନସ୍ଥାନ ପାଇଁ ମରାମତିରେ ବ୍ୟବହାର ହେଉ।”

8 ତେଣୁ ଯାଦକମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଟଙ୍କା ନେବାକୁ ସମ୍ମତ ହେଲେ। ଏବଂ ମଧ୍ୟ ମନ୍ଦିର ମରାମତି ନ କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କଲେ। 9 ତେଣୁ ଯାଦକ ଯିହୋୟାଦା ଗୋଟିଏ ସିନ୍ଦୂକ ନେଇ ତା’ର ଢାଙ୍କୁଣିରେ ଏକ ଛଦ୍ର କରି ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିକଟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ରଖିଲେ। ପୁଣି ଦ୍ୱାର ରକ୍ଷକ ଯାଦକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଆନୀତ ଟଙ୍କାସବୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଣିଲେ, ସେହି ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ରଖିଲେ।

10 ତା’ପରେ ଲୋକମାନେ ସେହି ସିନ୍ଦୂକରେ ଟଙ୍କା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପକାଇଲେ। ଯେତେବେଳେ ଗଦାଙ୍କ ସଚୀବ ଓ ମହାଯାଦକ ଦେଖିଲେ ସିନ୍ଦୂକରେ ପ୍ରଚୁର ଟଙ୍କା ହୋଇଗଲା, ସେମାନେ ଆସି ତାକୁ ନେଇଗଲେ ଓ ଅଳରେ ରଖି ରଖିଲେ। 11 ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ, ବନ୍ଦେଇମାନଙ୍କୁ ଓ ଅନ୍ୟ ଗଦମନ୍ତ୍ରୀଗଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପୁନଃନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ମରାମତିରେ ଏହି ଟଙ୍କା ଦେଲେ। 12 ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତର କାରିଗର, ପ୍ରସ୍ତରକଟାଳିମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ ଓ ମନ୍ଦିରର ପୁନଃନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ମରାମତି ପାଇଁ କାଠ, ଖୋବଡ଼ ପ୍ରସ୍ତର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ କଣିକାରେ ସେହି ମୁଦ୍ରାକୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ।

13-14 ମାତ୍ର ଯାଦକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଆନୀତ ମୁଦ୍ରାରେ ଗୃହ ନିମନ୍ତେ ରୋପ୍ୟ ପାତ୍ର, କତୁରକୁଣ୍ଡ, ତୁରୀ କୌଣସି ସ୍ତବ୍ଧ ପାତ୍ର କିମ୍ବା ରୋପ୍ୟପାତ୍ର ନିର୍ମାଣ କଲେ ନାହିଁ। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ମରାମତି ପାଇଁ କୁଶଳ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ କରାଗଲା। 15 ମାତ୍ର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସେ ଟଙ୍କା ଦିଆଗଲା, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କେହି ହସ୍ତାବ ନେଲେ ନାହିଁ। କାରଣ ସେମାନେ ଅତି ବିସ୍ତ୍ର ଭାବରେ କାମ କଲେ।

16 କୌଣସି ଦୋଷ ପାଇଁ ଓ ପାପ ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ମୁଦ୍ରା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପୁନଃନିର୍ମାଣରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଲା ନାହିଁ। ତାହା ଯାଦକମାନଙ୍କର ହେଲା।

ଯୋୟାଗ୍ ହସାୟେଲଠାରୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ

17 ଅନନ୍ତର ଅରାମର ଗଦା ହସାୟେଲ ଗାଥ ବରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ତାକୁ ଅଧିକାର କଲେ। ତା’ପରେ ସେ ଯିରୁଶାଲମ ବରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯୋଦନା କଲେ।

18 ଏଥିରେ ଯିହୁଦାର ଗଦା ଯୋୟାଗ୍ ଆପଣା ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଯିହୋଶାଫଟ, ଯିହୋରାମ ଓ ଅହସିୟ ପ୍ରଭୃତି ଗଦାଗଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁ ଓ ସ୍ତବ୍ଧ ଓ ଯୋୟାଗ୍ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭଣ୍ଡାରରେ ଏବଂ ଗଦ ପ୍ରାସାଦରେ ରଖାଯାଇଥିବା ସ୍ତବ୍ଧ ଆଦି ମୂଲ୍ୟବାନ ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅରାମର ଗଦା ହସାୟେଲ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ, ତେଣୁ ସେ ଆଉ ଯିରୁଶାଲମ ବରୁଦ୍ଧରେ ଗଲେ ନାହିଁ।

ଯୋୟାଗ୍ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ

19 ଯୋୟାଗ୍ଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କଳାପ ଯିହୁଦା ଗଦବଂଶ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି।

20 ଏହାପରେ ଯୋୟାଗ୍ଙ୍କର ଦାସମାନେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରି ସିଲ୍ଲାକୁ ଯିବା ପରେ ମିଲୋ ନାମକ ଗୃହରେ ତାଙ୍କୁ ବଧ କଲେ। 21 ଗିମିୟତର ପୁତ୍ର ଯୋଷାଫର ଓ ଶୋମରର ପୁତ୍ର ଯିହୋଷାବଦ୍ ନାମକ ଯୋୟାଗ୍ଙ୍କର ଦୁଇଟି ଦାସ ତାଙ୍କୁ ବଧ କଲେ। ତା’ପରେ ସେମାନେ ଦାଉଦ ନଗରରେ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କ ସହତ ତାଙ୍କୁ କବର ଦେଲେ। ତାଙ୍କ ପଦରେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅମତସିୟ ଗଦ୍ୟ କଲେ।

ଯିହୋୟାହସ୍ଙ୍କ ଗାସନ ଆରମ୍ଭ

13 ଯିହୁଦାର ଗଦା ଅହସିୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋୟାଗ୍ଙ୍କ ଗଦଭର ତ୍ରୟବଂଶ ବର୍ଷରେ ଯେହୁଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯିହୋୟାହସ୍ ଗମରୟାରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ଗଦା ହେଲେ। ସେ ସତର ବର୍ଷ ଗଦଭୁ କଲେ।

2 ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କଲେ। ନବାଟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାରବୟାମ ଦ୍ୱାରା ପାପକୁ ସେ ଅନୁସରଣ କଲେ, ଯାହା ସେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ କରାଇଲେ। ସେ ପାପଗାମୀ ହେଲେ ଓ ସେଥିରୁ ବିମୁଖ ହେଲେ ନାହିଁ। 3 ଏଥିରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବରୁଦ୍ଧରେ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହେଲେ। ତେଣୁ ସେ ଅରାମର ଗଦା ହସାୟେଲ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ବିନ୍-ହଦଦ୍ ଗାସନର ଅଧିନରେ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ଦର୍ଦ୍ଦ ସମୟ ପାଇଁ ଦେଲେ।

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା

4 ତା’ପରେ ଯିହୋୟାହସ୍ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କୃପା ଭିକ୍ଷା କଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ନିବେଦନ ଶୁଣିଲେ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ଅରାମ ଗଦାଙ୍କର ଉପଦ୍ରବ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଦେଖିଲେ।

5 ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଏକ ଲୋକ ପଠାଇଲେ। ଫଳରେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଅରାମୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହେଲେ ଓ ପୂର୍ବପର ନିଜ ନିଜ ଗୃହକୁ ଗଲେ।

6 ତଥାପି ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଯାରବୟାମ ବଂଶ କୃତ ପାପ ପଥରୁ ବିମୁଖ ହେଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ସେହି

ପୂର୍ବପରି ପାପ କରି ଚାଲିଲେ, ଯାହା ସେମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ପାପ କରାଇଥିଲେ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଗମରୟାରେ ଆଗେରି ଖମ୍ବୁଗୁଡ଼ିକ ରଖିଲେ ।

7ଅରମର ରାଜା ଯିହୋୟାଶଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହନକୁ ପରାସ୍ତ କରି ତାଙ୍କର ମାତ୍ର ପଚାଶ ଅଗ୍ନିରୋହୀ, ଦଗ୍ଧି ରଥ ଓ 10,000 ପଦାତିକଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବଧ କଲେ । ଯିହୋୟାଶଙ୍କ ସୈନ୍ୟମାନେ ଶସ୍ୟ ଅମଳ ସମୟରେ ଅଗାଡ଼ି ଭୁଲ୍ୟ ପବନରେ ଚାଲିଗଲେ ।

8ଯିହୋୟାଶଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ସମସ୍ତ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ଇଗ୍ରାୟେଲ ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଛି । 9ଅନନ୍ତର ଯିହୋୟାଶଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା ଓ ଲୋକମାନେ ଗମରୟାରେ ତାଙ୍କୁ ପୁର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ନକଟରେ କବର ଦେଲେ । ତାଙ୍କ ଅନ୍ତେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋୟାଶ୍ ରାଜ୍ୟ ଶାସନ କଲେ ।

ଇଗ୍ରାୟେଲରେ ଯୋୟାଶ୍‌ଙ୍କ ଶାସନ

10ଯିହୁଦାରେ ଯୋୟାଶ୍ ରାଜାଙ୍କ ସପ୍ତଦଶ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ଵ କାଳରେ ଯିହୋୟାଶ୍‌ଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋୟାଶ୍ ଗମରୟାରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ରାଜତ୍ଵ କରିବାକୁ ଯାଇ ଷୋହଳ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟଶାସନ କଲେ । 11ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଯୋୟାଶ୍ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କ୍ଳାନ୍ତ କଲେ । ନବାଟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାରବୟାମ, ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପାପରେ ଲିପ୍ତ କରୁଥିଲେ ସେହି ସମାନ ପାପ ଅନୁସରଣ କଲେ ଯିଏ ଇଗ୍ରାୟେଲ ପାପର କାରଣ ହେଲା । 12ଯୋୟାଶ୍‌ଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ, ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା ଓ ଯେଉଁ ପରାକ୍ରମରେ ସେ ଯିହୁଦାରେ ରାଜା ଅମତ୍ସିୟା ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ତାହା ସବୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ରାଜବଂଶ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି । 13ଯୋୟାଶ୍‌ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା ଓ ସେ ପୁର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କ ସହିତ କବର ନେଲେ । ଯାରବୟାମ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତେ ଫିହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଣୁ ହେଲେ ଓ ଯୋୟାଶ୍ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜାମାନଙ୍କ ସହିତ ଗମରୟାରେ କବର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ।

ଇଲୀଶାୟାଙ୍କୁ ଯୋୟାଶ୍‌ଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତନ

14ଇଲୀଶାୟା ପୀଡ଼ିତ ହେଲେ, ପରେ ଅସ୍ତସ୍ତଗାରୁ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ । ଇଗ୍ରାୟେଲ ରାଜା ଯୋୟାଶ୍ ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଗଲେ । ସେ ରୋଦନ କରି କହିଲେ, “ହେ ମୋର ପିତା! ହେ ମୋର ପିତା! ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରଥ ଓ ତହିଁର ଅଗ୍ନିରୋହୀଗଣ ପାଇଁ ଏହା ସମୟ କି?”

15ଇଲୀଶାୟା ଯୋୟାଶ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଧନୁଗୁଡ଼ିକ ଓ ବାଣ ଧର ।”

ଯୋୟାଶ୍ ଧନୁଗୁଡ଼ିକ ଓ ବାଣ ଧରିଲେ । 16ତା’ପରେ ଇଲୀଶାୟା ରାଜାଙ୍କୁ ପୁଣି କହିଲେ, “ଧନୁରେ ଭୁସ୍ତ୍ରହାତ ଦିଅ ।” ତେଣୁ ରାଜା ଧନୁ ଉପରେ ହାତ ରଖିଲେ । ତା’ପରେ ଇଲୀଶାୟା ତାଙ୍କ ହାତ ରାଜାଙ୍କ ହାତ ଉପରେ ରଖିଲେ ।

17ଇଲୀଶାୟା କହିଲେ, “ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଥିବା ଝରକା ଖୋଲ ।” ଯୋୟାଶ୍ ଝରକା ଖୋଲିଲେ । ତା’ପରେ ଇଲୀଶାୟା କହିଲେ, “ତୀର ନିକ୍ଷେପ କର ।”

ଯୋୟାଶ୍ ତୀର ମାରିଲେ । ତା’ପରେ ଇଲୀଶାୟା କହିଲେ, “ଏହା ହେଉଛି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ଅରାମ ବିପକ୍ଷରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ,କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଅଫେକରେ ଅରାମୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ବନାଶ କରିବ ।”

18ପୁଣି ଇଲୀଶାୟା କହିଲେ, “ତୀରଗୁଡ଼ିକ ନିଅ ।” ସେ ତୀରଗୁଡ଼ିକ ନେଲେ । ତା’ପରେ ଇଲୀଶାୟା ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୂମିକୁ ଆଘାତ କର ।”

ଯୋୟାଶ୍ ତିନିଧର ଭୂମିକୁ ଆଘାତ କଲେ, ତା’ପରେ ସେ ନିବୃତ୍ତ ହେଲେ । 19ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ତାଙ୍କ ଉପରେ କୃତ୍ରି ହୋଇ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ପାଞ୍ଚ କିମ୍ବା ଛଅ ଧର ଆଘାତ କରିବା କଥା । ତାହା ହୋଇଥିଲେ ତୁମ୍ଭେ ଅରାମକୁ ନିଃଶେଷ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ହରାଇଥାନ୍ତ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅରାମକୁ କେବେଳ ତିନି ଧର ପାଇଁ ହରାଇବ ।”

ଇଲୀଶାୟାଙ୍କ କବର ଖାନାରେ ଏକ ଅଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ

20ଇଲୀଶାୟାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁପରେ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ କବର ଦେଲେ ।

ସେତେବେଳେ ମୋୟାବୀୟା ଲୁଚକାରୀ ଦଳ ଲୁଣ୍ଠନ କରିବାକୁ ଦେଶ ଆକ୍ରମଣ କଲେ । 21କେତେକ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ନିକଟ ମୃତବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କବର ଦେଉଥିବା ବେଳେ ସେମାନେ ମୋୟାବୀୟା ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆସୁଥିବାର ଦେଖିଲେ । ତହିଁ ସେମାନେ ଭୟରେ ସେହି ମୃତ ଗଣରାଜକୁ ଇଲୀଶାୟା କବର ଭିତରେ ପକାଇଦେଲେ ଏବଂ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଗଲେ । ସେହିମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଇଲୀଶାୟାଙ୍କ ଅସ୍ଥି ସ୍ପର୍ଶ କଲାପାତ୍ରେ ଜୀବନ୍ତ ହୋଇ ନିଜ ଗୋଡ଼ରେ ଛିଡ଼ା ହେଲା ।

ଯୋୟାଶ୍ ଇଗ୍ରାୟେଲ ନଗରକୁ ପୁନର୍ବାର ନୟ ନକରଣ

22ଯିହୋୟାହସଙ୍କ ରାଜତ୍ଵ କାଳର ସମସ୍ତ ସମୟ ଅରମର ରାଜା ହସାୟେଲ ଇଗ୍ରାୟେଲର କ୍ଳେଶର କାରଣ ହେଲେ । 23ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଳୁ ଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା ଦୃଷ୍ଟି କଲେ । କାରଣ ଅବ୍ରହାମ, ଇସହାକ୍ ଓ ଯାକୂବ୍ ସହିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ରୁଚ୍ଛ ହୋଇଥିଲା । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବେ ନାହିଁ କି ଦୂରେଇ ଦେବେ ନାହିଁ ।

24ହସାୟେଲଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁପରେ ବିନ୍‌ହଦଦ୍ ନୂଆ ରାଜା ହେଲେ । 25ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ଯୋୟାଶ୍‌ଙ୍କର ପିତା ଯିହୋୟାହସ୍‌ଙ୍କଠାରୁ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ହସାୟେଲ ଅଧିକାର କରିନେଲେ । ଯିହୋୟାହସ୍‌ଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋୟାଶ୍ ହସାୟେଲର ପୁତ୍ର ବିନ୍‌ହଦଦ୍‌ଙ୍କଠାରୁ ସେହି ନଗର ଗୁଡ଼ିକ ପୁନର୍ବାର ନେଲେ । ଯୋୟାଶ୍ ବିନ୍‌ହଦଦ୍‌ଙ୍କୁ ତିନିଧର ପରାସ୍ତ କରି ଇଗ୍ରାୟେଲର ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇଥିଲେ ।

ଯିହୁଦାରେ ଅମତ୍ସିୟା ଶାସନ ଆରମ୍ଭ କରଣ

14 ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଯିହୋୟାହସ୍‌ଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋୟାଶ୍‌ଙ୍କର ରାଜତ୍ଵର ସ୍ଵୀକାର ବର୍ଷରେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯୋୟାଶ୍‌ଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅମତ୍ସିୟା ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । 2ସେ

ପତ୍ନୀ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଗଦ୍ୟ ଗାସନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଓ ସେ ଅଣତରଳ ବର୍ଷ ଯିରୁଶାଲମରେ ଗାସନ କଲେ। ତାଙ୍କର ମାତାଙ୍କର ନାମ ଯିହୋୟୋକନ ଓ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଯିରୁଶାଲମ ନବାସିନୀ ଥିଲେ। 3ପୁଣି ଅମତ୍ସିୟା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କଲେ। ମାତ୍ର ସେ ତାଙ୍କ ପୁର୍ବପୁରୁଷ ଦାଉଦଙ୍କ ପରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ହେଲେ ନାହିଁ। ସେ ନିଜର ପିତା ଯୋୟାଶଙ୍କର କୃତ କର୍ମାନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ। 4ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀଗୁଡ଼ିକ ଧ୍ୱଂସ କଲେ ନାହିଁ। ଲୋକମାନେ ତଥାପି ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ବଳିଦାନ କଲେ ଓ ଧୂପ ଦଳାଇଲେ।

5ସେତେବେଳେ ଅମତ୍ସିୟାଙ୍କର ଗଦ୍ୟ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ହତ୍ୟାକାରୀ ଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ। 6ମାତ୍ର, ସେ ହତ୍ୟାକାରୀମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ ନାହିଁ। କାରଣ ମୋଶାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଲିଖିତ ହୋଇଛି ଯେ, “ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାପପାଇଁ ପିତାମାତା ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ପିତାମାତାଙ୍କ ପାପ ଯୋଗୁଁ ସନ୍ତାନଗଣ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ପାଇବେ ନାହିଁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ନିଜ ପାପ ଲାଗି ଦଣ୍ଡିତ ଭୋଗ କରିବ।”

7ଅମତ୍ସିୟା ଲବଣ ଉପତ୍ୟକାରେ 10,000 ଇଦୋମ ଲୋକଙ୍କୁ ବଧ କଲେ ଓ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେଲ ନଗର ଅଧିକାର କରି ତାହାର ନାମ “ଯକ୍ରେଲ” ରଖିଲେ। ତାହା ଆଦି ମଧ୍ୟ “ଯକ୍ରେଲ” ନାମରେ ପରିଚିତ।

ଅମତ୍ସିୟାଙ୍କ ଯୋୟାଶ ବରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ

8ଅମତ୍ସିୟା ଯେହୁଙ୍କ ପୌତ୍ର ଓ ଯିହୋୟାହସଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋୟାଶଙ୍କ ନିକଟକୁ ସନ୍ଦେଶବାହ ପଠାଇଲେ, ଇଗ୍ରାୟେଲ ରାଜା କହ୍ତଛନ୍ତି, “ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପର ସମୁଖା ସମୁଖା ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା।”

9ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଯୋୟାଶ ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜା ଅମତ୍ସିୟା ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇ କହିଲେ, “ଲିବାନୋନ୍‌ର କଣ୍ଟିକଳତା ଏରସ୍‌ବୁଷ ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେ କନ୍ୟାକୁ ଆମ୍ଭ ପୁତ୍ର ସଙ୍ଗେ ବିବାହ କରିଦିଅ।’ ମାତ୍ର ଲିବାନୋନ୍‌ର ଏକ ବନ୍ୟ ପଶୁ ସେହି ବାଟ ଦେଇ ଯାଉଥିଲା ଓ ସେ କଣ୍ଟିକଳତାକୁ ପାଦରେ ଦଳି ଦେଲା। 10ଏହା ସତ୍ୟ ଭୂମ୍ଭେ ଇଦୋମ ଅଧିକାର କରିଛ। ସେଥିପାଇଁ ଭୂମ୍ଭେ ଗର୍ବିତ କାରଣ ଭୂମ୍ଭେ ଇଦୋମ ଦୟା କରୁଛ। ସେହି ଗୌରବ ନେଇ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ରୁହ। ଆଉ ନିଜ ଉପରେ କ୍ଳେଶ ଆଣ ନାହିଁ। ଯଦି ଭୂମ୍ଭେ ଏହା କର, ଭୂମ୍ଭେ ଯିହ୍ୱଦାର ସହତ ପତନ ହେବ।”

11ମାତ୍ର ଅମତ୍ସିୟା ଯୋୟାଶଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ଯୋୟାଶ ଓ ଅମତ୍ସିୟା ଯିହ୍ୱଦାର ବୈଅଗେମଗରେ ପରସ୍ପର ଯୁଦ୍ଧରେ ସମୁଖାନ ହେଲେ। 12ଇଗ୍ରାୟେଲ ଯିହ୍ୱଦାକୁ ପରସ୍ତ କଲା ଓ ଯିହ୍ୱଦାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ନିଜନିଜ ତମ୍ବୁକୁ ପଳାୟନ କଲେ। 13ଇଗ୍ରାୟେଲ ରାଜା ଯୋୟାଶର ପୁତ୍ର ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜା ଓ ଅମତ୍ସିୟାଙ୍କର ପୌତ୍ର ବୈଅଗେମଗକୁ ଅଧିକାର କଲେ। ପ୍ରାୟ 600 ଫୁଟ୍ ଇଞ୍ଚାୟିମର ଦ୍ୱାରଠାରୁ କୋଣର ଦ୍ୱାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନଗର ପାଚେରୀ ଯୋୟାଶଙ୍କୁ ଭାଙ୍ଗି

ଦେଇଥିଲେ। 14ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଓ ଗଦଗୃହର ଭଣ୍ଡାରରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ସ୍ତବ୍ଧ, ରୌପ୍ୟ ଓ ପାତ୍ର ନେଇ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ଗମରୟାକୁ ଫେରି ଗଲେ।

15ପୁଣି ଯୋୟାଶଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ, ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା ଓ ପରାକ୍ରମ ଏବଂ ସେ ଯିହ୍ୱଦା ରାଜା ଅମତ୍ସିୟାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କି ପ୍ରକାର ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ସେ ସବୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ରାଜବଂଶ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି। 16ଯୋୟାଶଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା ଓ ସେ ନିଜର ପୁର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କ ସହତ ଗମରୟାରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ରାଜାମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କବର ନେଲେ। ତାଙ୍କ ଅନ୍ତେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାରବୟାମ ନୂତନ ରାଜା ରୂପେ ପରିଚିତ ହେଲେ।

ଅମତ୍ସିୟାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ

17ଇଗ୍ରାୟେଲ ରାଜା ଯିହୋୟାହସଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୋୟାଶଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜା ଯୋୟାଶଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅମତ୍ସିୟା ପତନ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ। 18ଅମତ୍ସିୟା ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ପରାକ୍ରମ ଯିହ୍ୱଦା ରାଜବଂଶର ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି। 19ଅନନ୍ତର ଯିରୁଶାଲମରେ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କଲେ। ତେଣୁ ସେ ଲାଖୀଶକୁ ପଳାଇଲେ। ମାତ୍ର ସେମାନେ ଲାଖୀଶକୁ ଲୋକ ପଠାଇ ତାଙ୍କୁ ବଧ କଲେ। 20ପୁଣି ସେମାନେ ତାଙ୍କର ମୃତ ଶବକୁ ଅଗ୍ନିପୁଷ୍ପରେ ଆଣି ତାଙ୍କ ପୁର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କ ସହତ ଯିରୁଶାଲମରେ ଦାଉଦ ନଗରରେ କବର ଦେଲେ।

ଅସରୟା ଯିହ୍ୱଦାରେ ଗଦ୍ୟ ଗାସନ କରନ୍ତି

21ଅନନ୍ତର ଯିହ୍ୱଦାର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଅମତ୍ସିୟାଙ୍କର ଷୋଳବର୍ଷର ପୁତ୍ର ଅସରୟାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପଦରେ ରାଜା କଲେ। 22ଅମତ୍ସିୟା ନିଜ ପୁର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କ ସହତ କବର ନେଲେ। ତତ୍ପରେ ଅସରୟା ଏଲତ୍ ନଗରକୁ ଦୃଢ଼ କରି ତାହା ପୁନର୍ବାର ଯିହ୍ୱଦାର ଅଧିକାର ଆଣିଲେ।

ଯାରବୟାମ ଇଗ୍ରାୟେଲରେ ଗଦ୍ୟ ଗାସନ କଲେ

23ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜା ଯୋୟାଶଙ୍କର ପୁତ୍ର ରାଜା ଅମତ୍ସିୟାଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ପତନ ବର୍ଷରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଯୋୟାଶଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯାରବୟାମ ଗମରୟାରେ ଗଦ୍ୟ ଗାସନ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଓ ସେ ଏକରୁଲିଶ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ। 24ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏପରି କର୍ମ କରିଗଲେ ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ ଥିଲା। ନବାଟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାରବୟାମ ଯେଉଁ ପାପ ନିନ୍ଦେ କରିଥିଲେ, ତାହା ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଇଲେ। ସେ ସେଥିରୁ ବରତ ହେଲେ ନାହିଁ। 25ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଅମିତ୍ସିୟା ପୁତ୍ର ଗାଅହେଫର ନବାସୀ ଆପଣା ସେବକ ଯୁନସ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଯାହା କହିଥିଲେ, ତାଙ୍କର ସେହି ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ସେ ହମାତର ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନଠାରୁ ଅରାବା ସାଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସୀମା ପୁନର୍ବାର ଯାରବୟାମ ଖେଳି କଲେ। 26କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୟନୀୟ ଯତ୍ନଶୀଳ ବେଶିଲେ। ଯେଉଁମାନେ ଦୋଷି ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ

ମୁକ୍ତ ଥିଲେ । ଏହା କାରଣ ଥିଲା, ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ କେହି ନଥିଲେ । 27ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ ନାହିଁ ଯେ, ସେ ପୃଥିବୀରୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ନାମ ନିଶ୍ଚିନ୍ନ କରିବେ । ତେଣୁ ସେ ଯୋୟାଶଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାରବୟାମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ ।

28ଯାରବୟାମଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ, ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା, ସମସ୍ତ ପରାକ୍ରମ, ସେ କି ପ୍ରକାର ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲ ପାଇଁ ସେ କିପରି ଯିହୁଦାର ପୁର୍ବାଧିକୃତ ଦମ୍ଭେଗକ ଓ ହମାତ ପୁନର୍ବାର ଅଧିକାର କଲେ, ସେ ସବୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି । 29ଅନନ୍ତର ଯାରବୟାମଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା ଓ ସେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜାମାନଙ୍କ ସହିତ କବର ନେଲେ । ତାଙ୍କ ପଦରେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦିଖରୟ୍ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ହେଲେ ।

ଯିହୁଦାରେ ଅସରୟ୍ଙ୍କ ରାଜତ୍ୱ

15 ଇଗ୍ରାୟେଲରେ ଯାରବୟାମଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ସପ୍ତବର୍ଷ ବର୍ଷରେ ଅମତ୍ସୟ୍ଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅସରୟ୍ ଯିହୁଦାରେ ରାଜା ହେଲେ । 2ଷୋଡ଼ଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଅସରୟ୍ ରାଜ୍ୟ ଗାସନ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଓ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାବନ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ । ତାଙ୍କର ମାତାଙ୍କର ନାମ ଯିଖଲୟ୍ ଓ ସେ ଯିରୁଶାଲମ ନବାସିନୀ ଥିଲେ । 3ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅସରୟ୍ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମାନୀ କଲେ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ତାଙ୍କର ପିତା ଅମତ୍ସୟ୍ ପରି ସେ କରିଥିଲେ । 4ମାତ୍ର ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ବିନଷ୍ଟ କଲେ ନାହିଁ । ଲୋକମାନେ ସେଠାରେ ବଳିଦାନ କଲେ ଓ ଧୂପ ଦଳାଇଲେ ।

5ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ଅସରୟ୍ଙ୍କୁ ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁର୍ଷୀ କରି ଦେଲେ ଓ ସେ ଏକ ପୁଅକ ଗୃହରେ ବାସ କଲେ । ଆଉ ରାଜାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୋଅମ ଗୃହର କର୍ତ୍ତା ହୋଇ ଦେଶସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଚାର କଲେ ।

6ଅସରୟ୍ଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା ଓ ପରାକ୍ରମ ଯିହୁଦା ରାଜବଂଶ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି । 7ଅସରୟ୍ଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା ଓ ସେ ତାଙ୍କର ପୁର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କ ସହିତ ଦାଉଦ ନଗରରେ କବର ପାଇଲେ । ଅସରୟ୍ଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁପରେ, ଯୋଅମ ଅସରୟ୍ଙ୍କ ପୁତ୍ର ନୁତନ ରାଜାରୂପେ ପରିଚିତ ହେଲେ ।

ଦିଖରୟ୍ଙ୍କ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ଅଧିକାର ଗାସନ

8ଯିହୁଦାରେ ଅସରୟ୍ଙ୍କର ରାଜତ୍ୱର ଅଠତିରିଶ ବର୍ଷରେ ଯାରବୟାମଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦିଖରୟ୍ ଗମରୟାରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ଛଅ ମାସ ଗାସନ କଲେ । 9ଦିଖରୟ୍ ଆପଣା ପୁର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ପରି କୁକର୍ମାନୀ କରି ଚାଲିଲେ । ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭୁଲ୍ ବୋଲି ବିବେଚିତ ହୁଏ । ନବାଟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାରବୟାମ ଯିଏ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ଯେଉଁ ପାପ କରାଇଥିଲେ ସେ ସେହି ପାପ ପଥରୁ ବିମୁଖ ହେଲେ ନାହିଁ ।

10ଆଉ ଯାବେଶଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶଲୁମ ଦିଖରୟ୍ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବଧ କଲେ ଓ ନୂତନ ରୂପେ ରାଜା ହେଲେ । 11ଦିଖରୟ୍ଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ

ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ, ପରାକ୍ରମ ଇଗ୍ରାୟେଲ ରାଜବଂଶର ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି । 12ଏହିପରି ଭାବରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସତ୍ୟ ହେଲା । ସେ ଯେହୁଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ତାଙ୍କର ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେବେ, ତାହା ସେହିପରି ଘଟିଲା ।

ଶଲୁମଙ୍କ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ଅଲକାଳ ଗାସନ

13ଯିହୁଦାରେ ଉଷିୟ୍ଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ଅଣଗୁଣିତ ବର୍ଷରେ ଯାବେଶଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶଲୁମ ଇଗ୍ରାୟେଲରେ ରାଜା ହେଲେ । ସେ ଗମରୟାରେ ଏକମାସ ପାଇଁ ଗାସନ କଲେ ।

14ଆଉ ଗାବର ପୁତ୍ର ମନହେମ୍ ତିର୍ସାରୁ ଆସି ଗମରୟାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଓ ଯାବେଶଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶଲୁମଙ୍କୁ ଗମରୟାରେ ଆଘାତ କରି ବଧ କଲେ ଓ ତାଙ୍କ ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

15ଶଲୁମଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ତାଙ୍କର ଦିଖରୟ୍ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୃତ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲ ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି ।

ମନହେମ୍ଙ୍କ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ଗାସନ

16ଶଲୁମଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁପରେ ମନହେମ୍ ତିର୍ସାରୁ, ତିସ୍ତହର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଲୋକମାନେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ନଗରର ଫାଟକସବୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲିବାକୁ ଅମାନ୍ୟ କଲେ । ସେ ନଗରର ସମସ୍ତ ଗର୍ଭବତୀ ନାରୀଙ୍କର ଉଦର ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ କଲେ ।

17ଯିହୁଦାରେ ଅସରୟ୍ଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ଅଣଗୁଣିତ ବର୍ଷରେ ଗାବରଙ୍କର ପୁତ୍ର ମନହେମ୍ ଇଗ୍ରାୟେଲରେ ରାଜା ହେଲେ ଓ ସେ ଗମରୟାରେ ଦଶବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ । 18ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହାସବୁ ପାପ ଓ ଦୃଶ୍ୟ, ସେସବୁ କର୍ମ କରି ଚାଲିଲେ । ସେ କେବେ ହେଲେ ପାପ କରିବାକୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହେଲେନାହିଁ, ଯେଉଁସବୁ ପାପ ଯାରବୟାମ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ କରାଇଥିଲେ । 19ଅଗୁରର ରାଜା ପୁଲ୍ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିବାରୁ ମନହେମ୍ ତାଙ୍କର ସମର୍ଥନ ପାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ 1,000 ତାଳନ୍ତ ରୂପା ଦେଲେ । କାରଣ ପୁଲ୍ ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ସ୍ତବ୍ଧ କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । 20ପୁଣି ମେନହେମ୍ ଏହି ଟଙ୍କା ଇଗ୍ରାୟେଲର ଧନୀ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଆଦାୟ କଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧନଶାଳୀ ଲୋକଠାରୁ ପରୁଶ ଶେକଲ ଲେଖାଏଁ ରୂପା ନେଲେ । ସେ ଅଗୁର ରାଜାଙ୍କୁ ଏହି ଧନ ପାଇବା ପରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ଓ ନିଜ ଦେଶକୁ ଫେରିଗଲେ ।

21ମନହେମ୍ଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ସମସ୍ତ ମହାନ କ୍ରିୟା ଇଗ୍ରାୟେଲ ରାଜବଂଶର ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି । 22ମନହେମ୍ଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା ଓ ସେ ତାଙ୍କର ପୁର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କ ସହିତ କବର ନେଲେ । ତାଙ୍କ ପରେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ପକହୟ୍ ତାଙ୍କ ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

ଇଗ୍ରାୟେଲରେ ପକହୟ୍ଙ୍କ ଗାସନ

23ଯିହୁଦାର ଅସରୟ୍ଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ପରୁଶ ବର୍ଷରେ ମନହେମ୍ଙ୍କ ପୁତ୍ର ପକହୟ୍ ଇଗ୍ରାୟେଲରେ ରାଜା ହେଲେ ଓ ସେ

ଦୁଇବର୍ଷ ଗମରୟା ଶାସନ କଲେ । 24ପକହୟ ମଧ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ସେ ପାପଗୁଡ଼ିକ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବିମୁଖ ହେଲେ ନାହିଁ, ଯାହା ଯାରବୟାମ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ପାପ କରାଇଥିଲେ ।

25ରମଲୟର ପୁତ୍ର ପେକହ, ପେକହଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହାନୀନର ନଣେ ସେନାପତି ରାଜ ପ୍ରାସାଦ*ରେ ପେକହକୁ ହତ୍ୟା କଲେ । ଯେତେବେଳେ ରାଜାଙ୍କୁ ସେ ହତ୍ୟା କଲେ, ତାଙ୍କ ସହତ ପରଶ ଗିଲୟଦୀୟ ଲୋକ ଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କ ପରେ ନୂତନ ରାଜା ହେଲେ ।

26ଏହି ପେକହୟଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା ଇଗ୍ରାୟେଲ ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି ।

ଇଗ୍ରାୟେଲରେ ପେକହଙ୍କ ଶାସନ

27ଯିହୁଦାରେ ଅସରୟଙ୍କର ରାଜତ୍ଵର ବାବନ ବର୍ଷରେ ରମଲୟଙ୍କର ପୁତ୍ର ପେକହ ଗମରୟାରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ଶାସନ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ ଶାସନ କଲେ । 28ପେକହ ମଧ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପାପ କଲେ । ସେ ପାପ କରିବାକୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହେଲେନାହିଁ । ଆଉ ସେ ମଧ୍ୟ ନବାଟଙ୍କ ପୁତ୍ରପରି ଯାରବୟାମ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ପାପ କରାଇଲେ ।

29ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ପେକହଙ୍କର ସମୟରେ ଅଶୂରର ରାଜା ତିଗ୍ଲତ-ପିଲେଷର ଆସି ଇୟୋନ, ଆବେଲ-ବୈଥ୍‌ମାଶା, ଯାନୋହକଦେଶ, ହାଡ଼ସୋର, ଗିଲୟଦ, ଗାଲାଲ ଓ ସମୁଦାୟ ନପ୍ତାଲ ଦେଶ ଅଧିକାର କଲା । ଆଉ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ଅଶୂରକୁ ନେଇଗଲା ।

30ଏହାପରେ ଏଲୀଙ୍କର ପୁତ୍ର ହୋଗେୟ ରମଲୟଙ୍କର ପୁତ୍ର ପେକହଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କଲେ ଓ ସେ ତାଙ୍କୁ ଆଘାତ କରି ବଧ କଲେ । ପୁଣି ଯିହୁଦା ଉପରେ ଉଷୟଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୋଥମଙ୍କର ରାଜତ୍ଵର କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷରେ ତାଙ୍କର ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

31ଏହି ପେକହଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା ଇଗ୍ରାୟେଲ ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି ।

ଯୋଥମଙ୍କ ଯିହୁଦାରେ ଶାସନ

32ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ରମଲୟଙ୍କର ପୁତ୍ର ପେକହଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ଦ୍ଵିତୀୟ ବର୍ଷରେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଉଷୟଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୋଥମ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । 33ଯୋଥମ ପଞ୍ଚଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ରାଜା ହେଲେ ଓ ଷୋହଳ ବର୍ଷ ଯିରୁଶାଲମରେ ରାଜ୍ୟ ଶାସନ କଲେ । ତାଙ୍କର ମାତାଙ୍କ ନାମ ଯିରୁଶା ଓ ସେ ସାଦୋକର କନ୍ୟା ଥିଲେ । 34ଯୋଥମ ଠିକ୍ ତାଙ୍କର ପିତା ଉଷୟଙ୍କ ଭୂଲ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କଲେ । 35ମାତ୍ର ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ବିନଷ୍ଟ କଲେ ନାହିଁ । ସେ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ସେହି ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀରେ

ବଳୀଦାନ କଲେ ଓ ଧୂପ ଜଳାଇଲେ । ଯୋଥମ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଉପର ଦ୍ଵାର ନିର୍ମାଣ କଲେ । 36ଯୋଥମଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ମହାନ କ୍ରିୟା ଯିହୁଦା ରାଜବଂଶର ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି ।

37ସେ ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅରାମର ରାଜା ରତ୍ଵୀନକୁ ଓ ରମଲୟର ପୁତ୍ର ପେକହଙ୍କୁ ଯିହୁଦା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପଠାଇଲେ ।

38ଅନନ୍ତର ଯୋଥମଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା ଓ ସେ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ସହତ ଦାଉଦ ନଗରରେ କବର ନେଲେ । ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଆହସ ତାଙ୍କ ପଦରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

ଆହସ ଯିହୁଦାର ରାଜା ହୁଅନ୍ତୁ

16 ଇଗ୍ରାୟେଲରେ ରମଲୟଙ୍କର ପୁତ୍ର ପେକହଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ସପ୍ତଦଶ ବର୍ଷରେ ଯୋଥମଙ୍କ ପୁତ୍ର ଆହସ ଯିହୁଦାରେ

ରାଜା ହେଲେ । 2ଆହସଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ସେ ରାଜା ହେଲେ ଓ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଷୋହଳ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ସେ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଦାଉଦଙ୍କ ପରି ନଥିଲେ । ସେ କୁକର୍ମ କାର୍ଯ୍ୟମାନ କଲେ, ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉଚିତ୍ ଥିଲା । 3ମାତ୍ର ସେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜାମାନଙ୍କ ପରି ବସବାସ କଲେ । ଜୟନ୍ତ୍ୟ ପାପ ପ୍ରଥା ଅନୁସାରେ ସେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରକୁ ଅଗ୍ନିରେ ବଳିଦାନ କଲେ । ଯେ ଜାତିମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅନୁକରଣ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୂମିରୁ ଯୋର କରି ତଡ଼ି ଦେଲେ, ଯେତେବେଳେ ଇଗ୍ରାୟେଲମାନେ ଆସିଲେ ।

4ପୁଣି ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀରେ, ପବିତ୍ର ଉପରେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହରିତବର୍ଣ୍ଣ ବୃକ୍ଷତଳେ ବଳିଦାନ କଲେ ଓ ଧୂପ ଜଳାଇଲେ ।

5ସେତେବେଳେ ଅରାମର ରାଜା ରତ୍ଵୀନ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ରମଲୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ପେକହ ଯିରୁଶାଲମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଲେ । ସେମାନେ ଆହସଙ୍କୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଘେରଗଲେ, ମାତ୍ର ତାଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । 6ସେ ସମୟରେ ଅରାମର ରାଜା ରତ୍ଵୀନ ଏଲତ୍ ନଗରକୁ ପୁନର୍ବାର ଅରାମର ଅଧିନ କରାଇ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଏଲତରୁ ତଡ଼ିଦେଲେ । ସେଠାରେ ଅରାମୀମାନେ ଆସି ଅଦ୍ୟାବଧି ବାସ କରୁଛନ୍ତି ।

7ଅଶୂରର ରାଜା ଆହସ୍ ତିଗ୍ଲତ-ପିଲେଷର ନିକଟକୁ ଦୂତ ପଠାଇ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ଭୂଲ୍ୟ । ଦୟାକରି ଏଠାକୁ ଆସ ଓ ମୋତେ ଅରାମର ରାଜାର ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲ ରାଜାର ଆକ୍ରମଣରୁ ରକ୍ଷା କର ।” 8ଆଉ ମଧ୍ୟ ଆହସ୍ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଓ ରାଜଗୃହର ଭଣ୍ଡାରରେ ଥିବା ସ୍ତ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ଓ ରୋପ୍ୟ ନେଲେ ଓ ଅଶୂରର ରାଜା ନିକଟକୁ ଉପହାର ସ୍ଵରୂପ ପଠାଇଲେ । 9ଏଥିରେ ଅଶୂର ରାଜା ଆହସଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ରାଜିହେଲେ ଓ ସେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ । ଦମ୍ଭେଗକ ଅଧିକାର କଲେ ଓ ସେଠିକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି କୀର ନଗରକୁ ନେଇଗଲେ । ଆଉ ସେ ରତ୍ଵୀନକୁ ବଧ କଲେ ।

10ରାଜା ଆହସ୍ ଅଶୂର ରାଜା ତିଗ୍ଲତ-ପିଲେଷରଙ୍କୁ ଡେଇଁବାକୁ ଦମ୍ଭେଗକ ଗଲେ ଓ ଦମ୍ଭେଗକରେ ଥିବା ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଦେଖିଲେ । ତା’ପରେ ଆହସ୍‌ର ରାଜା ସେହି ଯଜ୍ଞବେଦିରେ

ପ୍ରାସାଦ ହବୁ ବହିରେ ଅଛି । ପ୍ରାସାଦରେ ପେକାୟା ସହତ ଆରଗକ ଏବଂ ଆଗୟକୁ ହତ୍ୟା କଲେ ।

ସକଳ ଶିଳ୍ପକଳା ଅନୁସାରେ ସେହିପ୍ରକାର ଆକୃତି ଉତ୍ପାଦନ ଯାଦକ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ । 11ତା'ପରେ ଯାଦକ ଉତ୍ପାଦନ ଗଦା ଆହାସ ଦମ୍ଭେଶକରୁ ପଠାଇଥିବା ଯଜ୍ଞବେଦିର ନିର୍ମାଣସାଧାରଣ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ । ଆହାସ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଯାଦକ ସମସ୍ତ କର୍ମ କଲ ।

12ଗଦା ଆହାସ ଯେତେବେଳେ ଦମ୍ଭେଶକରୁ ଆସିଲେ । ସେ ଯଜ୍ଞବେଦି ଦେଖିଲେ ଓ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତା' ଉପରେ ବଳଦାନ କଲେ । 13ପୁଣି ସେ ସେହି ଯଜ୍ଞବେଦି ଉପରେ ଆପଣା ହୋମବଳି ଉତ୍ସ୍ୟା ନୈବେଦ୍ୟ ଦଗ୍ଧକରି, ଆପଣା ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଢାଳି ଓ ସେ ଆପଣା ମଜ୍ଜାକାଥକି ବଳିର ରକ୍ତ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଛୁଆଁଲେ ।

14ଆଉ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥିତ ପିତଳ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଆଣିଲେ ଯେଉଁଠାକୁ ଆହାସ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ଥିଲା ଓ ଏହା ତାଙ୍କର ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ରଖିଲେ । 15ଗଦା ଆହାସ ଉତ୍ପାଦନ ଯାଦକଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, “ପ୍ରଭୃତ କାଳୀନ ହୋମବଳି, ସାୟଂକାଳୀନ ଉତ୍ସ୍ୟା ନୈବେଦ୍ୟ, ଗଦାଙ୍କର ହୋମବଳି ଓ ତାଙ୍କର ଉତ୍ସ୍ୟା ନୈବେଦ୍ୟ, ଲୋକଙ୍କ ହୋମବଳି, ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ସ୍ୟା ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ବଡ଼ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଭୁଲେ ଦଗ୍ଧ କରିବା ଉଚିତ୍ ଓ ତହିଁ ଉପରେ ହୋମବଳିର ସବୁ ରକ୍ତ ଓ ଅନ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ବୃହତ୍ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଛୁଆଁ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପରୁରବାକୁ ପିତଳ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ବ୍ୟବହାର କରିବି * ।” 16ଯାଦକ ଉତ୍ପାଦନ ଗଦା ଆହାସଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ।

17ପୁଣି ଆହାସ ଗଦା ବୈଠକଗୁଡ଼ିକ କାଟି ପ୍ରକ୍ଷାଳନ ପାତ୍ର ଓ କବାଟ ଫଳକ ଅଲଗା କଲେ । ଆଉ ବଡ଼ ଟ୍ୟାଙ୍କ ତଳେ ଯେଉଁ ପିତଳ ନିର୍ମିତ ଷଷ୍ଠ ଥିଲା, ସେସବୁର ଉପରୁ ତାକୁ ନେଇ ଏକ ପ୍ରସ୍ତର ଚଟାଣ ଉପରେ ରଖିଲେ । 18ଆଉ ବିଗ୍ରାହ ସଦ୍ୱା ନିମନ୍ତେ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଆବୃତ୍ତ ପଥ ଓ ଗଦାଙ୍କର ପ୍ରବେଶାର୍ଥେ ବହୁଦ୍ୱାର କରିଥିଲେ ତାହା ସେ ଅଗୁରର ଗଦାଙ୍କ ଲାଗି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରୁ ନେଇଗଲେ ।

19ଏହିପରି ଆହାସଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ କ୍ରିୟାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଯିହୁଦା ଗଦାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଛି । 20ଆହାସଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା ଓ ସେ ନିଜ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ ଦାଉଦ ନଗରରେ କବର ନେଲେ । ତାଙ୍କ ପଦରେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ହିଦକିୟା ଗାସନ କଲେ ।

ଇଗ୍ରାୟେଲରେ ହୋଗେୟଙ୍କ ଗାସନ ଆରମ୍ଭ

17 ଯିହୁଦାରେ ଆହାସଙ୍କ ଗଦାଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାଦଶ ବର୍ଷରେ ଏଲୀଙ୍କର ପୁତ୍ର ହୋଗେୟ ଗମରୟାରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ଗଦ୍ୟ ଗାସନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ଓ ସେ ନଅବର୍ଷ ଗଦାଦ୍ୱାରା କଲେ । 2ହୋଗେୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ

କିନ୍ତୁ ... କରିବି କିମ୍ପା “କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସମୟ ସମୟରେ ପିତଳର ବେଦୀକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବି ।” ସମ୍ଭବତଃ ସେ ଏହାକୁ ତାଙ୍କର ସୈଦ୍ଧାନ୍ତ ଦୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ରୁଚିଲେ ।

କୁକର୍ମ କଲେ । ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଗାସନ କରୁଥିବା ଇଗ୍ରାୟେଲ ଗଦାମାନଙ୍କ ପରି ସେ ଖରାପ ନଥିଲେ ।

3ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଗୁରର ଗଦା ଗଲ୍ମନେଷର ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଲେ । ସେ ତାଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ନିଜର ଅଧିନସ୍ଥ କଲେ । ତେଣୁ ହୋଗେୟ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖ କରିବାକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଦାନ ଦେଲେ ।

4ପରେ ହୋଗେୟ ମିଗରର ଗଦା ସୋଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୃତ ପଠାଇ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ପରୁଗଲେ । ଅଗୁରର ଗଦା ହୋଗେୟଙ୍କର ଏ ଚକ୍ରାନ୍ତ ବିଷୟରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ । ହୋଗେୟ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି ବର୍ଷ ବାର୍ଷିକ ଭେଟି ପଠାଇଲେ ନାହିଁ । ଏଣୁ ଅଗୁରର ଗଦା ହୋଗେୟଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି କାଗରୀଗରେ ରଖିଲେ ।

5ଅଗୁରର ଗଦା ଇଗ୍ରାୟେଲ ବିହୁସ୍ତାନଗୁଡ଼ିକୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଓ ଗମରୟାକୁ ଆସି ତା' ବିରୁଦ୍ଧରେ ତିନି ବର୍ଷ ଧରି ଯୁଦ୍ଧ କଲେ । 6ହୋଗେୟ ଗଦାଦ୍ୱାରା ନବମ ବର୍ଷରେ ଅଗୁରର ଗଦା ଗମରୟା ଅଧିକାର କଲେ । ସେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ଅଗୁରକୁ ନେଇଗଲା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ଗୋଗୋନ ନଗର ହାବୋର ନଦୀର ହଲହରେ ଓ ମାଦାୟମାନଙ୍କ ନାନା ଦେଶରେ ରଖିଲେ ।

7ଏସବୁ ଘଟଣା କାରଣ ହେଲା ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପକର୍ମ କରିଥିଲେ । ଯେଉଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଗରରୁ ଅଣାଇ ଥିଲେ ଓ ମିଗରର ଗଦା ଫାରୋଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପୂଜା ନ କରି ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପୂଜା କଲେ । 8ଜାତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସେମାନେ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଦେଶରୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ, ଯେତେବେଳେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନେ ଆସିଲେ । 9ଆଉମଧ୍ୟ ଇଗ୍ରାୟେଲୀମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୁପ୍ତ ପାପରେ ଲିପ୍ତ ହେଲେ ।

ପୁଣି ଦୁର୍ଗଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପ୍ରାଚୀରବେଷ୍ଟିତ ନଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳମାନ ସେମାନେ ନିର୍ମାଣ କଲେ । 10ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଚ୍ଚପର୍ବତ ଉପରେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହରିତ୍‌ବର୍ଣ୍ଣ ବୃକ୍ଷ ମୂଳରେ ସ୍ଥରଶୀର୍ଷକ ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ଆଗେର ମୂର୍ତ୍ତିମାନ ସ୍ଥାପନ କଲେ । 11ପୁଣି ସେଠାରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳମାନଙ୍କରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିତାଡ଼ିତ ହୋଇଥିବା ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ପରି ସେମାନେ ଧୂପ ଜଳାଇଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରକ୍ତ ପାଇଁ ଦୁଷ୍ପର୍ମ କଲେ । 12“ପୁଣି ଭୁଲେମାନେ ଏହି କର୍ମ କରିବ ନାହିଁ, ଏହିରୂପେ ଯେଉଁ ଦେବତାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ, ସେହି ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ପୂଜା କଲେ ।”

13ତଥାପି ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଦ୍‌ବିଷୟତବକ୍ତା ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୃଷ୍ଟିକାରୀଙ୍କୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଓ ଯିହୁଦାର ପ୍ରତି ରେତାବନୀ ଦେଇ କହିଲେ, “ଭୁଲେମାନେ ଭୁଲମାନଙ୍କର କୁକାର୍ଯ୍ୟରୁ ବିରତ ହୁଅ, ଆଉ ମୁଁ ଭୁଲମାନଙ୍କ ପିତୃଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଆଦେଶ କଲି ଓ ଯାହାସବୁ ମୋର ସେବକ ଉଦ୍‌ବିଷୟତବକ୍ତାଗଣଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଭୁଲମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଅଛୁ, ତଦନୁସାରେ ମୋର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ବିଧି ସବୁ ପାଳନ କର ।”

14ମାତ୍ର ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୁର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପରି ଅବାଧ ହେଲେ । ସେମାନଙ୍କର ପୁର୍ବପୁରୁଷଗଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଏହା ବ୍ୟତୀତ କଲେ ନାହିଁ । 15ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣଙ୍କ ସହତ କୃତ ତାଙ୍କର ନିୟମ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ଦତ୍ତ ତାହାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ । ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ରେତାବନୀ ଶୁଣିବାକୁ ଅମାନ୍ୟ କଲେ । ସେମାନେ ମୂଲ୍ୟହୀନ ମୂର୍ଖିଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସରଣ କଲେ ପୁନା କଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜେ ମୂଲ୍ୟହୀନ ହୋଇଗଲେ । ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଦାତି ପରି ବାସ କଲେ, ଯଦିଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, “ସେମାନେ ଯାହା କରନ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନେ ତାହା କର ନାହିଁ ।” ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବାରିବାକୁ ମନା କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ତାହା କଲେ ।

16ପୁଣି ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ତ୍ୟାଗ କଲେ । ସେମାନେ ସ୍ତବ୍ଧର ଦୁଇ ଗୋବସ୍ତ୍ର ଓ ଆଗେଶ୍ୱ ମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କଲେ । ସେମାନେ ଆକାଶର ତାରୁଣ୍ୟକୁ ପୂଜା କଲେ ଓ ବାଲ୍ମର ସେବା କଲେ । 17ଆଉ ସେମାନେ ନିଜର ପୁତ୍ର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରେ ବଳିଦାନ କଲେ । ସେମାନେ ଉବିଷ୍ୟତବାଣୀ କରିବା ପାଇଁ ଯାଦୁବ୍ୟାଧି, ତାହାଣି ବ୍ୟାଧି ଓ ଦ୍ୟୋତିଷବ୍ୟାଧିଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କ୍ରୋଧାନୁଭୂତ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କରିବାକୁ ସେମାନେ ନିଜକୁ ବକ୍ତୃ କଲେ । 18ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧ ହେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟି ଦୂରେଇ ଦେଲେ । କେବଳ ଯିହୁଦୀର ଗୋଷ୍ଠୀ ଛଡା ଆଉ କେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲେ ନାହିଁ ।

ଯିହୁଦୀର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଅପରାଧ

19ଏବଂ ଏପରିକି ଯିହୁଦୀର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ମାନିଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରଥାକୁ ଅନୁସରଣ କଲେ ।

20ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସମସ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଳେଶ ଦେଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶକାରୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ । ଶେଷରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟି ପଥରୁ ଦୂରେଇ ଦେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପରତ୍ୟାଗ କଲେ । 21ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ଦାଉଦ ବଂଶରୁ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ଛନ୍ଦ କଲେ । ଆଉ ସେମାନେ ନବାଟର ପୁତ୍ର ଯାରବୟାମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ରାଜା କଲେ । ଯାରବୟାମ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅନୁଗାମୀ ହେବାରୁ ନିବୃତ୍ତ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ମହାପାପ କରାଇଲେ । 22ତେଣୁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଯାରବୟାମଙ୍କ କୃତ ସମସ୍ତ ପାପ କଲେ । ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସେହି ପାପଗୁଡ଼ିକ କରିବାରୁ ବିମୁଖ ହେଲେ ନାହିଁ । 23ଶେଷରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଉବିଷ୍ୟତବକ୍ତା ସେବକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେପରି କହିଥିଲେ ତଦନୁସାରେ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ସେ ନିଜ କୃପାଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୂରେଇ ଦେଲେ । ତେଣୁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲରୁ ନିର୍ବାସିତ ହୋଇ ଅଗୁରରେ ରହିଲେ । ସେମାନେ ଆଦିଯାଏ ସେଠାରେ ରହି ଆସୁଛନ୍ତି ।

ଗମରୟା ଲୋକମାନଙ୍କର ଆରମ୍ଭ

24ଅନନ୍ତର ଅଗୁରର ରାଜା ବାବଲ୍, କୁଆ, ଅଦା, ହମାଡ଼ ଓ ସଫବୟିମଠାରୁ ଲୋକ ଆଣି ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ବଦଳରେ ଗମରୟାର ବିଭିନ୍ନ ନଗରରେ ସ୍ଥାପନ କଲେ । ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ଗମରୟା ଅଧିକାର କରି ସେଠାରେ ନାନା ନଗରରେ ବାସ କଲେ । 25ଏହି ଲୋକମାନେ ଗମରୟାରେ ଯେତେବେଳେ ବାସ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉତ୍ସୁ କଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ସିଂହ ପଠାଇଲେ । ସିଂହମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ବଧ କଲେ । 26ଏଣୁ କେତେକ ଲୋକ ଅଗୁରର ରାଜାକୁ କହିଲେ, “ଆପଣ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବାସିତ କଲେ ଓ ଗମରୟାରେ ରଖିଲେ, ସେହି ଦେଶର ଦେବତାମାନଙ୍କର ନିୟମ ଜାଣନ୍ତୁ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ପଠାଉଛନ୍ତି । କାରଣ ସେହି ଲୋକମାନେ ସେହି ଦେଶ ଦେବତାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।”

27ତେଣୁ ଅଗୁର ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାଦେଇ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଠାରୁ ଯେଉଁ ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ବାଛିଅଛ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେଠାକୁ ନେଇଯାଅ, ସେମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ବାସ କରନ୍ତୁ ଓ ସେ ସ୍ୱଦେଶୀୟ ଦେବତାର ବଧୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଉ ।”

28ତେଣୁ ଅଗୁରର ଲୋକମାନେ ଗମରୟାରୁ ଆଣିଥିବା ଯାଦକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ବୈଥେଲକୁ ନେଇଗଲେ । ସେ ଯାଦକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କିପରି ଉତ୍ସୁକରିବା ଉଚିତ୍, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ।

29ମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଆପଣା ଆପଣା ଦେବତା ନିର୍ମାଣ କଲେ । ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ପୂଜା କଲେ । ଯେଉଁ ସବୁ ମନ୍ଦିର ଗମରୟା ଲୋକମାନେ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ନଗରଗୁଡ଼ିକରେ ସ୍ଥାପନ କଲେ । ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ବାସସ୍ଥଳୀ କଲେ । 30ପୁଣି ବାବଲୀୟ ଲୋକମାନେ ସୁକ୍କୋତ୍-ବନୋତ୍ ମିଥ୍ୟା ଦେବତା ତିଆରି କଲେ । ହମାଡ଼ୀୟ ଲୋକମାନେ ଅଗାମା ମିଥ୍ୟା ଦେବତା ତିଆରି କଲେ ଓ କୁଆୟ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ନେର୍ଗଲ ମିଥ୍ୟା ଦେବତା ମାନ ତିଆରି କଲେ । 31ଅଦାୟ ଲୋକମାନେ ନିଉସ୍ ଓ ତିର୍ତ୍ତ୍ କ ମିଥ୍ୟା ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ତିଆରି କଲେ ଓ ସଫବୟିୟ ଲୋକମାନେ ସଫବୟିମର ଅଦ୍ରମ୍ମେଲକ୍ ଓ ଅନଦ୍ରମ୍ମେଲକ୍ ଦେବତାମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦଗ୍ନ କଲେ ।

32ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉପାସନା କଲେ । ସେମାନେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀରେ ଯାଦକଗଣଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାଛିଲେ । ଏହି ଯାଦକମାନେ ସେହି ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀରେ ମନ୍ଦିରସବୁରେ ପଶୁଗୁଡ଼ିକ ବଳିଦାନ କଲେ ।

33ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉତ୍ସୁ ଓ ସମ୍ମାନ କଲେ । ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଦେଶର ଦେବତାମାନଙ୍କର ସେବା କଲେ ।

34ସେମାନେ ଆଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ପୁର୍ବବଧୁ ଅନୁସାରେ ଚଳୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉତ୍ସୁ କରୁ ନାହାନ୍ତି ।

ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କର ବଧ ଓ ଆଜ୍ଞା ସେମାନେ ପାଳନ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାକୁବର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ନାମ ଦେଇଥିଲେ । ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରୁ ନାହାନ୍ତି । **35**ଇଗ୍ରାୟେଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହତ ସଦାପ୍ରଭୁ ରୁକ୍ମ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ପୂଜା କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ସେବା କରିବ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଉତ୍ସ କରବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ବଳିଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ନାହିଁ । **36**ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବଳ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଉତ୍ସ କରବ, ଯିଏ ମହାପବନୁମ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରିବ ଓ ତାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ବଳିଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । **37**ପୁଣି ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବଧ, ଗାସନବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଶିକ୍ଷାସମୂହ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ସଦାକାଳ ପାଳନ କରିବାକୁ ମନୋଯୋଗ କରିବ । ଆଉ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ଉତ୍ସ କରବ ନାହିଁ । **38**ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ଯେଉଁ ରୁକ୍ମ କରିଥିଲି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଶୋରବା ଉଚିତ୍ ନୁହଁ । ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ସ କିମ୍ବା ସମ୍ମାନ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହଁ । **39**ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବଳ ଉତ୍ସ ଓ ସମ୍ମାନ କରିବ ଓ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଠାରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ।”

40ମାତ୍ର ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ତାହା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ପୂର୍ବ ରୀତି ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଚାଲିଲେ । **41**ଏହାପରେ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠିର ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉତ୍ସ ଓ ସମ୍ମାନ କଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଉଣ୍ଡ ଦେବତାମାନଙ୍କର ସେବା କଲେ । ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ର ଓ ପୌତ୍ରଗଣ ମଧ୍ୟ ନିଜ ନିଜ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ଯାହା କରିଥିଲେ, ସେହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଆଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିସବୁ କରୁଛନ୍ତି ।

ଯିହ୍ଵାରେ ହିନକୟଙ୍କ ଗାସନ ଆରମ୍ଭ

18 ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଏଲୀଙ୍କ ପୁତ୍ର, ହୋଶେୟଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ଅହସ୍ୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ହିନକୟ ଯିହ୍ଵାରେ ରାଜ୍ୟ ଗାସନ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । **2**ହିନକୟ ପରଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଗାସନ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଓ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଅଣ୍ଟିଗିରଣ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ଵ କଲେ । ତାଙ୍କର ମାତାଙ୍କର ନାମ ଅବା ଓ ସେ ଦିଶରୟଙ୍କର କନ୍ୟା ଥିଲେ ।

3ହିନକୟ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଦାଉଦଙ୍କ ସମସ୍ତ କ୍ରିୟାନୁସାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କଲେ ।

4ସେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୟ ସ କରିଦେଲେ । ସମସ୍ତ ସ୍ତୁତି ସ୍ତବ୍ଧ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ । ଆଗେର ମୁର୍ତ୍ତୀ ଗୁଡ଼ିକୁ କାଟି ପକାଇଲେ । ପୁଣି ମୋଗା ନିର୍ମିତ ପିତ୍ତଳ ସର୍ପ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ । କାରଣ ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣ ସେହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧ୍ୟ ଦଳାଉଥିଲେ । ଏହାର ନାମ “ନହ୍ଵସୁନ” ରଖିଲେ ।

5ହିନକୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଥିଲେ । ଯିହ୍ଵାର କୌଣସି ରାଜା ତାଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ହିନକୟଙ୍କ ପରି ନ ଥିଲେ । **6**ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆସକ୍ତ ଥିଲେ । ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନୁଗମନରୁ ବିମୁଖ ହୋଇ ନଥିଲେ । ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ । ସେ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ସେ ପାଳନ କଲେ । **7**ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ ସେ ଯେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ସବୁରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ।

ଆଉ ସେ ଅଗୁର ରାଜାର ବିଦ୍ରୋହୀ ହୋଇ ତାହାର ସେବା କଲେ ନାହିଁ । **8**ସେ ଘସା ଓ ତହିଁର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଗ ଅବଧି ପ୍ରାଚୀରବେଷ୍ଟିତ ବଡ଼ ଓ ଛୋଟ ନଗରଗୁଡ଼ିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଲେଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ ।

ଅଗୁରୀୟମାନଙ୍କ ଗମରୟ ଅଧିକାର

9ଅନନ୍ତର ଯିହ୍ଵାର ରାଜା ହିନକୟଙ୍କର ରାଜତ୍ଵର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷରେ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଏଲୀଙ୍କର ପୁତ୍ର ହୋଶେୟଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ସପ୍ତମ ବର୍ଷରେ ଅଗୁରର ରାଜା ଗଲମନେଷର ଗମରୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ଅବରୋଧ କଲେ । **10**ତୃତୀୟ ବର୍ଷ ଶେଷରେ ସେମାନେ ତାକୁ ଅଧିକାର କଲେ । ହିନକୟଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ଷଷ୍ଠ ବର୍ଷରେ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ହୋଶେୟଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ନବମ ବର୍ଷରେ ଏହା ଅଧିକୃତ ହେଲା ।

11ଏହାପରେ ଅଗୁରର ରାଜା ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ ରୂପେ ଅଗୁରକୁ ନେଇ ହଲହରେ, ହାବୋରରେ, ଗୋଗନ ନଦୀ କୂଳରେ ଓ ମାଦୀୟମାନଙ୍କ ବିଜିନ୍ ନଗରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରଖିଲେ । **12**ଏସବୁ ଘଟିବାର କାରଣ ହେଲା ସେମାନେ ଆପଣା ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ମାନିଲେ ନାହିଁ । ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ରୁକ୍ମକୁ ସେମାନେ ଭାଙ୍ଗିଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବକ ମୋଗାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ମାନିଲେ ନାହିଁ । ଆଉ ତାହା ଶୁଣିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେଲେ ନାହିଁ କି ତାହା ପାଳନ କଲେ ନାହିଁ ।

ଅଗୁର ଯିହ୍ଵା ଅଧିକାର କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ

13ଅନନ୍ତର ହିନକୟଙ୍କର ରାଜତ୍ଵର ଚତୁଃଦଶ ବର୍ଷରେ ଅଗୁରର ରାଜା ସନ୍ହେରୀଦ୍ ଯିହ୍ଵାର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀର ବେଷ୍ଟିତ ନଗର ଅବରୋଧ କରି ତାକୁ ଅଧିକାର କଲେ । **14**ଏହାପରେ ଯିହ୍ଵାର ରାଜା ହିନକୟ ଲୁଣୀଶକୁ ଅଗୁରର ରାଜା ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ମୁଁ ପାପ କରିଅଛି, ଦୟାକରି ମୋ ଦେଶ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ବନ୍ଦ କର । ଆପଣ ମୋ ଠାରୁ ଯାହା ଚାହୁଁବେ ମୁଁ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।”

ତତ୍ପୂର୍ବ ଅଗୁରର ରାଜା ଯିହ୍ଵାର ରାଜା ହିନକୟଙ୍କ ଉପରେ **300** ଡାଲନ୍ତ ରୂପା ଓ **30** ଡାଲନ୍ତ ସୁନା ଦେବାକୁ ସ୍ଥିର କଲେ । **15**ତେଣୁ ହିନକୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଓ ରାଜଗୃହର ଉତ୍ତରମାନରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ରୂପା ତାଙ୍କୁ ଦେଇଦେଲେ । **16**ସେ ସମୟରେ ହିନକୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଦ୍ଵାର

ଦେଶରେ ଓ ସ୍ୱୟମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମଣ୍ଡଳ କରୁଥିଲେ ସେ ସବୁ କାଟି ଅଗୁରର ଗଦାକୁ ଅର୍ପଣ କଲେ ।

ଅଗୁରର ଗଦା ଯିରୁଶାଲମକୁ ଲୋକ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି

17 ଅନନ୍ତର ଅଗୁରର ଗଦା ତାଙ୍କ ତିନିଦଶ ମୁଖ୍ୟ ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ ତଉର୍ନି, ରବସାରୀସ୍, ଓ ରବଗାକଙ୍କୁ ମହାସୈନ୍ୟ ସହତ ଯିରୁଶାଲମରେ ହଜକୟ୍ ଗଦା ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ । ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ଲର୍ଖୀସରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲେ । ସେମାନେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ରଜକର କ୍ଷେତ୍ର ପଥସ୍ଥିତ ଉପର ପୁଷ୍ପଗଣୀର ନାଳ ନିକଟରେ ଠିଆ ହେଲେ । 18 ପୁଣି ସେମାନେ ଗଦା ହଲକୟ୍ଙ୍କୁ ଡାକନ୍ତେ ହଲକୟ୍ ର ପୁତ୍ର ଇଲୟାକୀମ୍ ନାମକ ଗଦଗୃହାଧ୍ୟକ୍ଷ, ଶିବନ୍ ଲେଖକ ଓ ଆସଫର ପୁତ୍ର ଯୋୟାହ ନାମକ ଇତିହାସ ଲେଖକ ସେମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ବାହାରିଲେ ।

19 ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ରବଗାକ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ହଜକୟ୍ଙ୍କୁ କୁହ, ମହାଗଦା ଅଗୁରର ଗଦା ଏହ କଥା କୁହନ୍ତି,

ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ, ତାହା କି ପ୍ରକାର ବିଶ୍ୱାସ? 20 ତୁମ୍ଭର ଏକଥା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ । କାରଣ ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଯୁଦ୍ଧରେ ଜୟଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ମୋର ବହୁତ ମନୁଣା ଓ ବଳ ଅଛି ।” କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ କାହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କର, ଯେହେତୁ ମୋ ବିପକ୍ଷରେ ବିପ୍ରେତ କରୁଛ? 21 ଏଠାକୁ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ଉଜ୍ଜା ହୋଇଥିବା ଆଶାବାଞ୍ଚି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଅଛ । ଏହ ଆଶାବାଞ୍ଚି ମିଶରର ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ତା’ ଉପରେ ଆଉଦେ ଏହା ଭାଙ୍ଗି ଯିବ ଏବଂ ହାତରେ ପଶି ଫୋଡ଼ି ହୋଇଯିବ ଓ ଏହାକୁ ଘାଆ କରିଦେବ । ଯେଉଁମାନେ ମିଶରର ଗଦା ଫାରେ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହ ଭାଗ୍ୟର ଅଂଶିଦାର ହେବେ । 22 ତୁମ୍ଭେମାନେ କହିପାର, “ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର ରଖୁଅଛୁ ।” କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଜାଣେ ହଜକୟ୍ ଯେଉଁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ଓ ଯଜ୍ଞବେଦୀରେ ଲୋକମାନେ ପୂଜା କରୁଥିଲେ ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂରେଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଆଉ ଯିହୁଦାକୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ କହିଛନ୍ତି “ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବଳ ଯିରୁଶାଲମର ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିକଟରେ ପୂଜା କରିବ ।”

23 ଏବେ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ମୋ ମହାଗୟ୍, ଅଗୁରର ଗଦାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ରୁକ୍ତି କର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ 2,000 ଅଗ୍ଣ ଦେବ । ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ପାରୁଛ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରହିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ଆତ୍ମ ଲୋକ ଆଣ । 24 ତୁମ୍ଭେ ମୋର ମହାଗୟ୍ଙ୍କୁ ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରିକି ସବୁଠାରୁ ଦୁର୍ବଳ, କ୍ଷୁଦ୍ରତମ ସୈନ୍ୟକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ରଥ ଓ ଅଗ୍ନାରୋହୀ ନିମନ୍ତେ ମିଶର ଦେଶ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଛ । 25 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିନା ମୁଁ ଏ ଦେଶ ଧ୍ୟ

କରିବାକୁ ଆସି ନାହିଁ । ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହି ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଅ ଓ ତାକୁ ଧ୍ୟ କରି!”

26 ତା’ପରେ ହଲକୟ୍ ର ପୁତ୍ର ଇଲୟାକୀମ୍, ଶିବନ୍ ଓ ଯୋୟାହ ରବଗାକକୁ କହିଲେ, “ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ଆପଣ ଅଗ୍ନୀୟ ଭାଷାରେ ଦାସମାନଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହା ବୁଝୁଅଛୁ । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଯିହୁଦୀୟ ଭାଷାରେ କୁହନ୍ତୁ ନାହିଁ କାରଣ ପ୍ରାଚୀର ଉପରସ୍ଥ ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ପାରିବେ ।” 27 କିନ୍ତୁ ଆଦେଶକାରୀ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋର ମହାଗୟ୍ କେବଳ ତୁମ୍ଭର ମହାଗୟ୍ଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ଏସବୁ କଥା କହିବା ପାଇଁ ପଠାଇ ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ବସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ କହିବି । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଦେବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ସେମାନଙ୍କର ବିଷ୍ଣୁ ଖାଇବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ମୂତ୍ର ପିଇବେ ।”

28 ତା’ପରେ ଆଦେଶକାରୀ ଯିହୁଦୀୟ ଭାଷାରେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମହାଗଦ ଅଗୁରର ଗଦାଙ୍କ କଥାଶୁଣ । 29 ଗଦା ଏହି କଥା କହିନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଧୋକା ଦେବାକୁ ହଜକୟ୍ଙ୍କୁ ପ୍ରଗୟ୍ ଦିଅ ନାହିଁ । କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୋ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ପାରିବ ନାହିଁ ।’ 30 ହଜକୟ୍ ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ନିଜନ୍ତାଉ, ହଜକୟ୍ କହେ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବେ । ଅଗୁରର ଗଦା ଏହି ନଗରକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ପାରିବ ନାହିଁ ।’ 31 ହଜକୟ୍ କଥା ଶୁଣ ନାହିଁ ।

“ଅଗୁରର ଗଦା ଏହିକଥା କହିନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ ସହତ ଗାନ୍ଧି କର ଓ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସ । ତାହାହେଲେ କେବଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ତା’ର ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତାରୁ ଓ ଶୁମ୍ଭିରି ବୃକ୍ଷରୁ ଫଳ ଭୋଜନ କରି ପାରିବ ଓ ତା’ର ନିଜ କୁଅରୁ ଜଳପାନ କରିପାରିବ । 32 ଶେଷରେ ମୁଁ ଆସି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସୁଦେଶ ଭୂଲ୍ୟ ଏକ ଦେଶକୁ ନେଇଯିବି ଯେଉଁଠାରେ ଶସ୍ୟ, ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ, ରୋଟୀ, ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର, ଦିତତୈଳ ଓ ମଧୁ ବିପୁଳ ପରିମାଣରେ ଅଛି, ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଞ୍ଚିବ ଓ ମରିବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଗଦା ହଜକୟ୍ କଥା ଶୁଣ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମନକୁ ବଦଳାଇବା ପାଇଁ ସେ ସବୁବେଳେ କହିବ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ।’ 33 ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଦେବତାଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଦେବତା କ’ଣ ଅଗୁରୀୟ ଗଦାଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଆପଣା ଦେଶ ଉଦ୍ଧାର କରିଅଛ? ନା! 34 ହମାତର ଓ ଅର୍ପଦର ଦେବତାମାନେ କାହାନ୍ତି? ସଫର୍ସିମର ହେନାର ଓ ଅଦ୍ଦାର ଦେବତାମାନେ କାହାନ୍ତି? ସେମାନେ କ’ଣ ମୋ ହସ୍ତରୁ ଗମଗୟ୍ଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଛନ୍ତି? ନା! 35 ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଦେବତାଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଆପଣା ଦେଶକୁ ମୋ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଛ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ’ଠାରୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ?”

36 ମାତ୍ର ଲୋକମାନେ ନୀରବ ରହିଲେ । ସେମାନେ ପଦେ ହେଲେ ରବଗାକକୁ ଉତ୍ତର କଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ହଜକୟ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ କରିଥିଲେ, “କୌଣସି କଥା ତାଙ୍କୁ କହିବ ନାହିଁ ।”

37 ହଲ୍ଲକୟର ପୁତ୍ର ଇଲୟାକୀମ ନାମକ ଗଦଗୁହାଧିକ୍ଷ, ଶିବନ୍ ଲେଖକ ଓ ଆସଫର ପୁତ୍ର ଯୋୟାହ ନାମ ଇତିହାସ ଲେଖକ ନିଜ ନିଜ ବସ୍ତୁସବୁ ଚିରି ହିକିକୟ ନିକଟକୁ ଆସି ଆଦେଶକାରୀ କଥାସବୁ ତାଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡାଇଲେ ।

ହିକିକୟଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପଦବକ୍ତା ଯିଶାଇୟଙ୍କ ସହତ ପରମର୍ଶ

19 ଗଦା ହିକିକୟ ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣିଲେ । ନିଜର ଦୁଃଖ ଓ ବ୍ୟସ୍ତତା ଦଣ୍ଡାଇବା ପାଇଁ ଆପଣା ବସ୍ତୁ ଚିରିଲେ ଓ ଅଖା ଘୋଡ଼ହୋଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଗଲେ ।

2 ପୁଣି ଗଦଗୁହାଧିକ୍ଷ ଇଲୟାକୀମକୁ, ଲେଖକ ଶିବନ୍କୁ ଓ ଯାଜକମାନଙ୍କର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗକୁ ଅଖା ଘୋଡ଼ାଇ ଆମୋସର ପୁତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପଦବକ୍ତା ଯିଶାଇୟ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ । 3 ସେମାନେ ଯିଶାଇୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହିକିକୟ କହନ୍ତି, ‘ଏହି କ୍ଲେଶ, ଅନୁଯୋଗ ଓ ଅପମାନର ଦିନ, ଏହା ଏପରି ଦିନ ଯେବେ ଶିଶୁଗଣ ପ୍ରସବ ଦ୍ୱାରରେ ଉପସ୍ଥିତ, ମାତ୍ର ପ୍ରସବ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଶକ୍ତି ନାହିଁ । 4 ଅଗୁରର ଗଦା ଦୀବନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ମନ୍ଦକଥା କରିବାକୁ ତାଙ୍କର ସେନାଧିକ୍ଷଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ହୋଇପାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଶୁଣିପାରନ୍ତି, ଯାହା ସେନାଧିକ୍ଷ କହିଲେ ଓ ଶତ୍ରୁକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ । ଏଣୁ ଦୟାକରି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ଯେଉଁମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୀବତ ଅଛନ୍ତି ।”

5 ହିକିକୟ ଉଚ୍ଚ ଅଧିକାରୀ ଯିଶାଇୟଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ । 6 ଯିଶାଇୟ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ମହାଗୟା ହିକିକୟଙ୍କୁ ଏହି ସମ୍ପାଦ ଦିଅ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଅଗୁରୀୟ ଗଦାର ଅଧିକାରୀମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରିବାର କଥା ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣି ଅଛ, ସେ କଥାରେ ଭୀତି ହୁଅନାହିଁ ।’ 7 ଏଠାକୁ ଦେଖ ମୁଁ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଆତ୍ମା ଦେବି ଓ ସେ ଏକ ଜନରବ ଶୁଣିବ ଏବଂ ତା’ର ଦେଶକୁ ଫେରିଯିବ, ଆଉ ମୁଁ ତାକୁ ତା’ର ନିଜ ଦେଶରେ ଖଟୁ ଦ୍ୱାର ବଧ କରିବି ।”

ଅଗୁରର ଗଦାର ପୁନର୍ବାର ହିକିକୟଙ୍କୁ ସତକର୍ତ୍ତାଣୀ

8 ଅନନ୍ତର ଅଗୁରୀୟ ଗଦା ଲାଖାଣକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିଛି ବୋଲି ରବଶାକ ଶୁଣି ଫେରିଗଲେ ଓ ଲିବନା ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାକୁ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବାର ଦେଖିଲେ ।

9 ପୁଣି ଅଗୁରୀୟ ଗଦା କୁଶଦେଶୀୟ ତିହକି ଗଦ ବିଷୟରେ ଏହି ଜନରବ ଶୁଣିଲେ, “ଦେଖ, ତିହକି ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଅଛ ।”

ତେଣୁ ଅଗୁରର ଗଦା ପୁନର୍ବାର ହିକିକୟ ନିକଟକୁ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ କହିଲେ ।

10 ତୁମ୍ଭମାନେ ଯିହୁଦାର ଗଦା ହିକିକୟଙ୍କୁ ଏହିକଥା କହିବ,

ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର ଯାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସକର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କଥାରେ ଭୁଲ୍ ବାଟରେ ନନିଅନ୍ତୁ, “ଯିରୁଶାଲମ ଅଗୁରୀୟ ଗଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାର ଅଧିକୃତ ହେବନାହିଁ ।”

11 ଏଠାକୁ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭମାନେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିଅଛ ଯେ, ଅଗୁରୀୟ ଗଦାମାନେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଦେଶକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ

ରୂପେ ଧ୍ୱଂସ କରିଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭମାନେ କ’ଣ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବ? ନା! 12 ଆଉ ମଧ୍ୟ ମୋର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ଗୋଗନ, ହାରୋଣ, ରେତ୍ସଫ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ ଓ ଭଲଃସର ନିବାସୀ ଏଦନ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଦେବତାଗଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ? 13 ଆଉ କାହାନ୍ତି ହମାତ୍, ଅର୍ପଦ, ସଫର୍ବୟମ, ହେନା ଓ ଅଦାର ଗଦାଗଣ? ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବିନାଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ହିକିକୟଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା

14 ହିକିକୟ ତାଙ୍କର ଦୂତମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇଥିବା ଚିଠିକୁ ପାଠକଲେ । ତା’ପରେ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଚିଠିକୁ ମେଲାଇ ଦେଲେ । 15 ହିକିକୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, “ହେ କରୁବଗଣ ଉପରେ ଉପବିଷ୍ଣୁ ସଦାପ୍ରଭୋ, ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ଏ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ପୃଥିବୀ ନିର୍ମାଣ କରି ଅଛ । 16 ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଆପଣା କର୍ଣ୍ଣ ଡେର ଓ ଶୁଣ, ହେ ସଦାପ୍ରଭୋ ଆପଣାର ଚକ୍ଷୁ ଫିଟାଅ ଓ ଦେଖ; ଦୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅପମାନ କରିବା ପାଇଁ ସନ୍ଦେହରାବି ଯାହା କହି ପଠାଇଅଛି, ତାହାର ସେହିକଥା ଶୁଣ । 17 ହେ ସଦାପ୍ରଭୋ, ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଅଗୁରର ଗଦାମାନେ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଅଛନ୍ତି । 18 ଅଗୁରର ଗଦାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନୀତିର ଦେବତାଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧିକୃତ କଲେ । ଅବଶ୍ୟ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତ ଦେବତାଗଣ ନଥିଲେ । ମନୁଷ୍ୟକୃତ କାଷ୍ଠ ଓ ପ୍ରସ୍ତରର ପ୍ରତିମା ମାତ୍ର, ତେଣୁ ସେହି ଗଦାମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବିନାଶ କଲେ । 19 ତେଣୁ ସେ ସଦାପ୍ରଭୋ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି । ଅଗୁରର ଗଦା ହସ୍ତରୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କର, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ, ଏହା ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମୁଦାୟ ଗଦ୍ୟ ଜାଣିବେ ।”

20 ଏହାପରେ ଆମୋସର ପୁତ୍ର ଯିଶାଇୟ ହିକିକୟଙ୍କ ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇଲେ । “ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭ ଅଗୁରର ଗଦା ସନ୍ଦେହରାବି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆତ୍ମ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲ, ତାହା ଆମ୍ଭେ ଶୁଣିଲୁ ।’

21 “ଏହା ହେଉଛି ସନ୍ଦେହରାବି ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାତୀ:

ସିୟୋନର ଅନୁଭା କନ୍ୟା ତୁମ୍ଭକୁ ତାଜଲ୍ୟ କରେ । ତୁମ୍ଭକୁ ପରିହାସ କରିଛି । ଯିରୁଶାଲମର କନ୍ୟା ତୁମ୍ଭ ଆଡ଼େ ତୁମ୍ଭକୁ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ ଅଛି ।

22 କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭକୁ କିଏ ଅପମାନିତ ଓ ନିନ୍ଦା କଲା? କିଏ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ କହିଲା । ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଧର୍ମସ୍ମରୁତ୍ୱ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିଲ । ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଭଲ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲ ।

23 ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଧୂଳିଆ କରିଅଛ । ତୁମ୍ଭେ କହିଲେ, “ମୁଁ ମୋର ଅପାର

ରଥରେ ପର୍ବତଗଣର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଆସିଲି । ମୁଁ ଲିବାନୋନ୍ର ଅଭ୍ୟନ୍ତରକୁ ଆସିଅଛି । ମୁଁ ତାହାର ଉଚ୍ଚ ଧରସବୁଷ୍ଟ ଓ ତାହାର ଉଚ୍ଚସ୍ଥୁ ଦେବଦାରୁ ବୃକ୍ଷସବୁ କାଟି ପକାଇଲି । ପୁଣି ମୁଁ ତାହାର ଫଳପୁଣ୍ଡିଁ କ୍ଷେତ୍ରରୂପ ଅରଣ୍ୟରେ ଲିବାନୋନ୍ର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଗଲି ।

24ଆମ୍ଭେ ନୂତନ ସ୍ଥାନରେ କୂପ ଖୋଳିଅଛୁ ଓ ଜଳପାନ କରିଅଛୁ । ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ମିଶରର ସମସ୍ତ ନଦୀ ଗୁମ୍ଫା କରିବା ଓ ଦେଶରେ ପଦ ଚାଲଣ କରିବା ।”

25ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଏହା ଶୁଣିନାହିଁ, ପରମେଶ୍ୱର କ’ଣ କହିଲେ, “ଯେ କିପରି ଆମ୍ଭେ ପୁରାତନ କାଳରୁ ଏହା ନିରୂପଣ କରିଅଛୁ ଓ ପୂର୍ବ କାଳରୁ ଏହା ସ୍ଥିର କରିଅଛୁ । ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରାଚୀର ବେଷ୍ଟିତ ନଗରମାନ ଧ୍ୱଂସ କରି ସେ ସବୁକୁ ଢିପ କରିବା । ଆମ୍ଭେ ଏହା ଘଟିବା ପାଇଁ କରିଛୁ ।

26ଏଣୁ ସେ ନଗର ଗୁଡ଼ିକର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ଅଲ୍ପ ଶକ୍ତ ସମ୍ପନ୍ନ ହେଲେ । ସେମାନେ ହତାଶ ଓ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେଲେ । ସେମାନେ କ୍ଷେତର ଶାକ ଓ ନଦୀର ତୁଣ, ଗୁହକ୍ଷାତ ଉପଶସ୍ତ୍ର ଘାସ ଏହା ବଢ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ଗୁମ୍ଫା ହେଉଛି ।

27ମାତ୍ର କେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭର ବସିବାର, ବାହାରକୁ ଯିବାର ଭିତରକୁ ଆସିବାର ଓ ମୋ ସହଚ ତୁମ୍ଭ ଧୈର୍ଯ୍ୟବ୍ୟୁତ ହେବାର ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ ।

28ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ କ୍ରୋଧ କରିଅଛୁ ଓ ତୁମ୍ଭର ଅହମିକା ପୁଣି ଧିକ୍କାର ଆମ୍ଭର କଣ୍ଠଗୋଚର ହୋଇଅଛି । ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ନାସିକାରେ ଅଙ୍କୁଶ ଓ ତୁମ୍ଭ ଓଷ୍ଠଧାରରେ ଲଗାମ ଦେବା । ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ବାଟରେ ଆସିଥିଲ ସେହି ବାଟରେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦେବା ।”

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହୃଦୟ ପ୍ରତି ବାଣୀ

29“ହେ ହୃଦୟ, ଏହା ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ମୋର ସାହାଯ୍ୟର ଚିହ୍ନ ହେବ । ଏହି ବର୍ଷ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷେତରେ ବଢ଼ିଥିବା ଶସ୍ୟ ଭୋଜନ କରିବ ଓ ପର ବର୍ଷ ତହିଁରୁ ଅଳ୍ପଶିତ ଶସ୍ୟ ଭୋଜନ କରିବ । ମାତ୍ର ତୃତୀୟ ବର୍ଷ ତୁମ୍ଭେ ବୃଣ୍ଣିଥିବା ଶସ୍ୟ କାଟିବ ଓ ତୁମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ରୋପିତ ପ୍ରାଣକ୍ଷେତ୍ରରୁ ଫଳ ଭୋଜନ କରିବ । 30ପୁଣି ଯିହୁଦା ବଞ୍ଚିରହିଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପରିବାରରେ କେହି ଗୁଣାରେ ବଢ଼ିପାଇବେ । 31ଅଲ୍ପ କେତେକ ମୃତ୍ୟୁର ରକ୍ଷା ପାଇଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ସିୟୋନ ପର୍ବତଠାରୁ ଓ ଯିରୁଶାଲମରୁ ବାହାରକୁ ଯିବେ । ଏହି ଘଟଣା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମନଭାବରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ । 32ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଗୁରୀୟ ଗଦା ବନ୍ଧନରେ ଏହି କଥା କୁହନ୍ତୁ । ସେ ଏହି ନଗରକୁ ନଗରରେ ତୀର ନିକ୍ଷେପ କରିବ ନାହିଁ । ସେ ଏହି ନଗର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଢାଳ ଧରି ଆସିବ ନାହିଁ । ସେ ଏହି ନଗରକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଗଢ଼ାଣିଆ ମଞ୍ଚ ନିର୍ମାଣ କରିବ ନାହିଁ ।

33ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କହିବ, ସେ ଯେଉଁ ବାଟରେ ଆସିଥିଲ ସେହି ବାଟରେ ଫେରିଯିବ । ସେ ଏ ନଗରକୁ ଆସିବ ନାହିଁ ।

34ମୁଁ ଏହି ନଗରକୁ ରକ୍ଷା କରିବି । ମୋ ନିଜ ସକାଶେ ଓ ମୋର ଦାସ ଦାଉଦ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଏ ନଗରକୁ ସ୍ତରକ୍ଷା ଦେବି ।”

ଅଗୁରୀୟ ସୈନ୍ୟବାହନୀ ବନାଶ ହୁଅନ୍ତୁ

35ଅନନ୍ତର ସେହି ଗତ୍ତିରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ଅଗୁରୀୟମାନଙ୍କର ଛାଉଣୀରେ 1,85,000 ଲୋକ ସଂହାର କଲେ । ଅବଶିଷ୍ଟ ସୈନ୍ୟମାନେ ପ୍ରଭାତରେ ମୃତ ଗଣାର ଦେଖିଲେ ।

36ତେଣୁ ଅଗୁରର ଗଦା ସନ୍ଦେହରୀବ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲ ଓ ନିନବୀରେ ଅବସ୍ଥାନ କଲ । 37ଏକଦା ସନ୍ଦେହରୀବ ଆପଣା ନିଷ୍ଠୋକ ନାମକ ଦେବତାକୁ ମନ୍ଦିରରେ ପୂଜା କରିବା ବେଳେ ତା’ର ପୁତ୍ର ଅଦ୍ରେମ୍ନେଲକ ଓ ଗରେତ୍ସର ତାହାକୁ ଖଢୁରେ ବଧ କଲେ । ତା’ପରେ ସେମାନେ ଅଗୁରଟ ଦେଶକୁ ପଳାୟନ କଲେ । ଆଉ ତା’ର ପୁତ୍ର ଏସରହଦୋନ ତାହାର ପଦରେ ଗଦା ହେଲା ।

ହୃଦୟ ପାତକ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଅବସ୍ଥା

20 ସେ ସମୟରେ ହୃଦୟ ଅସ୍ତ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବା ଉପରେ ହେଲେ । ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ଯିଗାଇୟ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ କହିବ, ‘ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଗୋଟିଏ ଇଚ୍ଛା, ପରିବାର ସଭ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଲେଖି କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ମରବ ।”

2ହୃଦୟ କାନ୍ଥ ଆଡେ ନିଜର ମୁହଁ ବୁଲାଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ । 3“ହେ ସଦାପ୍ରଭୋ, ମୁଁ ବିନୟ କରି କହୁଛି, ମୁଁ ସତ୍ୟତା ଓ ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣରେ ତୁମ୍ଭ ସେବା କରି ଆସିଛି ଓ ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ତମ କର୍ମମାନ କରିଅଛି । ଏହା ଏବେ ସ୍ମରଣ କର ।” ତା’ପରେ ହୃଦୟ ଅତିଶୟ ରୋଦନ କଲେ ।

4ଯିଗାଇୟ ଗ୍ରାମର ମଧ୍ୟଭାଗକୁ ପରିତ୍ୟାଗ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, 5“ତୁମ୍ଭେ ଫେରିଯାଅ ଓ ଆତ୍ମଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ହୃଦୟକୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଦାଉଦର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହିବ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଲୋତକ ଦେଖିଲୁ । ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ତସ୍ତ କରିବୁ ଓ ତୁମ୍ଭେ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଯିବ । 6ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଆୟୁଷ ପତର ବର୍ଷ ବୃଦ୍ଧି କରିବୁ । ପୁଣି ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ଏହି ନଗରକୁ ଅଗୁରୀୟ ଗଦାର ହସ୍ତର ରକ୍ଷା କରିବୁ । ଏହା ମୁଁ ନିଜ ସକାଶେ ଓ ଆମ୍ଭର ସେବକ ଦାଉଦଙ୍କ ସକାଶେ ଏହି ନଗରକୁ ରକ୍ଷା କରିବି ।”

7ତା’ପରେ ଯିଗାଇୟ କହିଲେ, “ଏକ ଓମ୍ବର ମିଶ୍ରଣ ତିଆରି କର ଓ କ୍ଷତ ସ୍ଥାନରେ ଲଗାଅ ।”

ତେଣୁ ସେମାନେ ସେହି ମିଶ୍ରଣ ନେଇ ହୃଦୟର କ୍ଷତରେ ଲଗାଇଲେ ଓ ସେ ସ୍ତସ୍ତ ହେଲେ ।

ହୃଦୟଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସଂକେତ

8ହୃଦୟ ଯିଗାଇୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେ ମୋତେ ଆରୋଗ୍ୟ କରିବେ ଓ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଯିବି, ଏହାର କି ସୂଚନା ଅଛି?”

9ତତ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯିଗାଇୟ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କି ସୂଚନା ଚାହୁଁଛୁ? ଛାୟା କ’ଣ ଦଶ ପାଢ଼ଣ ଆଗକୁ କିମ୍ବା ଦଶ ପାଢ଼ଣ ପଛକୁ

ଯିବ*? ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଚତୁଃ ହେବ । ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ସଫଳ କରିବେ ।”

10ଏଥିରେ ହଜକୟ୍ ଉତ୍ତର କଲେ, “ଛାୟା ଦଗପାଡ଼ଣ୍ଡି ଆଗକୁ ଯିବା ସହଜ କଥା, ମାତ୍ର ଦଗ ପାଡ଼ଣ୍ଡି ପଛକୁ ଦୁଆଯାଉ ।”

11ତା’ପରେ ଯିଶାଇୟ୍ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ଏଥିରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଛାୟା କଲେ ଯେ, ଦଗ ପାଡ଼ଣ୍ଡି ଆଗକୁ ଯାଇ ପଛକୁ ଦୁଆ ଆସିଲେ ।

ହଜକୟ୍ ଓ ବାବଲରୁ ଆସିଥିବା ଲୋକମାନେ

12ସେ ସମୟରେ ବଲଦନର ପୁତ୍ର ମରୋଦକବଲଦନ୍ ବାବଲର ରାଜା ଥିଲେ । ସେ ହଜକୟ୍, ନିକଟକୁ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଓ ଉପହାର ପଠାଇଲେ । କାରଣ ସେ ହଜକୟ୍ ଅସ୍ତ୍ରସ୍ତ୍ରତା ବିଷୟରେ ଶୁଣିଲେ । 13ହଜକୟ୍ ବାବଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ନେଲେ ଓ ତାଙ୍କ ଗୃହରେ ଥିବା ସମୁଦାୟ ମୂଲ୍ୟବାନ ପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକ, ଯଥା: ଗୁପା, ସୁନା, ସୁଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟ, ବହୁମୂଲ୍ୟ ତୈଳ, ଅସ୍ତ୍ର ଗନ୍ଧ ଓ ଭଣ୍ଡାରରେ ଥିବା ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେଖାଇଲେ, ଯାହା ହଜକୟ୍ ତାଙ୍କ ଗୃହରେ ଓ ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ଏପରି ଦିନିଷ ନ ଥିଲେ ।

14ତା’ପରେ ଭବିଷ୍ୟଦବକ୍ତା ଯିଶାଇୟ୍ ରାଜା ହଜକୟ୍ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ପଚାରିଲେ, “ଏହି ଲୋକମାନେ କ’ଣ କହିଲେ? ଏମାନେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛନ୍ତି?”

ହଜକୟ୍ କହିଲେ “ସେମାନେ ଦୂର ଦେଶ ବାବଲରୁ ଆସିଛନ୍ତି ।”

15ତତ୍ପୂର୍ବ ଯିଶାଇୟ୍ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କ’ଣ ସବୁ ଦେଖାଇଲ?”

ହଜକୟ୍ ଉତ୍ତର କଲେ, “ସେମାନେ ମୋ ଗୃହରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଦିନିଷ ଦେଖିଛନ୍ତି । ମୋ ଭଣ୍ଡାରରେ ଏପରି କିଛି ଦିନିଷ ନାହିଁ, ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଦେଖିନାହାନ୍ତି ।”

16ତା’ପରେ ଯିଶାଇୟ୍ ହଜକୟ୍ଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ । 17ସମୟ ଆସୁଛି ତୁମ୍ଭ ଗୃହରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ସଂସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥ ବାବଲକୁ ନିଆଯିବ । ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ କୌଣସି ଦିନିଷ ଛଡ଼ା ଯିବ ନାହିଁ । 18ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ବାବିଲୋନୀୟମାନେ ନେଇଯିବେ ଓ ବାବଲ ରାଜାର ଅଜ୍ଞାନତାରେ ସେମାନେ ନଫୁସକ ହୋଇ ରହିବେ ।”

19ତା’ପରେ ହଜକୟ୍ ଯିଶାଇୟ୍ଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଲେ, ତାହା ଅତି ଉତ୍ତମ ।”

ଆଉ ମଧ୍ୟ ହଜକୟ୍ କହିଲେ, “ମୋ ନୀବନକାଳରେ ସତ୍ୟର ଗାନ୍ଧ ବସ୍ତ୍ରିତ ହେବ । ଏହା ଅତି ଉତ୍ତମ କଥା ।”

20ହଜକୟ୍ଙ୍କର ଅବଗିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରାକ୍ରମ ସେ କପର ପୁଷ୍ପଗଣୀ ଓ ନାଳ ପ୍ରସୂତ କରି ନଗର ମଧ୍ୟକୁ ଦଳ ଆଣିଲେ, ଏ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦା ରାଜବଂଶର

ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି । 21ଅନନ୍ତର ହଜକୟ୍ଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା ଓ ସେ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ସହତ କବର ନେଲେ । ତାଙ୍କ ପଦରେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ମନଶି ଗଦା ହେଲେ ।

ମନଶିଙ୍କର ଯିହୁଦାରେ କୁଶାସନର ଆରମ୍ଭ

21 ମନଶି ବାରବର୍ଷ ବୟସରେ ରାଜ୍ୟ ଶାସନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ସେ ଯିରୁଶାଲମ୍ରେ ପଞ୍ଚାବନ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ । ତାଙ୍କର ମାତାଙ୍କ ନାମ ହୀଫ୍ସାବା ଥିଲା ।

2ମନଶି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କଲେ । ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ତଡ଼ ଦେଇଥିଲେ । ସେହିମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ୟକର୍ମ ସେ କଲେ । 3ତାଙ୍କର ପିତା ହଜକୟ୍ ଯେଉଁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ଧୂସ କରୁଥିଲେ, ସେ ପୁନର୍ବାର ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ଇଗ୍ରାୟେଲର ଆହାବ୍ ରାଜାଙ୍କ ପରି ସେ ବାଲ୍ ନିମନ୍ତେ ଯଜ୍ଞବେଦି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ଓ ଆଗେଶ୍ ମୂର୍ତ୍ତୀ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେ ସର୍ଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ନକ୍ଷତ୍ରଙ୍କୁ ପୂଜା କରି ସେମାନଙ୍କର ସେବା କଲେ । 4ପୁଣି “ଆମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମ୍ରେ ଆପଣା ନାମ ସ୍ଥାପନ କରିବା” ବୋଲି ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେଉଁ ମନ୍ଦିର ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେହି ମନ୍ଦିରରେ ସେ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ । 5ଆହୁରି ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୁଇ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଆକାଶସ୍ଥ ସକଳ ବାହନୀ ନିମନ୍ତେ ଯଜ୍ଞବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ । 6ମନଶି ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ସେ ଶୁଭ୍ରଗୁଡ଼ି କହିବାର ବିଦ୍ୟା, ଗଣକତା, ଯାଦୁବିଦ୍ୟା, ଭୂତପ୍ରେତ ଓ ଗୁଣୀଗାରେଡ଼ି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ ।

ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବହୁତ କୁକର୍ମ କଲେ, ଯଦ୍ୱାରା ସଦାପ୍ରଭୁ କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ । 7ପୁଣି ମନଶି ଆଗେଶ୍ରେ ଏକ ଖୋବଡ଼ ମୂର୍ତ୍ତୀ ନିର୍ମାଣ କରାଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ସ୍ଥାପନ କଲେ । କିନ୍ତୁ ସେହି ମନ୍ଦିର ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଶଲୋମନ୍ଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ମୁଁ ସମଗ୍ର ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ନଗରଠାରୁ ଯିରୁଶାଲମ୍ଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଛି । ଯିରୁଶାଲମ୍ ଏହି ମନ୍ଦିରରେ ଆମ୍ଭର ନାମ ଚରକାଳ ସ୍ଥାପନ କରିବୁ । 8ମୁଁ କେବେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାର କାରଣ ହେବ ନାହିଁ, ଯାହା ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କୁ ଦେଇଅଛି । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେଠାରେ ରହିବାକୁ ଦେବି, କେବଳ ଯଦି ସେମାନେ ମୋର ଆଜ୍ଞା ମାନନ୍ତି ଓ ମୋର ସେବକ ମୋଗା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିବା ନିତି ନିୟମସବୁ ସେମାନେ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ।” 9ମାତ୍ର ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । କିଶାନର ଦେଶଠାରୁ ଅଧିକ ମୟ କର୍ମ କରିବାକୁ ମନଶି ସେମାନଙ୍କୁ ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରାଗଲା । ଯେତେବେଳେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଦେଶକୁ ଆସିଲେ ।

10ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ସେବକ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହିକଥା କହିଲେ । 11“ଯିହୁଦାର ରାଜା ମନଶି ଏହି ସମସ୍ତ ଦୃଶାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ କରିଅଛି । ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ଇମୋରୀୟମାନେ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ କୁକର୍ମ

ଛାୟା ... ଯିବ ଏହାର ଅର୍ଥ ହୋଇପାରେ ବିଶେଷ ଗୃହର ପାହାଚଗୁଡ଼ିକ ଯାହା ହଜକୟ୍ ଘଡ଼ି ପରି ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟ କରଣ ଏହି ପାହାଚଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପଡ଼େ, ଛାୟା ଦର୍ଶାଏ ଏହା ବିନର କେଉଁ ସମୟ ।

କରିଅଛି । ତାଙ୍କର ପ୍ରତିମା ଆଗଧାନ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ସେ ଯିହୁଦୀକୁ ପାପ କରାଇଛି । **12**ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵର ଏହକଥା କହନ୍ତି, ‘ଦେଖ ଆମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମ ଓ ଯିହୁଦା ପାଇଁ ଏପରି ଅମଙ୍ଗଳ ଆଣିବୁ ଯିଏ ଏହ ବନ୍ଧନରେ ଶୁଣିବ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।’ **13**ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଯିରୁଶାଲମ ଉପରେ ଗମରିୟାର ମାପ କରି ରେଖା ଟାଣିବୁ ଓ ଆହାବ୍ ପରିବାରର ଓଳମ୍ ଟାଣିବା । ପୁଣି ମଣିଷ ଯେପରି ଥାଳ ପୋଛେ ଆଉ ପୋଛୁ ପୋଛୁ ଓଲଟ ପାଲଟ କରେ ସେହିପରି ମୁଁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ପୋଛି ପକାଇବା । **14**ମୁଁ ମୋର ଅବଶିଷ୍ଟ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବି । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଗତୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବି । ସେମାନଙ୍କର ଗତୁଗଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୁଚି କରିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀରୂପେ ନେଇଯିବେ । **15**କାରଣ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କରି ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରପୁତ୍ରୁଷଗଣ ମିଶରରୁ ଆସିବା ଦିନଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ କ୍ରୋଧ ଦନ୍ତାଇଛନ୍ତି । **16**ପୁଣି ମନଃଶୀ ବହୁ ନିର୍ଦୋଷ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରି ଯିରୁଶାଲମରେ ଏକ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରକ୍ତରେ ପରିପୁଣ୍ଣ କଲେ । ଏହା ସହିତ ସେ ଯିହୁଦୀକୁ ପାପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କରାଇଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ କଲେ ।”

17ମନଃଶୀଙ୍କର ଏ ସମସ୍ତ ବୃତ୍ତାନ୍ତ, ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ କର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କର କୃତ ପାପ ଯିହୁଦୀ ଗଦାମାନଙ୍କର ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଛି । **18**ଅନନ୍ତର ମନଃଶୀ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ଓ ଆପଣା ପୁତ୍ରପୁତ୍ରୁଷ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଆପଣା ଗୃହର ଉଦ୍ୟାନରେ, ଅର୍ଥାତ୍ “ଉଷର ଉଦ୍ୟାନରେ” କବର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ । ତାଙ୍କ ପଦରେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଆମୋନ୍ ଗଦା ହେଲେ ।

ଆମୋନ୍‌ଙ୍କ ଅଳ୍ପ ସମୟ ଗାସନ

19ଆମୋନ୍ ବାଲିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଗଦ୍ୟ ଗାସନ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଦୁଇ ବର୍ଷ ଗାସନ କଲେ । ତାଙ୍କର ମାତାଙ୍କ ନାମ ମଗୁଲ୍ଲେମତ୍ ଓ ସେ ଯତ୍ନବା ନିବାସୀ ହାରୁଷଙ୍କ କନ୍ୟା ଥିଲେ ।

20ଆମୋନ୍ ତାଙ୍କ ପିତା ମନଃଶୀଙ୍କ ପରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମ କଲେ । **21**ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପରି ବାସ କଲେ । ସେ ସେହି ପ୍ରତିମାମାନ ପୂଜା କଲେ, ଯାହା ମନଃଶୀ, ତାଙ୍କର ପିତା ପୂଜା କରି ଆସୁଥିଲେ । **22**ଆଉ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରପୁତ୍ରୁଷଗଣର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କଲେ ଓ ପରମେଶ୍ଵର ଯାହା ଗୁହଁଥିଲେ ସେ ସେପରି ବାସ କଲେ ନାହିଁ ।

23ଆମୋନ୍‌ଙ୍କର ଦାସମାନେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରକ୍ତାନ୍ତ କଲେ ଓ ତାଙ୍କ ନିଜ ଗୃହରେ ତାଙ୍କୁ ବଧ କଲେ । **24**ମାତ୍ର ଦିନ ସାଧାରଣ ସେହି ହତ୍ୟାକାରୀଙ୍କୁ, ସମସ୍ତ ଯେଉଁମାନେ ଆମୋନ୍ ଗଦାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରୁଥିଲେ ତାଙ୍କୁ ବଧ କଲେ । ତା’ପରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୋଶିୟାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପଦରେ ଗଦା କରାଇଲେ । **25**ଏହି ଆମୋନ୍‌ଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଯିହୁଦୀ ଗଦବଂଶ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଛି । **26**ଆମୋନ୍ ନିଜ ବରିଗୁ

ଉଷରରେ କବର ନେଲେ ଓ ତାଙ୍କ ପଦରେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୋଶିୟା ଗଦା ହେଲେ ।

ଯିହୁଦାରେ ଯୋଶିୟାଙ୍କ ଗାସନ ଆରମ୍ଭ

22 ଯୋଶିୟା ଆଠ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଗଦ୍ୟ ଗାସନ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଓ ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏକତିରିଶ ବର୍ଷ ଗଦତ୍ଵ କଲେ । ତାଙ୍କର ମାତାଙ୍କର ନାମ ଯିଦୀବା ଓ ସେ ବସ୍ତ୍ରତୀୟ ଅଦାୟଙ୍କର କନ୍ୟା ଥିଲେ । **2**ଯୋଶିୟା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସୁକର୍ମ କଲେ । ଏବଂ ସେ ଦାଉଦଙ୍କର ପୁତ୍ରପୁତ୍ରୁଷ ପରି ବାସ କଲେ । ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ମାନ୍ୟ କଲେ । ପରମେଶ୍ଵର ଯାହା ଗୁହଁଥିଲେ ସେ ଠିକ୍ ତାହାସବୁ କଲେ ।

ମନ୍ଦିର ମରାମତି ପାଇଁ ଯୋଶିୟାଙ୍କ ଆଦେଶ

3ଯୋଶିୟା ତାଙ୍କ ଗଦତ୍ଵର ଅଷ୍ଟାଦଶ ବର୍ଷରେ ମଗୁଲ୍ଲମର ପୌତ୍ର, ଅଭସଲୟର ପୁତ୍ର ଗାଫନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ପଠାଇ କହଲେ । **4**ତୁମ୍ଭେ ମହାଯାଦକ ହଲକୟ ନିକଟକୁ ଯାଅ, ତାଙ୍କୁ କୁହ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଆନୀତ ଯେଉଁ ମୁଦ୍ରା ଦ୍ଵାରପାଳମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ସଂଗ୍ରହ କରୁଛନ୍ତି, ସେ ମୁଦ୍ରା ଏଣିକି ଆଣ । **5**ସେ ସେହି ମୁଦ୍ରାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ମରାମତି ପାଇଁ ଗ୍ରନ୍ଥକମାନଙ୍କୁ ମନ୍ଦୁରି ଦିଅନ୍ତୁ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେ ମନ୍ଦିର ମରାମତିରେ ତତ୍ତ୍ଵବଧାରକ ଯାଦକ ମୁଦ୍ରା ଦିଅନ୍ତୁ । **6**ସେହି ମୁଦ୍ରାକୁ ବଢେଇ, ଗଦମିସ୍ତ୍ର ଓ ପ୍ରସ୍ତର ଖୋଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦେବୀରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ । ପୁଣି ମନ୍ଦିର ପୁନଃନିର୍ମାଣରେ ବ୍ୟବହୃତ କାଠ ଓ ଖୋଦିତ ପଥର କଣିକାରେ ସେହି ମୁଦ୍ରାକୁ ବିନିଯୋଗ କରନ୍ତୁ । **7**ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ମୁଦ୍ରା ଦିଆଗଲା ତା’ର ହସାବ ରଖାଗଲା ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ।”

ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକ ମନ୍ଦିରରୁ ପ୍ରାପ୍ତ

8ସେତେବେଳେ ମହାଯାଦକ ହଲକୟ ଗାଫନ୍ ସମ୍ପାଦକଙ୍କୁ କହିଲା, “ଏଠାକୁ ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକ ପାଇଅଛୁ ।” ତା’ପରେ ଗାଫନ୍ ସେହି ପୁସ୍ତକ ପାଠ କଲେ ।

9ଏହାପରେ ଗାଫନ୍ ସମ୍ପାଦକ ଗଦା ଯୋଶିୟାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା ଓ ଗଦାଙ୍କୁ ସମ୍ପାଦ ଦେଲା, “ଆପଣଙ୍କ ସେବକମାନେ ମନ୍ଦିରରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ସମସ୍ତ ମୁଦ୍ରା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା କର୍ମକାରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ତତ୍ତ୍ଵବଧାରକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।” **10**ତା’ପରେ ଗାଫନ୍ ଲେଖକ ଗଦାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମହାଯାଦକ ହଲକୟ ଏହି ପୁସ୍ତକ ମୋତେ ଦେଇଛନ୍ତି ।” ତା’ପରେ ଗାଫନ୍ ଗଦାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ତାହା ପାଠ କଲା ।

11ଏଥିରେ ଗଦା ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକର ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରି ଆପଣା ଦୁଃଖ ଓ ବ୍ୟସ୍ତତା ଦଶାଇବାକୁ ବସ୍ତ୍ର ଚିରିଲେ । **12**ତା’ପରେ ଗଦା ହଲକୟ ଯାଦକକୁ, ଗାଫନ୍‌ର ପୁତ୍ର ଅହୀକାମକୁ, ମିଖାୟର ପୁତ୍ର ଅକବୋରକୁ, ଗାଫନ୍ ସମ୍ପାଦକ ଓ ଅସାୟ ନାମକ ଗଦ ଭୃତ୍ୟକୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଇ

କହଲେ । 13 ଗଦା ଯୋଗିୟ କହଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଅ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଠାଇ ମୋ ପାଇଁ, ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ସମଗ୍ର ଯିହୁଦା ପାଇଁ କ’ଣ କରିବୁ । ଏହ ପୁସ୍ତକ ବନ୍ଧନରେ ପଠାଇ । ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭ ଉପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇଛନ୍ତି । କାରଣ ଏହ ପୁସ୍ତକରେ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ଯେପରି ଲେଖା ଥିଲା, ଆମ୍ଭର ପୁର୍ବପୁରୁଷ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ନଥିଲେ ।”

ଯୋଗିୟ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ହୁଲଦା

14 ଏଣୁ ହଲକୟ ଯାଦକ, ଅହୀକାମ୍, ଅକ୍‌ବୋର, ଗାଫନ ଓ ଅସାୟ ବସ୍ତାଗାର ରକ୍ଷକ ହର୍‌ସର ପୌତ୍ର, ତିକ୍‌ବର ପୁତ୍ର ଶଲୁମର ଭ୍ରାତୃମା ହୁଲଦା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ନିକଟକୁ ଗଲେ । ଯିଏ ଯାଦକର ଲୁଗାର ଯନ୍ ନେଲେ । ସେ ଯିରୁଶାଲମର ଦ୍ୱିତୀୟ କୋଠରୀରେ ବାସ କରୁଥିଲା । ସେମାନେ ତା’ ସହତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ ।

15 ତା’ପରେ ହୁଲଦା ସେମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି, ଯେଉଁ ଲୋକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲା ତାହାକୁ କୁହ । 16 ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ଏହ ସ୍ଥାନ ଉପରେ ଓ ତନ୍ଦିବାସୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇବା । ଏହ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ଯିହୁଦା ଗଦାଙ୍କ ପଠିତ ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇବା ।

17 କାରଣ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ମୋତେ ପରତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେବତାଗଣଙ୍କ ପାଦରେ ଧୂପ ଦଳାଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ବହୁତ ପ୍ରତିମା ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ଓ ମୋତେ ଅତି କ୍ରୋଧ କରାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହ ସ୍ଥାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭ କ୍ରୋଧାଗ୍ନି ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେବ ଓ ତାହା କେବେ ନିର୍ବାପିତ ହେବ ନାହିଁ ।”

18-19 “ଯିହୁଦା ଗଦା ଯୋଗିୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଚାରିବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ତୁମ୍ଭ ତାଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ପରମେଶ୍ୱର ଏହକଥା କହନ୍ତି, ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ପୁସ୍ତକରୁ ପଢି ଶୁଣିଛ, ମୋର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏହ ସ୍ଥାନ ଓ ଏହାର ନିବାସୀମାନଙ୍କ ବନ୍ଧନରେ ଥିଲା । ଉତ୍ତର ଦିନିଷ ଏହ ନିବାସୀ ଓ ଏହ ସ୍ଥାନରେ ଘଟିବ । ଏହାଶୁଣି ତୁମ୍ଭର ହୃଦୟ କୋମଳ ହେଲା । ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମୁରେ ନିଦକୁ ନମ୍ର କଲ ଓ ନିଦ ବସ୍ତ୍ର ଚିରିଲ ଓ ମୋ ଛାମୁରେ କ୍ରନ୍ଦନ କଲ । ଏଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ବିନତି ଶୁଣିଲି ।’ 20 ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ପୁର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବା । ତୁମ୍ଭେ ଶାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ସହତ କବରରେ ସଂଗୃହୀତ ହେବ । ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତର ଦିଗରେ କ୍ଲେଶ ଦେଖିବ ନାହିଁ । କାରଣ ମୁଁ ଏହ ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଣିବାକୁ ଯାଉଛି ।”

ଏହାପରେ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଗଦାଙ୍କୁ ଏହ ସମାଚାର ଦେଲେ ।

ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶୁଣନ୍ତି

23 ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କୁ ଆସି ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଯୋଗିୟ ଗଦା କହଲେ । 24 ଏହାପରେ ରାଜା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଗମନ କଲେ ।

ତାଙ୍କ ସହତ ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ଲୋକ, ଯିରୁଶାଲମର ସମସ୍ତ ବାସିନ୍ଦା, ଯାଦକମାନେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଓ ସମସ୍ତ ବଡ଼ରୁ ଛୋଟ ଗମନ କଲେ । ତହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରୁ ପ୍ରାୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକର ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ ଗୋଚର ହେବା ପାଇଁ ଯୋଗିୟ ଗଦା ପାଠ କଲେ ।

3 ଏଥିରେ ଗଦା ସ୍ତମ୍ଭ ସମୂହରେ ଠିଆହେଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହତ ଗୋଟିଏ ଯୁକ୍ତ କଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାମାନ, ସାକ୍ଷକଥା ଓ ନିୟମମାନ ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ହୃଦୟ ଓ ମନ ସହତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଏହା କରିବାକୁ ରାଜି ହେଲେ ।

4 ପୁଣି ଗଦା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରୁ ବାଲର, ଆଗେରମୁଖୀର ଓ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ସମସ୍ତ ବାହନୀ ଓ ମିଥ୍ୟା ଦେବତାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିର୍ମିତ ସକଳ ସାମଗ୍ରୀ ବାହାର କରି ଆଣିବା ପାଇଁ ହଲକୟ ମହାଯାଦକକୁ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ଓ ଦ୍ୱାରପାଳ ମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ କଲେ । ତା’ପରେ ଯୋଗିୟ ଗଦା ସେ ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ଯିରୁଶାଲମର ବାହାରେ କିଦ୍ରୋଶ ଉପତ୍ୟକାରେ ଦଗ୍ଧ କଲେ ଓ ତାହାର ଭସ୍ମ ବୈଥେଲକୁ ନେଇଗଲେ ।

5 ରାଜା ସମସ୍ତ ସାଧାରଣ ଲୋକ ଯାଦକ ଭାବରେ ଯିହୁଦାର ଗଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାର ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ଯାଦକ ରୂପେ ସେବା କରିବାକୁ ବରଖାସ୍ତ କଲେ । ଏହ ଉଣ୍ଡ ଯାଦକଗଣ ଯିହୁଦାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ନଗରର ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନରେ ସବୁବେଳେ ଧୂପ ଦଳାଇ ଓ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥିତ ଚତୁର୍ଦିଗସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ନଗରରେ ବାଲଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ଗ୍ରହ ଏବଂ ଆକାଶର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକରେ ।

6 ଆଉ ଯୋଗିୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରୁ ଆଗେର ମୁଖୀ କାଢିନେଇ ଯିରୁଶାଲମର ବାହାରେ କିଦ୍ରୋଶ ନଦୀ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ସେଠାରେ ସେ ଏହାକୁ ଦଗ୍ଧ କଲେ ଓ ତାକୁ ପେଷି ଧୂଳି କଲେ । ସେହ ରୁଣ୍ଡକୁ ନେଇ ସାମାନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ କବର ଉପରେ ନିକ୍ଷେପ କଲେ ।

7 ତା’ପରେ ଯୋଗିୟ ଗଦା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଥିବା ସଦୋମୀମାନଙ୍କ ଗୃହ ସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ । ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ଏହ ଗୃହଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କଲେ ଓ ଆଗେରର ସମ୍ମାନ ପାଇଁ ଛୋଟ ଛାଉଣୀର ପରଦା ନିର୍ମାଣ କଲେ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଭଙ୍ଗି ଦିଆଗଲା ।

8-9 ସେ ସମୟରେ ଯାଦକମାନେ ବଳଦାନ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଯିହୁଦା ନଗର ଚତୁର୍ଦିଗରେ ରହିଲେ ଓ ସେହି ନଗରଗୁଡ଼ିକର ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥଳମାନଙ୍କରେ ଦ୍ୱାପ ଓ ନୈବେଦ୍ୟ ଦଳାଇଲେ । ସେହି ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀଗୁଡ଼ିକ ଗେବାଠାରୁ ବେରଗେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଗି ଥିଲା । ସେହି ଯାଦକମାନେ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ସହତ ତାଣ୍ଡିଗୁଣ୍ୟ ରୋଚି ଭୋଜନ କଲେ । ଗଦା ଯୋଗିୟ ସେହି ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ଭଙ୍ଗି ପକାଇଲେ ଓ ସେ ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ନେଇ ଆସିଲେ । ସେ ମଧ୍ୟ ନଗର ଦ୍ୱାରରେ ପ୍ରବେଶକାରୀ ମନୁଷ୍ୟର ବାମ ଦିଗସ୍ଥିତ ନଗରାଧ୍ୟକ୍ଷ ଯିହୋଶୁୟର ନଗର ଦ୍ୱାରରେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀ ଭଙ୍ଗି ପକାଇଲେ । ଯିହୋଶୁୟ ନଗରର ଗାସକ ଥିଲେ ।

10ତୋଫତ ବେନ-ହନ୍ନୋମ ଉପତ୍ୟକା ର ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ମେଲକ ମିଥ୍ୟା ଦେବତା ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ଅଗ୍ନିରେ ହୋମ କଲେ। ଯେତେବେଳେ ଯୋଶିୟା ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଅପବିତ୍ର କଲେ। ଲୋକମାନେ ଯେପରି ହୋମ ସ୍ଥାନକୁ ଅଧିକ ସମୟ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ବନ୍ଦ କଲେ। 11ଆହୁରି ମନ୍ଦିରର ସୀମାନ୍ତବର୍ତ୍ତୀ ନଅନ-ମେଲକ ନାମକ ନୟୁସକର କୋଠରୀ ନକଟସ୍ଥ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନ ସମୀପରେ ଯିହୁଦୀର ଗଦାମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଅଶ୍ୱମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗଲେ ଓ ସେହି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେବତାର ରଥଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରାଗଲା।

12ଅତୀତରେ ଯିହୁଦୀର ଗଦାମାନେ ଆହସର ଘରର କୋଠରୀର ଛାତ ଉପରେ ଯେଉଁ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ଓ ମନଃଶି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଦୁଇ ସହରରେ ଯେଉଁ ଯଜ୍ଞବେଦୀଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ଯୋଶିୟା ସେ ସବୁକୁ ଭଙ୍ଗି ରୁଣ୍ଡ କଲେ ଓ ସେ ଧୂଳିକୁ ନେଇ କିସ୍ତୋଣ ନଦୀରେ ନିକ୍ଷେପ କଲେ।

13ଗଦା ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳଗୁଡ଼ିକ ଅଗୁଚି କଲେ, ଯେଉଁସବୁ ଯିରୁଶାଲମର ପୂର୍ବରେ ବିନାଶ ପର୍ବତ ଉପରେ ଶଲୋମନଙ୍କ ଦ୍ୱାର ଗଢ଼ା ହୋଇଥିଲା। ଇଗ୍ରାୟେଲର ଗଦା ଅଷ୍ଟାଦଶ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ସୀଦୋନୀୟମାନଙ୍କର ଭଣ୍ଡ ଦେବୀଗଣ, କମୋଗ ପାଇଁ ମୋୟାବର ଭଣ୍ଡ ଦେବତା ଏବଂ ମିଲକମ ପାଇଁ ଅମୋନୀୟମାନଙ୍କର ଭଣ୍ଡଦେବତା ପାଇଁ ତିଆରି ହୋଇଥିଲା।

14ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେ ସମସ୍ତ ସ୍ତୁତିସ୍ତମ୍ଭ ଓ ଆଗେଶ ମୂର୍ତ୍ତି ଭଙ୍ଗି ପକାଇଲେ ଓ ସେହି ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକ ମନୁଷ୍ୟର ଅସ୍ଥିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ।

15ନବାଟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାରବୟାମ ବୈଥେଲରେ ଯେଉଁ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କରି ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକଙ୍କୁ ପାପ କରାଇଥିଲେ ଓ ସେ ଯେଉଁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ଯୋଶିୟା ସେହି ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଓ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳ ଭଙ୍ଗି ପକାଇଲେ। ଯୋଶିୟା ସେହି ପ୍ରସ୍ତରକୁ ପେଷି ରୁଣ୍ଡ କଲେ ଓ ଆଗେଶ ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଦଗ୍ଧ କଲେ। 16ଏହାପରେ ଯୋଶିୟା ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗକୁ ଚାହିଁଲେ ବେଳେ ସେଠାରେ ପର୍ବତ ଉପରେ କବରମାନ ଦେଖିଲେ। ତହିଁ ସେ ଲୋକ ପଠାଇ ସେହି କବରମାନଙ୍କର ଅସ୍ଥି ଅଣାଇଲେ। ଆଉ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ପୂର୍ବେ ଯେପରି ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କ ପ୍ରଚାରତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ସେହି ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ସେହି ଅସ୍ଥି ସବୁ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ରଖିଲେ ଓ ଦଗ୍ଧ କରି ଅଗୁଚି କଲେ। ଏହି ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଯୋରବୟାମ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ପାଖରେ ଛତା ହୋଇଛି।

ତା’ପରେ ଯୋଶିୟା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକର କବର ଦେଖିଲେ।

17ଯୋଶିୟା ପଚାରିଲେ, “ଏହି ସମାଧି ପଥର କ’ଣ, ମୁଁ ଯାହା ଦେଖୁଛି?”

ସହରର ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଏହା ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କ କବର, ଯିଏ ଯିହୁଦୀରୁ ଆସିଲେ ଓ ବୈଥେଲସ୍ଥରେ ତୁମ୍ଭେ କରିଥିବା ଯଜ୍ଞବେଦୀର ବଳିଦାନ

ଉପରେ ପୂର୍ବରୁ କହିଥିଲେ। ସେ ଏହା ବହୁତ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ କହିଥିଲେ।”

18ତେଣୁ ଗଦା କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକଙ୍କୁ ଏକା ଛାଡ଼ିଦିଅ! ତାଙ୍କର ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରି ନାହିଁ।” ତେଣୁ ସେମାନେ ସେଠାରେ ଶମଶୟାରୁ ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟଦବକ୍ତାର ଅସ୍ଥି ସହିତ ତାଙ୍କର ଅସ୍ଥି ଛାଡ଼ିଦେଲେ।

19ପୁଣି ଇଗ୍ରାୟେଲର ଗଦାମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିରକ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ଶମଶୟାର ନାନା ନଗରରେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀମାନଙ୍କରେ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ଯୋଶିୟା ସେ ସବୁ ଧ୍ୱଂସ କଲେ। ବୈଥେଲରେ ଯେପରି କରିଥିଲେ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କଲେ।

20ଯୋଶିୟା ଶମଶୟାର ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳୀର ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଯଜ୍ଞବେଦୀରେ ବଧ କଲେ ଓ ସେ ଉପରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଅସ୍ଥି ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଦଗ୍ଧ କଲେ। ଏହି ରୂପେ ସେ ସମସ୍ତ ପୂଜା ସ୍ଥାନକୁ ଅଗୁଚି କରି ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରିଗଲେ।

ଯିହୁଦୀର ଲୋକେ ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ପାଳନ କରନ୍ତି

21ତା’ପରେ ଯୋଶିୟା ଗଦା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, “ଏହି ନିୟମ ପୁସ୍ତକର ଯୁକ୍ତିନୁସାରେ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ପାଳନ କର।”

22ପୂର୍ବଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଓ ଯିହୁଦୀର ଗଦାମାନଙ୍କର ଶାସନର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ବିଗ୍ରହକମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲରେ ଶାସନ କଲେ। ଏପରି ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ପାଳନ କେବେ ହୋଇ ନଥିଲା। 23ସେମାନେ ଯୋଶିୟା ଗଦାଙ୍କର ଗଦତ୍ୱର ଆଷ୍ଟାଦଶ ବର୍ଷରେ ଏହି ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ପାଳନ କଲେ।

24ଆହୁରି ଯୋଶିୟା ଯେପରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ହଲକୟ ଯାଜକର ପ୍ରାଠ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ସଫଳ କରି ପାରିବେ, ସେଥିପାଇଁ ଯିହୁଦୀର ଓ ଯିରୁଶାଲମ ଦ୍ୱାର ଆରାଧନା କରୁଥିବ। ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ମାଧ୍ୟମଗୁଡ଼ିକ ଗୁଣୀ, ଠାକୁର, ପୁଠଳିକା ଓ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଦେଖାଗଲା ସେ ତାହା ସବୁ ଦୂର କଲେ।

25ଯୋଶିୟା ଯେପରି ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣରେ, ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣ ଓ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ହେଲେ। ଯୋଶିୟାଙ୍କ ପରି ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିବାର କୌଣସି ଗଦା ନଥିଲେ। ଏପରି କୌଣସି ଗଦା ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ନଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ପରେ କେହି ସେପରି ହେଲେ ନାହିଁ।

26କନ୍ୟା ମନଃଶି ଯେଉଁ ସବୁ ବିରକ୍ତନକ କ୍ରିୟାଦ୍ୱାରା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ କରିଥିଲେ, ସେଥି ସକାଶେ ଯିହୁଦୀ ପ୍ରତିକୂଳରେ ତାଙ୍କର ଯେଉଁ କ୍ରୋଧ ପ୍ରଦ୍ୱଳିତ ହୋଇଥିଲା, ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ପ୍ରଚଣ୍ଡ ମହାକୋପରୁ ବିରତ ହେଲେ ନାହିଁ।

27ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଯିହୁଦୀକୁ ଅପସାରଣ କରିବି, ଯେଉଁଲି ମୁଁ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ମୋର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅପସାରଣ କରିବି। ମୁଁ ମୋର ମନୋନୀତ ସହର ଯିରୁଶାଲମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବି।” ମୁଁ ଯେଉଁ ମନ୍ଦିର ବିଷୟରେ କହିଥିଲି, ‘ମୋର ନାମ ସେଠାରେ ରହିବ।’ 28ଯୋଶିୟାଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ

ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା ଯିହୁଦା ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି ।

ଯୋଶିୟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ

29 ଯୋଶିୟଙ୍କ ରାଜତ୍ଵ କାଳରେ ମିଗରର ରାଜା ଫାରୋ-ନଖୋଶୁରୀୟ ରାଜା ବସନ୍ତରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଫରତ ନଦୀ ଆଡକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ଯୋଶିୟ ଫାରୋ ସହତ ମାରିଦୋ ନକଟରେ ଡେଇଟିବାକୁ ଗଲେ । ସେହଠାରେ ଫାରୋ ଯୋଶିୟଙ୍କୁ ଦେଖି ବଧକଲେ । 30 ଏହାପରେ ଯୋଶିୟଙ୍କ ସେବକମାନେ ତାଙ୍କର ମୃତ ଶରୀରକୁ ଗୋଟିଏ ରଥରେ ମାରିଦୋରୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଣି ତାଙ୍କ ନିଜ କବରସ୍ଥାନରେ କବର ଦେଲେ ।

ଏହାପରେ ଦେଗର ଲୋକମାନେ ଯୋଶିୟଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯିହୋୟାହସଙ୍କୁ ନେଇ ତାହାଙ୍କୁ ଅଭିଷେକ କରି ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପଦରେ ତାଙ୍କୁ ରାଜା କଲେ ।

ଯିହୋୟାହସ୍ ଯିହୁଦାରେ ରାଜା ହୁଅନ୍ତୁ

31 ଯିହୋୟାହସ୍ ଯେତେବେଳେ ରାଜା ହେଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ତେଇଗି ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ତିନିମାସ ରାଜତ୍ଵ କଲେ । ତାଙ୍କର ମାତାଙ୍କ ନାମ ହମୁଟଲ, ସେ ଲବନା ନିବାସୀ ଯିରମିୟର କନ୍ୟା ଥିଲେ । 32 ସେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପରି କୁକର୍ମ କଲେ, ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନ୍ଦ ଥିଲା । 33 ଫାରୋ-ନଖୋ ଯିହୋୟାହସ୍ଙ୍କୁ ହମାତ୍ ଦେଶସ୍ଥ ରବ୍ଲରେ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖିଲେ । ତେଣୁ ସେ ଆଉ ଯିରୁଶାଲମରେ ଗାଗନ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ପୁଣି ଫାରୋ-ନଖୋ ଯିହୁଦା ଦେଶ ଉପରେ 100 ଡାକ୍ତର ରୁପା ଓ ଏକ ଡାକ୍ତର ସ୍ତମ୍ଭା କର ଧାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ।

34 ତତ୍ପୁଁ ଫାରୋ-ନଖୋ ଯୋଶିୟଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇଲିୟାକାମ୍ ଯିଏ ଯୋଶିୟଙ୍କର ସ୍ଥାନରେ ନୂଆ ରାଜା ପଦରେ ଘୋଷଣା କଲେ, ସେ ତାଙ୍କର ନାମ ଯିହୋୟାକାମ୍ ରଖିଲା । କିନ୍ତୁ ଯିହୋୟାହସ୍ଙ୍କୁ ସେ ମିଗରକୁ ନେଇଗଲେ ଓ ସେହଠାରେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା । 35 ଯିହୋୟାକାମ୍ ଫାରୋକୁ ସେହି ସବୁ ସ୍ତମ୍ଭା ଓ ରୁପା ଦେଲେ ମାତ୍ର ଫାରୋ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେହି ଗୌପ୍ୟ ଓ ସ୍ତବ୍ଧତା ଦେବା ନିମିତ୍ତ ସେ ଦେବଦାସୀଙ୍କ ଉପରେ କର ବସାଇଲେ । ସେ ଫାରୋଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ନିରୁପିତ କର ଅନୁସାରେ ଦେଶଦାସୀଙ୍କଠାରୁ ସେହି ରୁପା ଓ ସ୍ତମ୍ଭା ଆଦାୟ କଲେ ।

36 ଯିହୋୟାକାମ୍ ଯେତେବେଳେ ରାଜା ହେଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ପଚାଶ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏଗାର ବର୍ଷ ରାଜତ୍ଵ କଲେ । ତାଙ୍କର ମାତାଙ୍କ ନାମ ସର୍ବାଦା ଓ ସେ ରୁମା ନିବାସୀ ପଦାୟର କନ୍ୟା ଥିଲେ । 37 ଏହି ଯିହୋୟାକାମ୍ ସମାନ ତାଙ୍କ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମରେ ଲିପ୍ତ ହେଲେ ।

ନବୁଖଦ୍ନସରଙ୍କ ଯିହୁଦା ଆଗମନ

24 ଯିହୋୟାକାମ୍‌ର ରାଜତ୍ଵ କାଳରେ, ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦ୍ନସର ଯିହୁଦା ଓ ଯିହୋୟାକାମ୍‌କୁ ତିନି

ବର୍ଷ ଧରି ଆକ୍ରମଣ କଲେ । ତା'ପରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରି ତାଙ୍କର ବନ୍ଦୋହା ହେଲେ । 2 ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୋୟାକାମ୍‌ଙ୍କ ବରୁଣରେ କଲ୍‌ଦୀୟ ସୈନ୍ୟଦଳ, ଅଗମୀୟ ସୈନ୍ୟଦଳ, ମୋୟାବୀୟ ସୈନ୍ୟଦଳ ଓ ଅମ୍ମୋନ-ସନ୍ତାନ ମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଦାସ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯାହା କହିଥିଲେ, ସେହି ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ଯିହୁଦାକୁ ବନାଶ କରିବା ପାଇଁ ତା' ବରୁଣରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ ।

3 ମନଃଶିର ପାପ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୁଦାରେ ଏହି ଢଙ୍ଗଣସବୁ ଘଟିବାକୁ ଦେଲେ । ଏହି ରୂପେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୂରେଇ ଦେଲେ । 4 କାରଣ ମନଃଶି ବହୁ ନୀରହ ନିର୍ଦୋଷ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକରି ସେମାନଙ୍କ ରକ୍ତରେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା । ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ସେହି ପାପ ପାଇଁ କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ ।

5 ଏହି ଯିହୋୟାକାମ୍‌ଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ କ୍ରିୟା ଯିହୁଦା ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଛି । 6 ଯିହୋୟାକାମ୍‌ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା ଓ ସେ ତାଙ୍କର ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହତ କବର ନେଲେ । ତାଙ୍କ ପଦରେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ରାଜ୍ୟ କଲେ ।

7 ବାବିଲର ରାଜା ମିଗରର ନଦୀଠାରୁ ଫରତ୍ ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ଦେଶ ଅଧିକାର କଲେ । ଏହି ଦେଶ ପୁରୁ ମିଗର ଅଧିନରେ ଥିଲା । ତେଣୁ ମିଗରର ରାଜା ପୁନର୍ବାର ମିଗର ଛାଡି ଆସିଲେ ନାହିଁ ।

ନବୁଖଦ୍ନସରଙ୍କ ଯିରୁଶାଲମ ଅଧିକାର

8 ଯିହୋୟାଶୀନ୍ ଅଷ୍ଟାଦଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ରାଜ୍ୟ ଗାସନ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ମାତ୍ର ତିନି ମାସ ରାଜତ୍ଵ କଲେ । ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ନାମ ନହୁଷ୍ଟା ଓ ସେ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀ ଇଲ୍‌ନାଥନ୍‌ର କନ୍ୟା । 9 ଯିହୋୟାଶୀନ୍ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଭୂଲ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମମାନ କଲେ ।

10 ସେହି ସମୟରେ ନବୁଖଦ୍ନସରଙ୍କ ଅଧିକାରୀମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସି ତାଙ୍କୁ ଅବରୋଧ କଲେ । 11 ତା'ପରେ ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦ୍ନସର ଅବରୋଧ ହୋଇଥିବା ନଗରରେ ତାଙ୍କର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । 12 ତେଣୁ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋୟାଶୀନ୍, ତାଙ୍କର ମାତା, ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ, ତାଙ୍କର ଅଧିପତିମାନେ ଓ ତାଙ୍କର ନୟୁସକମାନେ ବାବିଲ ରାଜାଙ୍କୁ ଡେଇଟିବାକୁ ଗଲେ । ମାତ୍ର ବାବିଲର ରାଜା ଯିହୋୟାଶୀନ୍‌ଙ୍କୁ ଧରି ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀରୂପେ ନେଲେ । ଏହା ନବୁଖଦ୍ନସରଙ୍କ ଅଷ୍ଟମ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ଵ କାଳରେ ଘଟିଥିଲା ।

13 ନବୁଖଦ୍ନସର ରାଜପ୍ରାସାଦରୁ ଏବଂ ଯିରୁଶାଲମର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରୁ ସମସ୍ତ ଧନ ନେଇଗଲେ । ସେ ରାଜା ଗଲୋମନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତିଆରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣମୟ ପାତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି କାଟି ପକାଇଲେ । ଏସବୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ଘଟିଲା ।

14 ଆଉ ସେ ଯିରୁଶାଲମର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ, ସମସ୍ତ ଅଧିପତିଙ୍କୁ ଓ ମହାବକ୍ରମଗାଳୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏପରି 10,000 ଲୋକଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କଲେ । ଆଉ ସେ ସମସ୍ତ ଦକ୍ଷ ଶିଳ୍ପୀ ଓ

କର୍ମକାରୀମାନଙ୍କୁ ନେଇଗଲେ କେବଳ ଦେଶରେ ନିତାନ୍ତ ଦରଦ୍ର ଲୋକ ଛଡ଼ା ଆଉ ଅବଶିଷ୍ଟ କେହି ରହଲେ ନାହିଁ । 15ପୁଣି ନବୁଖଦନସର ଯିହୋୟାଖାନଙ୍କୁ, ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କୁ, ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ, ତାଙ୍କର ନୟୁସକମାନଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ଯିରୁଶାଲମରୁ ବାବିଲକୁ ନେଇ ଗଲେ । 16ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେ 7,000 ବଳବାନ ସୈନିକ ଓ 1,000 ଶିଳ୍ପୀ ଓ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ଯିରୁଶାଲମରୁ ନେଇଗଲା । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ତାଳମପ୍ରାପ୍ତ ସୈନିକ ଥିଲେ ଓ ଯୁଦ୍ଧଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ ।

ଗଦା ସିଦ୍ଧକର୍ମ

17ପୁଣି ବାବିଲର ଗଦା ଯିହୋୟାଖାନର ମାମୁଁ ମଉନୟୁଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପଦରେ ଗଦା କଲେ ଓ ତାଙ୍କ ନାମ ବଦଳାଇ ସିଦ୍ଧକର୍ମ ରଖିଲେ । 18ସିଦ୍ଧକର୍ମ ଗାସନ କଲା ବେଳକୁ ତାଙ୍କୁ ଏକୋଇଶ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ସେ ଏଗାର ବର୍ଷ ଯିରୁଶାଲମରେ ରାଜତ୍ଵ କଲେ । ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ନାମ ହମୁଟଲ ଓ ସେ ଲବନା ନିବାସୀ ଯିରମିୟର କନ୍ୟା ଥିଲେ । 19ସିଦ୍ଧକର୍ମ ଯିହୋୟାଖାନଙ୍କ ପରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁକର୍ମୀମାନ କଲେ । 20ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିରୁଶାଲମ ଓ ଯିହୁଦା ପ୍ରତି ଏତେ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହେଲେ ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଛାମୁରୁ ଦୂରେଇ ଦେଲେ ।

ନବୁଖଦନସରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସିଦ୍ଧକର୍ମ ଗାସନର ଅବସାନ

ସିଦ୍ଧକର୍ମ ବାବିଲ ଗଦାଙ୍କ ଗାସନ ବରୁଦ୍ଧରେ ବଦ୍ଢୋହାଁ ହେଲେ ।

25 ଅନନ୍ତର ସିଦ୍ଧକର୍ମଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ନବମ ବର୍ଷରେ ଦଶମ ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ ବାବିଲର ଗଦା ନବୁଖଦନସର ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଯିରୁଶାଲମ ବରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଅବରୋଧ କଲେ ଓ ତା’ର ଚାରିପାଖରେ ସୈନ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃକ ଅବରୋଧ ନିର୍ମାଣ କଲେ । 2ସେମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହନୀ ସିଦ୍ଧକର୍ମ ଗଦାଙ୍କ ଏକାଦଶ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ଵ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଅବରୋଧ କରି ଘେରି ରଖିଲେ । 3ନଗରରେ ଭୟଙ୍କର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିଲା । ଚତୁର୍ଥ ମାସର ନବମ ଦିନରେ ନଗରରେ ମହାଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଭୟଙ୍କର ମାତ୍ରାରେ ବଢ଼ିଗଲା । ତେଣୁ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ମିଳିଲା ନାହିଁ ।

4ସର୍ବଶେଷରେ ନବୁଖଦନସର ସୈନ୍ୟ ନଗରର ପ୍ରାଚୀର ଏକ ସ୍ଥାନ ଉନ୍ମୁଳ କଲେ । ସେହି ଗୁଡ଼ିରେ ଗଦା ସିଦ୍ଧକର୍ମ ଓ ସମସ୍ତ ଯୋଦ୍ଧାଗଣ ଗଦାଙ୍କର ଉଦ୍ୟାନକୁ ଲାଗି ଦୁଇଟି ପ୍ରାଚୀର ମଧ୍ୟ ଫାଟକ ଦେଇ ପଳାଇଲେ । ସେତେବେଳେ କଲଦୀୟମାନେ ନଗରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବେଢ଼ି ରହିଥିଲେ । ପୁଣି ଗଦା ଆରବା ପଥ ଦେଇ ଚାଲିଗଲେ । 5ତହିଁ କଲଦୀୟ ସୈନ୍ୟମାନେ ଗଦାଙ୍କ ପଶ୍ଚାତଧାବନ କରି ଯିରୀହୋ ପଦାରେ ତାଙ୍କୁ ଧରିଲେ । ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପଳାୟନ କଲେ । 6ତା’ପରେ ସେମାନେ ଗଦାଙ୍କୁ ଧରି ଶବ୍ଦରେ ଥିବା ବାବିଲ ଗଦାଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଲେ । ସେମାନେ

ତାଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ସ୍ଥିର କଲେ । 7ସେମାନେ ସିଦ୍ଧକର୍ମଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବଧ କଲେ । ତା’ପରେ ସେମାନେ ସିଦ୍ଧକର୍ମଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଉପାଡ଼ି ପକାଇଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ଗୁଞ୍ଜଳରେ ବାନ୍ଧି ବାବିଲକୁ ନେଇ ଗଲେ ।

ଯିରୁଶାଲମର ଧ୍ଵସ

8ନବୁଖଦନସର ରାଜତ୍ଵର ଉନବିଂଶ ବର୍ଷରେ ପଞ୍ଚମ ମାସର ସପ୍ତମ ଦିନରେ ବାବିଲ ଗଦାର ଦାସ ନବୁସରଦନ୍ ଉତ୍ତମ ଯୋଦ୍ଧାବର୍ଗର ସେନାପତି ରୂପେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲା । 9ନବୁସରଦନ୍ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର, ରାଜଗୃହ, ଯିରୁଶାଲମର ସମସ୍ତ ଗୃହ ଓ ଏପରିକି ବୃହତ୍ ଗୃହ ଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କଲା ।

10ନବୁସରଦନ୍ଙ୍କ ସହଚ୍ଵ ଥିବା ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଯିରୁଶାଲମର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଥିବା ପ୍ରାଚୀରକୁ ଭଙ୍ଗି ପକାଇଲେ । 11ତା’ପରେ ନବୁସରଦନ୍ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ଆସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇ ଗଲେ । 12ସେ କେବଳ ଦରଦ୍ରତମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଗଲା କାରଣ ସେମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷା କ୍ଷେତ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶସ୍ୟର ଯତ୍ନ ନେବେ ।

13ବାବିଲର ସୈନ୍ୟମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ପିଠଳ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭଙ୍ଗି ପକାଇଲେ । ପିଠଳ ସ୍ତମ୍ଭ ବୈଠକ ସବୁ ଓ ପିଠଳମୟ ସମୁଦ୍ର ରୂପ ଦ୍ଵୀପ ପାତ୍ର ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଡହଁରେ ଥିବା ପିଠଳକୁ ବାବିଲକୁ ନେଇଗଲେ । 14ଆଉ ମଧ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ବ୍ୟବହୃତ ହାଣ୍ଡି, କରତୁଳି, କତୁର, ଚମସ ସଦାପାଇଁ ସରଞ୍ଜାମ ଓ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ଯାହା ମନ୍ଦିରର ସେବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥିଲା, ସେମାନେ ନେଇ ଗଲେ । 15ପୁଣି ନବୁସରଦନ୍ ଅଙ୍ଗାରଧାନୀ, କୁଣ୍ଡସବୁ, ଯାହା ସ୍ତନାର ଥିଲା ତାକୁ ସ୍ତନା କରି ଓ ଯାହା ରୂପାର ଥିଲା ତାକୁ ରୂପାର କରି ନେଇଗଲା । 16-17ନବୁସରଦନ୍ ନେଇଥିବା ଦ୍ରବ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ହେଲା, ଯଥା:

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପିଠଳର ଦୁଇସ୍ତମ୍ଭ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତମ୍ଭ ଆଠ ହାତ ଉଚ୍ଚର ଥିଲା ଓ ତା’ ଉପରେ ଥିବା ତିନି ହାତର ଉଚ୍ଚ ପିଠଳ ମୁଣ୍ଡାଳ । ସର୍ବ ଉପରେ ଜାଲି କର୍ମ ଓ ତାଳମ୍ପାକୃତ ଆକୃତି ଥିଲା । ଉଭୟ ସ୍ତମ୍ଭ ସମାନ ଆକୃତି ଓ ସମାନ ପ୍ରକାରର ଥିଲା । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ଗଲୋମନ ବୃହତ୍ ଜଳାଶୟ ପିଠଳରେ ତିଆରି କରିଥିଲେ । ଏହି ସମସ୍ତ ପିଠଳ ନିର୍ମିତ ଦିନିଷଗୁଡ଼ିକ ବହୁତ ଭାରି ଓ ଓଜନ ଥିଲା ।

ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ବନ୍ଦୀରୂପେ ନୀତ

18ପୁଣି ନବୁସରଦନ୍ ପ୍ରଧାନ ଯାଦକ ସରାୟ ଦ୍ଵିତୀୟ ଯାଦକ ସଫନୟ ଓ ତିନି ଜଣ ଦ୍ଵାରପାଳଙ୍କୁ ନେଇ ଗଲା ।

19ସେ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୀପରି ନିଆଗଲେ । ଏକ ନୟୁସକକୁ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କର ଦେଖାଶୁଣା, ଗଦାଙ୍କର ଉପଦେଶଗଣ, ସେନାର ସେନାପତିର ସଚିବ, ଯିଏ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗଣିବାର ଦାୟିତ୍ଵରେ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କରୁ

ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାଛବା ଏବଂ ଷାଠିଏ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ସହରରେ ମଣିଲେ ।

20-21 ତା’ପରେ ନବୁସରଦନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ହମାତର ରିବ୍ଲୀରେ ଥିବା ବାବିଲ୍ ରାଜ୍ୟ ନିକଟକୁ ନେଇଗଲା । ବାବିଲର ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ରିବ୍ଲୀରେ ବଧ କଲେ । ଏହି ରୂପେ ଯିହୁଦା ଆପଣା ଦେଶରୁ ବନ୍ଦୀହୋଇ ନୀତ ହେଲା ।

ଯିହୁଦାର ବାବଦୀୟ ଗଦଲିୟ

22 ବାବିଲର ରାଜା ନବୁଖଦନସର କିଛି ଲୋକ ଯିହୁଦାରେ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗାଫନର ପୌତ୍ର ଅହୀକାମର ପୁତ୍ର ଗଦଲିୟ ଥିଲା, ବାବିଲର ରାଜା ଗଦଲିୟକୁ ଯିହୁଦାର ଗାସନ କର୍ତ୍ତା ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ।

23 ଏହାପରେ ବାବିଲର ରାଜା ଗଦଲିୟକୁ ଗାସନକର୍ତ୍ତା କରିଅଛି ବୋଲି ଗୁଣି ସେନାପତିଗଣ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଯଥା: ନଅନୟର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ମାୟେଲ, କାରେହର ପୁତ୍ର ଯୋହାନନ, ନାଟୋଫୀତୀୟଠାରୁ ତନହୁମତର ପୁତ୍ର ସରୟ, ମାଖାତୀୟର ପୁତ୍ର ଯାସନୟ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଲୋକମାନେ ମିସ୍ରଦାର ଗଦଲିୟ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । 24 ତହିଁ ଗଦଲିୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଗପଥ କରନ୍ତ, “ବାବିଲର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର ନାହିଁ, ଏହଠାରେ ରହ ବାବିଲ ରାଜାର ସେବା କର । ତା’ପରେ ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ମଙ୍ଗଳ ହେବ ।”

25 ମାତ୍ର ସପ୍ତମ ମାସରେ ରାଜବଂଶ ନାତ ଇଲୀଶାମାର ପୌତ୍ର ନଅନୟର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ମାୟେଲ, ଯିଏ ରାଜା ପରିବାରରୁ ଥିଲେ । ସେ ଓ ତାଙ୍କର ଦଶଜଣ ସଙ୍ଗୀ ଗଦଲିୟକୁ, ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ ଓ ମିସ୍ରଦାରେ ଥିବା କଲଦୀୟମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ । 26 ତା’ପରେ ସମସ୍ତ ସେନାପତିଗଣ ଓ ଛୋଟ ବଡ଼ ସବୁ ଲୋକ ମିଶରକୁ ପଳାଇଲେ । କାରଣ ସେମାନେ କଲଦୀୟମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ ।

27 ଅନନ୍ତର ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯହୋୟାଶୀନଙ୍କ ବନ୍ଦୀରୁ ସପ୍ତତ୍ରିଂଶ ବର୍ଷର ଘୁଦଶ ମାସରେ, ମାସର ସପ୍ତବଂଶ ଦିନରେ ବାବିଲ ରାଜା ଇବଲମରୋଦକ । ସେ ରାଜତ୍ଵ ଆରମ୍ଭ କରିବା ବର୍ଷରେ ବନ୍ଦୀରୁ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯହୋୟାଶୀନକୁ ବାହାର କଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟଠାରୁ ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ମହତ୍ଵପୁର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନରେ ବସିବାକୁ ଦେଲେ । ତାହା ବେବିଲୋନରେ ତାଙ୍କ ସହତ ଏପରି ଥିଲା । 28 ଇବଲ-ମରୋଦକ ଯହୋୟାଶୀନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଳୁ ଥିଲେ । ସେ ବାବିଲରେ ତାଙ୍କ ସହତ ଥିବା ଅନ୍ୟ ରାଜାମାନଙ୍କ ଆସନଠାରୁ ସେ ଯହୋୟାଶୀନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ ଦେଇଥିଲେ ।

29 ଇବଲ-ମରୋଦକ ଯହୋୟାଶୀନଙ୍କ କାରାଗାର ପୋଷାକ ବଦଳାଇ ଦେଇଥିଲେ ଓ ସେ ପ୍ରତିଦିନ ତାଙ୍କ ସହତ ଗୋଟିଏ ମେଦରେ ଯାବନ୍ଧୁାବନ ଭୋଜନ କଲେ । 30 ତେଣୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ସମୟ ତାଙ୍କ ଦୀବନର ପ୍ରତିଦିନ । ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭୋଜନ ଇବଲ-ମରୋଦକ ରାଜାଙ୍କ ଘର ଯହୋୟାଶୀନଙ୍କୁ ଦିଆଗଲା ।